

Informatiu de

març 2016 • núm. 155

l'economista

COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

MONOGRÀFIC

Cap a una professió més digital

Una cosa és dir que treballem en PRO dels professionals.
Una altra és fer-ho:

Compte Expansió Plus PRO

T'abonem el 10% de la teva quota de col·legiat*

0

comissions
d'administració i
manteniment.*

+ 3%

de devolució (mínim 5 euros i fins a
50 euros al mes) en els principals rebuts
domiciliats i sobre les compres amb
targeta de crèdit en comerços
d'alimentació.⁽¹⁾

+

3% TAE

de remuneració

en compte sobre els 10.000 primers
euros, en cas de tenir saldos en
estalvi-inversió superiors a
30.000 euros.⁽²⁾

Truca'ns al **902 383 666**, identifica't com a membre del teu col·lectiu, organitzem una reunió
i comencem a treballar.

sabadellprofessional.com

El Compte Expansió Plus PRO és exclusiu per a determinats col·lectius professionals. Pregunta al teu gestor quina és la solució financera concreta per al teu col·lectiu.

1. Rebuts domiciliats que corresponguin, com a emissor, a organitzacions no governamentals (ONG) registrades en l'Agència Espanyola de Cooperació i els rebuts de col·legis, escoles bressol i universitats carregats durant el mes. Han de ser centres docents espanyols (públics, privats i concertats) i se n'exclouen les despeses d'acadèmies particulars, col·legis professionals o despeses diferents a les d'escolarització. Tampoc s'hi inclouen les despeses en concepte de postgraus, màsters i doctorats.

2. Operacions de compra fetes a crèdit incloses en la liquidació del mes, amb les targetes modalitat Classic, Or, Premium, Platinum i Shopping Or el contracte de les quals estigui associat a aquest compte, en els establiments comercials d'alimentació inclosos, que es poden consultar en la pàgina www.bancsabadell.com/compteexpansioplus.

3. Per tenir accés a aquesta retribució els titulars han de tenir un saldo mitjà mensual en el banc superior a 30.000 euros en recursos, calculat com la suma de saldos del mes anterior de: comptes a la vista, dipòsits, renda fixa a venciment, assegurances de vida-estalvi, fons d'inversió, valors cotitzables i no cotitzables, plans de pensions, plans de previsió d'EPSV i BS Fons Gran Selecció. No es tindrà en compte per al càlcul del saldo mitjà el saldo existent en aquest Compte Expansió Plus PRO ni en cap altre de les mateixes característiques en què els titulars siguin intervinents. Si que es tindrà en consideració el nombre de cotitzadors, per la qual cosa el saldo mínim existent en l'entitat com a requisit serà el pres proporcionalment per a cada cotitzador. No es remuneraran els saldos durant el primer mes de vida del Compte Expansió Plus PRO.

En cas que no s'assoleixi per part dels titulars el saldo mínim que dona dret a la retribució del Compte Expansió Plus, la liquidació es farà al 0% per aquest concepte.

Rendibilitat: per al tram de saldo diari que excedeixi els 10.000 euros: 0% TIN. Per al tram de saldo diari des de 0 fins a un màxim de 10.000 euros: 2,919% TIN, 1,9910% TAE (calculada tenint en compte els dos tipus d'interès per al supòsit de permanència del saldo mitjà diari durant un any complet). Exemple de liquidació en un any: saldo en compte de 15.000 euros diaris, saldo diari sobre el qual es remunera: 10.000 euros; freqüència 12 (mensual); interessos liquidats en l'any: 291,90 euros.

Oferta vàlida, a partir del mes de octubre de 2015, per la domiciliació en el Compte Expansió Plus PRO d'una nova nòmina, pensió o ingrés regular mensual per un import mínim de 3.000 euros (se n'exclouen els ingressos procedents de comptes oberts en el grup Banc Sabadell a nom del mateix titular). També cal haver domiciliat 2 rebuts domèstics en els 2 últims mesos.

* Fins un màxim de 100 euros anuals per compte, amb la quota domiciliada. L'abonament es farà durant el mes de gener en l'any següent.

Captura el codi QR i
coneix la nostra news
'Professional Informa'

El passat 17 de desembre va tenir lloc l'Assemblea de Col·legiats en la qual es va aprovar la venda de l'immoble de l'avinguda de la Diagonal, el lloguer de l'immoble del carrer de Moià (antiga seu del Col·legi de Titulats Mercantils de Barcelona) i el pressupost del Col·legi d'Economistes de Catalunya per a l'any 2016. Com podeu observar en les pàgines d'aquest *Informatiu*, o bé entrant al web del Col·legi, l'excedent previst permet fer front amb tranquil·litat a les amortitzacions dels crèdits hipotecaris pendents de la construcció de la seu de Gal·la Placídia, a la vegada que el lloguer de l'immoble del carrer de Moià cobreix la totalitat de les seves despeses, és a dir l'amortització del capital més els interessos corresponents.

També el 17 de març va tenir lloc l'Assemblea de Col·legiats per aprovar la liquidació del pressupost i els estats financers del 2015, és a dir els comptes anuals del Col·legi del primer any de la unificació. Com podreu comprovar al web del Col·legi, la liquidació del pressupost del primer any de la unificació presenta un superàvit d'explotació molt superior als 3.000 euros que es preveia en el pressupost aprovat a finals del 2014, com a conseqüència, entre altres aspectes, de les sinergies de la unificació (increment dels ingressos, del marge de les activitats formatives i d'una disminució de les despeses d'estructura) i de l'impacte de la disminució del tipus d'interès.

L'obtenció de més recursos per totes les causes esmentades ens permet afrontar el futur, i concretament el 2016, amb tranquil·litat financera per fer front a projectes i a infraestructures informàtiques i de comunicació.

“La liquidació del pressupost del primer any de la unificació presenta un superàvit d'explotació molt superior als 3.000 euros previstos”

Joan B. Casas
Degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya

Així, en aquest sentit la Comissió Gestora ha aprovat per al 2016 i següents unes línies d'actuació que tenen com a finalitat potenciar la imatge global del Col·legi, incloent-hi les seues territorials, i de la professió.

Aquestes accions passen per millorar el web i la comunicació del Col·legi vers els col·legiats, impulsar les accions institucionals, concretar i potenciar les relacions amb les facultats d'Economia i Empresa i les escoles de negoci per tal de promoure la col·legiació i trobar un nou encaix en el Col·legi per a les empreses que van participar en el programa de patrocini de la nova seu, un cop aquest hagi finalitzat a mitjan aquest any, i sobretot en accions destinades a potenciar les actuacions professionals i el serveis als col·legiats.

Un capítol a part mereix l'opció acordada de donar un impuls a les Comissions de Treball que són referents en l'àmbit dels serveis prestats a les empreses, en concret les Comissions de Treball d'Assessors Fiscals, Mercantil, Concursal i Experts Judicials i la d'Auditors de Comptes, que coincideixen amb registres especialitzats del Consell General d'Economistes. Aquest impuls ha de permetre ampliar el seu àmbit d'influència i posar a l'abast dels col·legiats més activitats divulgatives i formatives que cada Comissió concretarà.

En un altre ordre de temes, us informo que ja tenim data i lema per a la celebració de la Jornada dels Economistes d'aquest any. Serà divendres 11 de novembre i les sessions de treball estratègiques giraran a l'entorn del lema *GEO política i GEO economia: un ordre econòmic mundial canviant*, mentre que les Sessions de Treball professionals versaran sobre temes d'actualitat a instàncies de les Comissions i Grups de Treball. ■

Comissió Gestora

Degà: Joan B. Casas Onteniente

Vicedegà: Alfred Albiol Paps

President territorial de Barcelona:

Joan Ràfols Esteve

President territorial de Girona:

Esteve Gibert Utset

President territorial de Lleida:

Joan Turmo Montanuy

President territorial de Tarragona:

Pere Segarra Roca

Secretària: Montserrat Casanovas Ramon

Interventor: Anton Gasol Magriña

Tresorer: Eduard Soler Villadelprat

Vocals: Jordi Albiol Plans, Emilio Álvarez

Pérez-Bedia, Jordi Caballé Vilella, Rodrigo

Cabedo Gregori, Manuel Cámbara Moreno,

Cristina Clos Ribas, José Ignacio Cornet

Serra, Francesc Ferrer Costa, Modest

Guinjoan Ferré, Albert Jover Roig, Lluís Mas

Villellas, Josep Maria Riu Vila, Joan Rojas

Graell, Xavier Segura Porta, Xavier Subirats

Alcoberro i Avelino Vázquez Parcero

Consellers: Manuel Barrado Palmer,

Raimon Casanellas Bassols, Carlos Puig

de Travy, José Luis Sánchez Cristóbal

i Esteve Sarroca Punsola

Comitè Editorial

Oriol Amat Salas, Raimon Casanellas Bassols,

Joan B. Casas Onteniente, Àngel Hermosilla

Pérez, Maurici Olivé Riu, Robert Pons Caballero,

Carlos Puig de Travy, Lluís Santaló Bel

Edita

Col·legi d'Economistes de Catalunya

Fotografia: Col·legi d'Economistes de Catalunya

Publicitat: Gecap, SL

comercial@colegieconomistes.cat

Disseny i producció editorial:

ZETACORP-Publicacions Corporatives

(Grupo Zeta), Consell de Cent, 425.

08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 16

Distribució: Ediciones Reunidas, SA

Dipòsit legal: B-36694-1989

ISSN: 2385-5983

El Col·legi no assumeix ni es fa responsable del contingut dels anuncis publicats. Les opinions recollides en els textos publicats a l'*Informatiu* pertanyen exclusivament als seus autors. L'opinió oficial del Col·legi l'expressa la Comissió Gestora com a òrgan de govern de la institució.

Barcelona Plaça Gal·la Placidia, 32.

08006 Barcelona. Tel. 93 416 16 04

cec@colegieconomistes.cat

Girona Joan Maragall, 44, entl. 3a

17002 Girona. Tel. 972 21 45 33

girona@colegieconomistes.cat

Lleida Pere Cabrera, 16, 1r G

25001 Lleida. Tel. 973 21 06 33

lleida@colegieconomistes.cat

Tarragona Rambla Nova, 58-60, 5è A

43004 Tarragona. Tel. 977 21 70 42

tarragona@colegieconomistes.cat

21

Un entranyable
i sentit record a
Muriel Casals

6

18

21

26

30

34

L'interès més alt

Monogràfic: Cap a la digitalització
i la mobilitat del professional de l'economia

Gent de casa

Carlos Puig de Travy

Notícies

Serveis col·legials

II Trobada del Col·legi d'Economistes a Lleida

Debats, convenis i jornades a Tarragona

Pòlissa de responsabilitat civil professional

Formació de l'economista

Aula d'Economia

Entrevista. Elisenda Paluzie

Treballem en grup

Recull d'activitats

Enquesta Situació Econòmica

Ressenya d'actes

Opinió tècnica

42

I Jornada Tributària
2016 dels Fiscalistes
del Col·legi

30

Cursos
2016-2017 a
l'Aula d'Economia

38

Enquesta
Situació Econòmica,
febrer del 2016

26

II Trobada del
Col·legi d'Economistes
a Lleida

06

Monogràfic sobre
la digitalització
i la mobilitat
a la professió

32

Entrevista
a Elisenda
Paluzie

ELS REPTES DE LA PROFESSION DAVANT
LA TRANSFORMACIÓ DE LA REALITAT

Cap a la digitalització i la mobilitat

Aquest monogràfic pretén posar llum a les inquietuds dels professionals de l'economia davant d'una societat en constant canvi cap a la digitalització total de la informació

JOSEP M. GALLART

Economista

Vicepresident de la Comissió d'Organització i Sistemes d'Informació del Col·legi d'Economistes de Catalunya

Des dels darrers vint anys, i cada cop més d'una manera més accelerada, som testimonis d'un procés de transformació del nostre entorn cap a una societat més i més digitalitzada. Sense entrar a valorar si aquest procés de digitalització generalitzat és positiu o negatiu, podríem trobar arguments tant a favor com en contra, el que volem és constatar que aquesta transformació és present i ens afecta en moltes facetes de la nostra vida i, per tant, com a professionals d'una disciplina social, hem de ser actors i no espectadors d'aquest procés.

En les seves diverses formes el paper ha estat el suport tradicional per transmetre el coneixement i la informació al llarg del temps entre comunitats, organitzacions i col·lectius de qualsevol índole. Aquest suport ha estat l'instrument mitjançant el qual s'evidenciaven, i encara en gran mesura, tot i que cada cop menys, les transaccions entre les empreses i els seus grups d'interès: clients, proveïdors, accionistes, treballadors, etcètera. La digitalització de les transaccions ha estat possible gràcies a la generalització i la popularització de dispositius mòbils intel·ligents o *smartphones*, que han permès que tant les empreses com les persones en puguin fer un ús fàcil i genera-

litzat en transaccions tant quotidianes en la nostra activitat vital o professional com el pagament d'una consumició en un bar o restaurant, un tiquet d'aparcament o facturar i cobrar de manera telemàtica. Tot això, evidentment, està transformant les relacions entre els diferents actors socials, tant entre les empreses (B2B)¹, com d'aquestes amb els seus clients o proveïdors, però també, com no podria ser d'una altra manera, les relacions entre les administracions públiques (G2G)² i d'aquestes amb els seus administrats, ciutadans (G2C)³ i empreses (G2B).⁴ A més a més, el creixent nombre de dispositius connectats a la xarxa –tabletes, *smartphones*– ha fet que parlem de les transaccions entre màquines M2M, que han passat a ser les més importants en la generació de dades digitals.

Aquesta digitalització de les transaccions està comportant la generació d'un gran volum de dades emmagatzemades en multitud de màquines arreu del món, susceptibles de ser analitzades i interpretades, fet que dona lloc al fenomen del *big data*. Les perspectives

de creixement del volum de les transaccions d'àmbit mundial són esfereïdores: segons l'informe *Cisco Visual Net-working Index* (VNI)⁵, que analitza el creixement del trànsit a Internet del període 2011-2016, es preveu un creixement del trànsit mundial del 29% (67% a Espanya), que arriba als 1,3 zettabytes^{6,7}, resultat de l'increment en l'ús de dispositius i del nombre de persones interconnectades, que arriba al 45% de la població mundial.

Més enllà de la tecnologia, per garantir l'èxit d'aquesta transformació ha calgut desenvolupar i desplegar tot un marc normatiu que permeti garantir tant la seguretat jurídica de les transaccions com els drets i obligacions de cadascun dels actors implicats.

L'economista, ja sigui analista, auditor, gestor o acadèmic, tradicionalment ha requerit i ha desenvolupat metodologies i eines per interpretar la seva branca d'activitat. Eines que s'havien mantingut més o menys estables al llarg del temps. Però aquesta nova realitat en constant canvi requereix el desenvolupament de capacitats i habilitats necessàries per assolir els seus propòsits amb èxit.

5 Informe Cisco Visual Net-working Index 2011-2016. (<http://bit.ly/1KN7v7Z>), maig del 2012. Consultat el 13/2/2016.

6 1.021 bytes. Un trilió de gigabytes. Equivalents a omplir amb informació 57.500 milions d'iPads de 32 GB.

7 Segons l'estudi *Univers digital* dut a terme per l'empresa IDC, la informació digital es duplica any rere any. Un altre informe d'interès sobre el creixement i la importància de les dades és *The Digital Universe of Opportunities: Rich Data and the Increasing Value of the Internet of Things* (<http://bit.ly/1QdRyDO>). Consultat el 13/2/2016.

1 Business to Business.

2 Government to Government.

3 Government to Citizen.

4 Government to Business.

Així, doncs, cal que totes les professions, i la de l'economista no és menys, evolucionin i entomin els nous reptes i les noves oportunitats que es presenten davant aquest nou escenari, transformant, adequant i creant perfils de llocs de treball que van més enllà dels tradicionals que ocupem els economistes.

Per assolir aquests reptes cal identificar les oportunitats que es presenten i potenciar les capacitats i habilitats entre la nostra professió necessàries per entomar-les amb èxit, cercant també sinergies amb altres professions, amb la constitució de grups multidisciplinaris que ens ajudaran al fet que les nostres aportacions siguin més transversals. Identificades aquestes capacitats, cal treballar en la formació dels futurs professionals, adequant els plans d'estudis superiors i creant graus on s'adopti aquesta visió transversal i multidisciplinària, de manera que aquestes noves generacions d'universitaris siguin capaces de donar resposta a una demanda creixent del mercat laboral de professionals de l'economia i l'empresa amb un domini suficient de les tecnologies de la informació i la comunicació.

Des de l'anàlisi de les dades, la consultoria d'organització i sistemes d'informació i l'audi-

toria dels sistemes d'informació són professions cada cop més requerides per la societat i que poden ser ofertes per la nostra disciplina. Així, per exemple, professions com científic de dades, arquitecte de solucions, juntament amb d'altres més tradicionals com el *tax manager* són les professions amb més perspectives per a aquest any 2016 segons el Fòrum Econòmic Mundial⁸.

És per això que des del Col·legi d'Economistes de Catalunya i la Comissió d'Organització i Sistemes d'Informació⁹ (Comissió OSI)¹⁰ es treballa des del 2006 en ser un punt de trobada, reflexió i dinamització sobre l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) i dels sistemes d'informació en general. Constituïda com un grup multidisciplinari, aquesta Comissió té per finalitat la d'eviden-

8 Fòrum Econòmic Mundial, *Las profesiones más prometedoras de 2016*, febrer del 2016 (<http://bit.ly/210NT4o>, consultat el 13/2/2016).
9 Web del Col·legi d'Economistes de Catalunya, secció Àrees professionals (<http://bit.ly/1T4QS90>).
10 Més informació sobre la Comissió al web del Col·legi d'Economistes de Catalunya i al blog de la Comissió (<http://bit.ly/1VbjmNu>).

ciar entre els economistes, tecnòlegs i gestors d'empresa la necessitat de dirigir des d'un coneixement suficient els sistemes d'informació i les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) a les organitzacions i impulsar aquelles actuacions que permetin fer un salt qualitatiu en aquesta direcció al nostre col·lectiu professional.

Les principals línies d'actuació que s'han dut i que encara s'estan duent a terme en el si d'aquest grup les podríem resumir en els següents punts:

- Posar en valor el paper de les TIC a les organitzacions amb l'objectiu que contribuïxin a assolir els seus objectius, amb eficiència i qualitat en la gestió.
- Potenciar el coneixement dels sistemes d'informació entre economistes i gestors d'empresa i els gestors/experts tecnològics.
- Promoure la incorporació, la formació i l'ús de les TIC en la gestió empresarial i col·laborar amb programes docents a les universitats d'economia i escoles de negocis.
- Donar a conèixer experiències i casos d'èxit representatius d'organització de sistemes de gestió amb l'ús de les TIC.
- Intentar aportar opinió i informació independent envers les TIC i la gestió dels sistemes d'informació.
- Promoure l'intercanvi de coneixements, organització d'activitats i creació de continguts entre els membres i col·laboradors del grup.

Amb aquest primer número de l'any de l'*Informatiu de l'Economista* hem volgut tractar el paper de l'economista en l'entorn digital. Per això, diferents membres i col·laboradors de la Comissió hem preparat un conjunt d'articles a partir de la nostra experiència professional, d'aquesta manera contribuïm a fer una reflexió de la situació actual i futura, intentem aportar una mica de llum a les inquietuds mostrades entre el nostre col·lectiu sobre el paper d'aquesta professió davant d'aquest nou paradigma que representa la societat del coneixement i de la informació que està en constant canvi cap a la digitalització total de les nostres vides. Tal com deia John Stuart Mill, "ningú no pot pretendre ser un bon economista si no és res més que això". I afegiríem el que també deia John Maynard Keynes, que un economista havia de tenir "quelcom de matemàtic, historiador, estadista i filòsof". ■

Taula 1 *Evolució dels dispositius i usuaris connectats*

(en milions)	2011	2016	Variació %
Dispositius connectats			
Mundial	10.300	18.900	83%
Espanya	135	258	91%
Usuaris d'Internet			
Mundial	2.000	3.400	70%
Espanya	31	37	19%

Font: Informe Cisco VNI 2011-2016

ECONOMISTES EN UN MÓN DIGITAL

XAVIER VERGE

Economista

Universitat Autònoma de Barcelona

Els darrers anys hem estat vivint una època de canvis sense precedents. Amb el canvi de mil·lenni ja vam estar parlant del canvi de la societat industrial a la societat del coneixement. Grans figures de la nostra àrea com un dels referents mundials i Col·legiat d'Honor Manel Castells ens van explicar aquest canvi que ha anat reconfigurant els nostres negocis i també les nostres vides.

Internet ha estat el gran motor del canvi i ha esdevingut una eina tan poderosa com la màquina de vapor en el context de la revolució industrial. En un principi, fins a la meitat dels 90, era un territori on els enginyers es trobaven al cor i en van ser els protagonistes. A poc a poc i amb alguna sotragada important com l'explosió de la bombolla de les punt com (empreses tecnològiques basades en Internet) i les seves conseqüències a la borsa amb la caiguda del NASDAQ, les empreses han anat fent primer presència i després negoci en aquest mitjà.

Molt aviat vam descobrir les possibilitats d'Internet com a canal de distribució i vam desplegar el concepte *e-commerce* i és en

aquest punt on els economistes comencem a tenir molt a veure ja en aquesta transformació global, tot i que de moment continuàvem fent el mateix que fèiem però en digital.

Més endavant, cap al 2005 i fins a avui dia el protagonisme d'Internet han estat la capacitat de formar diàlegs en lloc de comunicar, el que s'ha anomenat web 2.0, on les xarxes socials han estat actors destacats; però, sobretot, el que ha permès ha estat dotar de recursos i capacitats un nombre elevadíssim d'innovadors i potencials disruptors digitals sobre el qual les empreses no tenen massa defensa possible i que són capaços de fer millors productes, tenir millors relacions amb els clients i arribar al mercat molt més ràpid.

Paral·lelament, les empreses han anat digitalitzant cada cop més els seus processos i incorporant eines corporatives i un reguitzell de sigles (ERP, CRM, SCM, SRM), que

Internet ha estat el gran motor del canvi i ha esdevingut una eina tan poderosa com la màquina de vapor en la revolució industrial

en un principi ens va costar identificar quines paraules hi ha darrere de les lletres tant com què volen dir, però que han passat a formar part del vocabulari habitual en el món de la gestió empresarial. Gràcies a aquesta digitalització disposem d'informació interna com mai a un cost de transmissió ínfim i hem vist l'oportunitat de tractar-la de forma intel·ligent (*business intelligence*) o a desplegar diversos *softwares* de suport per poder ser extremadament eficients tant en el control com en la presa de decisions. Una nova revolució semblant a la que va suposar la comptabilitat per partida doble dels mercaders de Nàpols del segle XV.

La tecnologia ha estat a l'altura i ara ens permet disposar de sistemes molt fiables. Els centres de processament de dades actuals disposen de clústers d'ordinadors que, a més, si cal, poden treballar de forma distribuïda, és a dir amb altres centres i tenen la capacitat de gestionar grans bases de dades, també, si cal de forma distribuïda, per tant, constitueixen un núvol (*cloud*) on som capaços de processar i emmagatzemar la informació per molt gran que sigui. A sobre podem fer-ho amb dispositius fixos però també i cada cop més amb dispositius mòbils. També els avanços en intel·ligència artificial o en el que s'anomena computació cognitiva han estat enormes com per exemple el sistema Watson d'IBM capaç d'interactuar amb llenguatge natural i aprendre de decisions passades.

Només ens en faltava una altra. Ara som capaços de connectar-nos a Internet no tan sols amb els dispositius habituals com ordinadors, tauletes i mòbils sinó que pràcticament podem connectar, amb els sensors i la tecnologia de comunicacions actual, pràcticament qualsevol cosa, fer que aquesta generi informació i deixar-la disponible a qui calgui al núvol per tal de poder fer i desenvolupar nous models de negocis basats en serveis on la informació és la clau de volta de la generació de valor. Segons Intel, cap a l'any 2020 hi haurà al món més de 200.000 milions de dispositius connectats a Internet. L'Internet de les coses ja el tenim aquí i, segons McKinsey, l'impacte econòmic serà d'entre 4 i 11 trilions de dòlars el 2025.

Estem vivint un temps on es produeix una alineació d'astres de grans conseqüències per tot el teixit productiu. En alguns llocs ja ha començat la "transformació digital" i comencem a veure la paraula *smart* acompanyant aquesta nova manera de fer les coses. Fins ara, la revolució digital ens ha portat a fer el que fèiem però en digital i això pràcticament ho hem fet tots. Des de fa pocs anys estem veient que comencen a aparèixer noves coses que transformen els mercats i a gran velocitat, fetes per part de gent que ha interioritzat allò digital i ha creat nous models de negoci basats en la informació i que han afectat en gran mesura la tranquil·litat de sectors tradicionals. Fenòmens com l'economia col·laborativa (*sharing economy*) amb empreses com Airbnb o Uber en són bons reflexos.

Som davant d'anys de transformacions. Segons Gartner, cap al 2020 la informació farà que el 80% dels productes i processos de negoci que estaven en ple vigor el 2010 s'hagin de reinventar, digitalitzar o eliminar. La inèrcia de la societat industrial s'està acabant. Les tasques, processos, serveis i altres activitats intrínsecament lligades s'han de transformar. En l'eix central de la transformació, s'hi troben els qui prenen decisions, exerceixen control i dictaminen polítiques d'empreses i organitzacions, és a dir, fonamentalment els economistes.

Fins ara la transformació digital ha estat, com en qualsevol cicle de vida, seguida per petits grups innovadors. Per exemple, des del 2006, a l'ACCID i el CEC, economistes i enginyers preocupats per tots aquests canvis vam crear la Comissió d'Organització i Sistemes d'Informació, on s'han tractat i es tracten tots aquests temes. Un altre

“**Cap al 2020 la informació farà que el 80% dels productes i processos de negoci s'hagin de reinventar, digitalitzar o eliminar**”

exemple pioner ha estat la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat Autònoma de Barcelona que en l'adaptació a l'espai europeu d'educació superior va crear un nou grau en empresa i tecnologia, reconegut pel CEC i en què els graduats que es col·legien són economistes amb una vessant digital i de gestió molt reconeguda i benvinguda per les empreses, ja que són un perfil molt escaient per a qualsevol aspecte de transformació digital

Ara comencen les transformacions de més llarg abast. Per exemple des d'Alemanya, el Govern, grans empreses, universitats, grans consultores i altres agents, tots amb una perfecta alineació, estan empenyent molt fort des de fa un parell d'anys el concepte d'Indústria 4.0 com la quarta revolució industrial. Fa molt poc, el Govern d'Espanya s'hi ha afegit amb el projecte Indústria Connectada 4.0 de la mà d'Indra, Telefónica i el Santander. Experiències prèvies n'hi ha hagut per part del País Basc amb el Basque Industry 4.0 i a Catalunya per part

d'Acció en el marc del programa de quatre motors en què també participa la regió alemanya de Baden-Württemberg.

Es tracta de crear factories intel·ligents (*smart factories*) i productes intel·ligents (*smart products*) desplegant l'Internet de les coses en la planta de fabricació, farcint les màquines de dispositius i sensors, connectant-les en xarxa i generant la informació suficient per tal que puguin prendre decisions de forma automatitzada decidint quantitats de lot, productes que fabricar, etcètera, i fent realitat cadenes de subministrament perfectament monitoritzades, fiables i molt flexibles capaces de servir productes personalitzats de manera tan ràpida i eficient com els actuals productes. Segons el Boston Consulting Group, i pel que fa a Alemanya, es parla d'un increment de productivitat per reducció de costos de transformació (cost de fabricació excepte cost de materials) d'entre el 15 i el 25%, que representa entre un 5 i un 8% de guany en costos de fabricació totals, entre 90 i 150 bilions d'euros. La part més complexa, però, se situa en el que fa referència a la mà d'obra, ja que molts dels perfils actuals de llocs de treball deixaran d'existir i caldrà una força de treball amb competències ben diferents, a canvi es preveu passar dels 6,06 milions de llocs de treball lligats a la manufactura a 6,45 milions.

La transformació és gran i profunda i no solament afectarà els treballadors de les plantes de fabricació sinó que ens tocarà rein-

ventar-nosatotsràpidamentiprofundament fent que tots aquests termes que hem vist siguin coneguts, interioritzats i aprofitats en la nostra feina si volem continuar tenint un paper protagonista en la societat. Malauradament, molts d'aquests conceptes seran obsolets en pocs anys i caldrà entrar en una reinvençió constant i cada cop més complexa però també és veritat que la transformació, que indefectiblement també arribarà a l'ensenyament, ens farà l'aprenentatge molt més fàcil, flexible i agradable.

LES HABILITATS DIGITALS DELS ECONOMISTES EN EL NOU MON DEL TREBALL

MARCO A. PEÑA

*Coordinador de la Comissió d'Organització i Sistemes d'Informació (CEC-ACCID)
Professor associat al Departament de Marketing, Operations and Supply d'EADA Business School i membre de la comunitat Business and Technology
www.linkedin.com/in/marcopenya*

RAMON COSTA

*Professor associat al Departament de Marketing, Operations and Supply d'EADA Business School, membre de la comunitat Business and Technology i director de Programes de l'escola
www.linkedin.com/in/ramoncosta*

D'un temps ençà ens hem acostumat a llegir i a escoltar als mitjans d'informació generalistes notícies al voltant de termes com ara *cloud computing*, *big data*, Internet de les coses (IoT), aplicacions mòbils, ciberseguretat, digitalització... entre molts d'altres.

Es tracta de conceptes que ja trobem a l'abast del gran públic i que són motiu de conversa.

Una altra cosa, però, és si s'entenen realment i, sobretot, si s'apliquen a les organitzacions i als despatxos professionals.

En aquest sentit, algunes preguntes que ens haurien d'ajudar a reflexionar podrien ser:

- Som conscients dels nous models de negoci basats en l'ús intensiu de les TIC?
- Sabem com podem treure avantatges competitiu i ser més productius amb un bon ús de les TIC?
- Entenem els riscos associats a les TIC?

“Les àrees de Direcció no estan identificant les amenaces a les quals s'hauran d'enfrontar si no s'adapten a l'era digital”

● Estan els nostres col·laboradors preparats per afrontar un procés de digitalització?

● Disposem d'una estratègia de marca a Internet i aprofitem les oportunitats digitals d'escoltar el client?

En definitiva, hem desenvolupat les competències i les habilitats digitals necessàries per aprofitar totes les oportunitats que aquestes tecnologies ens aporten i que el nostre entorn ens demanda?

Sota aquesta perspectiva es va elaborar al llarg del 2015 un estudi liderat per la comunitat Business and Technology (amb la participació de la Comissió d'Organització

i Sistemes d'Informació (OSI) del Col·legi d'Economistes de Catalunya i l'ACCID) d'EADA Business School amb la col·laboració de Penteo i Roca Salvatella.

Aquest estudi es va adreçar als directius, amb una gran representació d'economistes entre ells, com a agents principals en els processos de digitalització de les organitzacions.

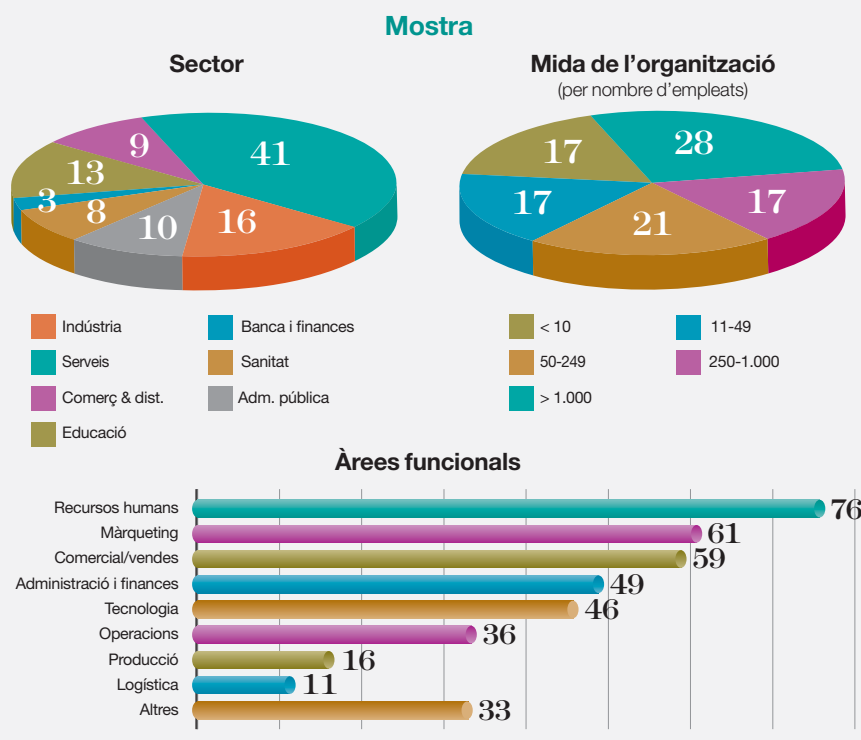
A partir de la participació de més de 600 directius (vegeu la Figura 1 sobre la segmentació de la mostra), l'estudi va avaluar les seves habilitats en matèria de digitalització.

La principal conclusió de l'estudi és que la transformació digital està resultant més difícil de l'esperat per a les organitzacions. I és que tot sovint les àrees de Direcció no identifiquen les amenaces a les quals s'hauran d'enfrontar si no s'adapten a l'era digital.

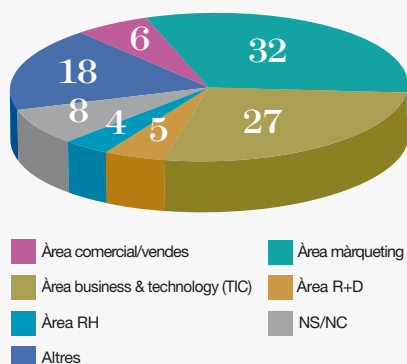
En la mateixa línia, els directius cedeixen de manera errònia el lideratge d'aquest àmbit a les àrees que la posen en funcionament, màrqueting i sistemes TIC, així perden sovint la perspectiva global necessària per a les transformacions (vegeu la Figura 2).

1 Segmentació de la mostra per sectors, mida de l'empresa i àrees funcionals dels directius (en %)

Metodologia: s'ha dut a terme una investigació entre més de 600 directius i comandaments intermedis per conèixer el nivell d'habilitats digitals.

2 Lideratge de l'estratègia digital (en %)

Una bona mostra dels resultats que això comporta és que el 64% dels directius reconeix que les seves organitzacions no fan un ús intensiu de les TIC com a eines de competitivitat. I sorprèn que el 44% dels directius enquestats s'autoatorguen un nivell competencial alt en matèria de digitalització, per tant obtenen bones qualificacions en quasi totes les competències analitzades (vegeu la Figura 3).

Entre altres conclusions, els resultats de l'estudi mostren també que:

- Els directius entrevistats reconeixen altes capacitats de gestió del coneixement digital, més baixes pel que fa al treball en xarxa i una insuficient orientació al client.
- Els directius obtenen molt baixa nota en visió estratègica lligada a la digitalització.
- En general, els directius de més nivell presenten un millor nivell competencial que el personal en llocs de menys responsabilitat.
- Els directius coneixen el món digital però només l'apliquen a prop de la seva zona de control/confort i no en l'organització.

● Hi ha molt lleugeres diferències sectorials i gairebé nul·les diferències per grandària de companyia.

Sigui com sigui, el primer que cal tenir clar és que la transformació digital no és una qüestió merament tecnològica, sinó social, cultural i econòmica. Afecta, per tant, a tots els nivells de la societat, com a ciutadans individuals i com a organitzacions. En conseqüència, aquestes han de transformar-se digitalment per tenir èxit en el nou escenari.

Entre altres transformacions, és essencial que les organitzacions i els despatxos desenvolupin en els seus equips un nou conjunt de competències digitals que tenen un impacte provat en el rendiment. El repte per al directiu/economista digital és ser capaç d'aplicar les seves habilitats en l'organització i en l'entorn, trencant el seu sostre de vidre i passant del coneixement a l'acció.

Només d'aquesta manera les organitzacions empraran la tecnologia com a avantatge competitiu i motor d'innovació.

ANTECEDENTS I EVOLUCIÓ DE LA TECNOLOGIA DIGITAL APLICADA EN LA SOCIETAT. CAP A LA 'BIG DATA'

SEBASTIÁN BARAJAS

Economista

*Membre del Grup de Treball M&A
sb@eurohold.com*

Big data és un concepte de moda, però què hi ha darrere d'aquesta moda i com impactarà en el món de la gestió, tant pública com privada, els pròxims anys? Podem afirmar que l'era digital es va iniciar a mitjan anys 50 del segle passat, amb l'ús d'ordinadors amb finalitats comercials. A partir d'aquest moment, les organitzacions van començar a recopilar dades sobre les seves transaccions, en format digital, de manera que eren molt més fàcils de processar. Dades sobre producció, vendes, finances, nòmines, absentisme, inventaris, etcètera es van acumular en bases de dades i han estat analitzades i tractades per programes informàtics per obtenir informació rellevant en la presa de decisions.

El món digital va canviar en la dècada dels 90, amb l'aparició d'Internet. A partir d'aquell moment es va produir un canvi molt significatiu en el tractament de les dades, en tres direccions.

● **Volum.** Es calcula que cada dia es creen uns 2,5 exabytes de dades i que aquesta

3 Resum del resultat de les competències avaluades

xifra es dobla cada 40 mesos. Hi ha més dades circulant per Internet cada segon del dia d'avui que totes les dades emmagatzemades a Internet fa 20 anys.

● **Velocitat.** El temps real de les transaccions d'Internet permet que el tractament immediat de dades, en el moment en què es generen, sigui possible i útil. Les noves tecnologies de l'Internet de les coses faran encara més rellevant aquesta possibilitat.

● **Varietat.** Ja no sols tenim dades de vendes o del cadastre municipal arxivades als ordinadors, tenim missatges de text, perfils personals, senyals de GPS de telèfons mòbils, imatges, música i qualsevol objecte que sigui digitalitzable.

Per què són útils totes aquestes dades? La veritat és que *per se* no serveixen per a res, però quan una ment curiosa, amb inquietud científica, es fa preguntes sobre el funcionament de sistemes complexos, l'accés a totes aquestes dades es converteix en un paradís per a la investigació. Per això, els últims anys s'ha desenvolupat una nova professió, el *data scientist*, que està copant els llocs *top* a les llistes de perfils professionals més demandats. Només als Estats Units, es preveu la necessitat de 190.000 *data scientists* en els pròxims tres anys. Què fa exactament un ana-

“Hi ha més dades circulant per Internet cada segon avui que totes les dades emmagatzemades fa 20 anys”

lista de dades? Podem resumir la feina d'aquestes persones en tres activitats clau.

● Primer i principal, ha de ser capaç de fer-se la pregunta adequada, identificar un problema que es necessita resoldre i sobre el qual les dades (ben treballades) posaran llum per a un diagnòstic correcte. És la part científica, la part de la persona curiosa i indagadora, capaç de formular una sèrie d'hipòtesis que són contrastables mitjançant l'anàlisi de les dades.

● En segon lloc, ha de conèixer i dominar una sèrie de models, tècniques i eines que li permetran tractar les dades. Aquestes tècniques, models i eines tenen un parentiu pròxim amb l'estadística clàssica, però també amb la intel·ligència artificial i altres disciplines afins, com les matemàtiques aplicades, la programació d'ordinadors i el processament del llenguatge natural.

● I finalment, ha de ser capaç de comunicar-se amb les persones al càrrec de les decisions, en un llenguatge comprensible, ja sigui verbal, visual o tots dos.

En quins camps es preveu que es desenvoluparà la *big data*? No hi ha límits, avui es disposa d'enormes base de dades en el món de l'empresa, l'Administració pública, l'aviació, les finances, les assegurances, la medicina i tants camps com es vulgui imaginar. Tots ells són susceptibles d'emprar professionals que identifiquin patrons i treguin sentit a tot aquest oceà de dades. Els economistes som professionals perfectament capacitats per accedir a aquesta nova professió del segle XXI.

QUIN HA DE SER EL PAPER DELS ECONOMISTES DAVANT LA IMPLANTACIÓ D'UNA SOLUCIÓ DE GESTIÓ EN L'ORGANITZACIÓ?

JOAN HARO
Economista
Soci de PRAGMA Solucions, SL
jharo@pragma-solucions.com

Molt poques vegades finalitzada la implantació d'un programa ERP (i, sense por a equivocar-nos, podríem dir el mateix sobre la resta de

programaris de gestió empresarial) s'assoleix els resultats esperats a l'inici del projecte.

Hi ha molta bibliografia, des de fa dècades, al voltant d'aquest fet, tant pel que fa a les seves causes com a la quantificació. Com per exemple *L'informe ERP 2015* publicat per la consultora americana Panorama Consulting Solutions, on s'indica que la taxa de fracàs en la implementació de solucions ERP ha crescut l'exercici 2015.

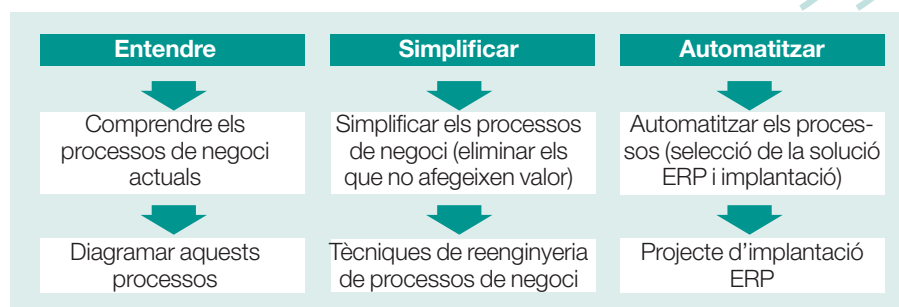
No és la finalitat d'aquest article entrar a fer una avaluació concreta d'aquesta situació i dir si el grau de fracàs és més o menys gran. En allò que tots podem estar d'acord és que el nivell de fracàs (i el seu cost) té un impacte molt elevat en les organitzacions.

L'objectiu és fer una reflexió respecte del que podem fer els economistes per ajudar a millorar aquesta situació.

Com cal abordar un projecte ERP

Una obvietat per començar, és un projecte de l'organització i no és un projecte del departament d'informàtica (encara que segons diverses fonts entre el 30 i el 40% dels projectes són liderats pels responsables d'informàtica).

En el següent esquema podem observar les fases que s'haurien de seguir en tot projecte d'implantació d'una solució ERP:

La realitat ens indica que, en un elevat percentatge de projectes, per sobre del 50%, les dues primeres fases no s'aborden o es fa d'una manera molt superficial. Si no abordem les dues primeres fases ens trobarem davant:

- Una conseqüència natural, serà l'empresa qui s'ha d'adaptar a l'ERP (i amb això ja hem posat els fonaments per al fracàs total o parcial del projecte);
- Correm el risc de no comprar la solució ERP més adequada a la nostra organització, sinó la solució que tinguin els comercials que sàpiguen captar millor la nostra atenció.

“La nostra formació i experiència fan que siguem els millors preparats per fer front a aquests reptes”

Les dues primeres fases ens han de permetre:

- Identificar els riscos i abordar una adequada gestió del canvi.
- Definir els requeriments funcionals que ha de complir la solució ERP escollida
- Servir de guia per al projecte d'implantació i de gestió del canvi.

Cal tenir en compte que aquests tipus de projectes:

- Són intensius en l'ús del temps de tota l'organització i afecten l'eficiència operativa de l'empresa.

- Requereixen una formació adequada de les persones involucrades, atesa la complexitat de gestió d'aquestes eines i que l'impacte dels errors és molt més important com més s'han automatitzat els processos.

- Tenen un període postimplantació en què apareixen problemes d'adaptació de persones i resistència al canvi davant dels quals hem d'estar preparats per gestionar-los de la manera més adequada.

Els professionals de l'empresa hem de fer un pas endavant i liderar aquestes fases del projecte, ja que la nostra formació i experiència fan que siguem els millors preparats per fer front a aquests reptes.

La tercera fase comença amb l'elecció de la solució ERP més adequada (això no serà possible si no hem abordat les dues fases anteriors); cal tenir en compte que un ERP permet treballar de moltes maneres diferents, encara que n'ofereixi una per defecte (o estàndard).

Hi ha aspectes de l'elecció de la solució ERP clarament tecnològics que no abordarem per no ser l'objecte d'aquest article (com ara la interoperabilitat, la integració, la mobilitat, les bases de dades, etcètera).

Continuarem escollint la manera d'implantar la solució ERP seleccionada. Hi ha dues grans estratègies (amb una àmplia escala de grisos entre ambdues) per abordar la implantació de solucions d'aquest tipus:

● **Big bang.** Totes les funcionalitats son implantades a la vegada, amb l'objectiu de reduir el temps d'implantació.

● **Gradual.** Les funcionalitats s'implementen d'una en una i no es comença amb la següent fins no haver finalitzat l'anterior. Això permet controlar millor la visibilitat dels resultats.

El coneixement adquirit en les dues primeres fases de l'esquema proposat ens ajudarà en la selecció de l'estratègia. Aquesta elecció condicionarà tot el pla del projecte i hem de tenir en compte que cada organització, i atesa la seva situació en el moment d'abordar el projecte, requereix una metodologia diferent.

Sovint deixem aquesta decisió en mans de l'empresa integradora (aquella que farà la instal·lació de la solució). I la seva decisió, com és lògic i obvi, estarà centrada en els seus objectius i no en els de la nostra organització.

La primera etapa del projecte d'implantació és purament tecnològica (plataforma de *hardware*, instal·lació de la base de dades, de l'ERP), que donarà pas a les etapes de:

● Parametrització i adaptació de la solució a les necessitats funcionals de l'organització.

● Proves i validació de la solució i els treballs fets en el punt anterior, depuració i càrrega de dades, posada en producció i manteniment i evolució.

“En la nostra mà, com a professionals de l'empresa, està minimitzar el risc de fracàs i maximitzar el valor afegit d'una solució ERP”

Totes elles, encara que requereixen d'un suport tecnològic, són purament funcionals i han d'estar liderades per professionals de l'empresa a fi de garantir l'èxit.

El professional de l'empresa haurà de preparar un pla de treball realista, basat en el treball desenvolupat en les dues primeres fases de l'esquema proposat, on tingui en compte aspectes com els recursos disponibles i una adequada gestió del canvi.

Algunes reflexions

Per implantar una solució ERP cal que l'organització estigui preparada, les dues primeres fases de l'esquema proposat ens ajuden. No n'hi ha prou que la propietat o la direcció diguin que l'empresa ho està (moltes vegades el fracàs comença aquí).

Cal destinar recursos (humans i econòmics) a preparar-ho adequadament, si cal hem de recórrer a professionals externs independents. Els projectes que no compten amb els recursos necessaris, com a mínim,

s'allarguen en el temps amb el consegüent impacte en l'organització.

Hem de treballar adequadament la gestió del canvi, identificar els riscos i els possibles focus de resistència i dotar-nos dels plans i recursos necessaris per abordar-los.

Una organització és un ens viu, més que probablement, enmig del procés, apareixeran nous requeriments o el coneixement més gran de les funcionalitats de la solució farà que neixin nous projectes de millora, és un procés continu que no té fi.

Cal garantir la qualitat de les dades, com aspecte bàsic per a l'explotació de la informació i la integració amb altres programaris com ara CRM, *business intelligence*, etcètera. Una bona pràctica és nomenar un responsable de fitxers mestres que supervisi i garanteixi la qualitat de les dades bàsiques del programari (com ara clients, proveïdors, articles...) i no deixar-lo en mans de tots els usuaris.

En la nostra mà, com a professionals de l'empresa, està minimitzar el risc de fracàs i maximitzar el valor afegit de la implantació d'una solució ERP.

L'AUDITORIA INFORMÀTICA I EL VALOR DE LES NOVES TECNOLOGIES EN EL DESENVOLUPAMENT PROFESSIONAL DELS ECONOMISTES

TOMÁS PASANAU

Economista-auditor

Soci de Crowe-Horwath

Els economistes són un col·lectiu que està sent un agent important de la consolidació de les noves tecnologies en l'àmbit empresarial. Per això han hagut de portar a terme un procés d'adaptació i transformació per acomodar-s'hi, per tant, el sector de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) ofereix a l'economista un coneixement i una oportunitat més grans per desenvolupar la seva professió a través de l'ús de noves eines d'anàlisi i de treball i potencia d'aquesta manera el coneixement i la capacitat per al món professional.

En aquest sentit, dins de les possibles sortides professionals d'un economista, el sector de les TIC està cobrant més importància cada any, ja que podrà exercir en àrees com

a seguretat de la informació, estratègia digital, prevenció de blanqueig de capitals, protecció de dades, *social media*, auditoria de sistemes de la informació i tots aquells temes relacionats amb l'entorn digital i l'ús professional de les noves tecnologies.

Els professionals d'aquest sector estan representats tant pel Col·legi d'Economistes de Catalunya com pel RASI (Registre d'Assessors de Govern i Sistemes de la Informació), organitzacions que presten suport i que són un referent dels professionals especialitzats en la consultoria, auditoria, així com en l'avaluació de diversos riscos que representen els sistemes d'informació i les noves tecnologies. Per la mateixa evolució de la tecnologia en l'entorn dels negocis, actualment ens trobem amb una necessitat creixent de desenvolupar professionals en aquesta àrea.

Els aspectes que cal desenvolupar, com a auditor de sistemes, consisteixen a saber determinar si els controls implementats són eficients i suficients, identificar les causes dels riscos tecnològics existents en els sistemes d'informació i al seu torn les àrees d'oportunitat que aquestes representen, determinant així les accions preventives i

correctives que cal implantar en els sistemes d'informació, les quals tenen un impacte considerable en les operacions i en les estratègies del negoci.

És per això que tots aquests aspectes apleguen un ampli espectre de coneixements en un entorn professional cada vegada més competitiu, que aporta a l'economista/consultor de sistemes una especialització en l'àmbit tecnològic dins de l'entorn empresarial.

És important destacar que totes les recomanacions que sorgeixen d'una anàlisi de riscos tecnològics han d'estar alineades amb els objectius de l'empresa i amb els recursos que aquesta disposa, així com també han de tenir un enfocament de qua-

Totes les recomanacions que sorgeixen d'una anàlisi de riscos tecnològics han d'estar alineades amb els objectius de l'empresa i amb els seus recursos

litat total, la qual cosa concebrà que les seves conclusions i treball siguin reconeguts com un element valuós dins d'una empresa.

En concret, l'auditoria de les tecnologies de la informació (TI) com es coneix actualment (auditoria informàtica o auditoria de sistemes en el nostre mitjà) s'ha consolidat com a cos de coneixements que respon a una necessitat empresarial derivada de l'evolució i del desenvolupament de la tecnologia informàtica en el món dels negocis els últims anys.

Aquest cos de coneixement consisteix en normes i bones pràctiques enfocades a l'avaluació i l'assegurament de la qualitat, seguretat, raonabilitat i disponibilitat de la informació que es tracta a través dels sistemes d'informació, així com de l'eficiència amb què les companyies treballen aquesta informació. El resultat d'una auditoria informàtica es plasma en un informe amb l'objectiu d'emetre una opinió o judici sobre els sistemes d'informació, per la qual cosa s'apliquen tècniques d'auditoria d'acceptació general.

L'auditoria informàtica és de vital importància per a la bona feina dels sistemes d'infor-

mació, ja que proporciona l'avaluació dels controls necessaris per tal que els sistemes siguin confiables i que assoleixen un bon nivell de seguretat. Així, una auditoria d'aquest tipus haurà d'avaluar tant els controls generals com els controls d'aplicació.

L'avaluació dels controls generals se centra en aspectes com ara la seguretat lògica i física, el control de canvis en els programes o sistemes d'informació, la gestió i organització de la funció de TI i de les operacions informàtiques. I pel que fa als controls d'aplicació, s'avaluen aquells que suporten els diferents processos del negoci per assegurar així la fiabilitat, confidencialitat, integritat i seguretat de les dades.

Com hem dit abans, l'economista ha d'adquirir una sèrie de coneixements relacionats amb les tecnologies de la informació.

Així, per accedir a aquests coneixements en l'àmbit de les noves tecnologies, cal dirigir-se a normatives de millors pràctiques en seguretat i gestió dels sistemes d'informació, com ara:

● **ISO/IEC 27001**, Implantació d'un sistema de gestió de la seguretat de la informació.

● **ISO/IEC 27002**, Fonaments de la gestió de la seguretat de la informació.

● **ISO 22301**, Gestió de la continuïtat de negoci.

● **ISO/IEC 31000**, Gestió de riscos.

● **ISO/IEC 20000**, Gestió de serveis de TI/seguretat de la informació.

Totes aquestes normes internacionals, emeses per l'Organització Internacional de

Normalització, descriuen com es gestiona la seguretat de la informació d'una empresa a la vegada que estableixen una cultura de seguretat i excel·lència en el tractament de la informació en tots els processos de negoci de l'empresa.

Per altra banda, també pot ser un valor afegit per a tot economista la certificació Certified Information Systems Auditor (CISA), amb el suport de l'Associació de Control i Auditoria de Sistemes d'Informació (ISACA), que els proporciona un reconeixement d'àmbit internacional quant a les seves competències i un nivell de professionalitat en els sistemes d'informació

Tot professional de l'àrea de consultoria, auditoria, control i seguretat dels sistemes d'informació ha de preparar-se de manera competent davant les exigències d'un mercat global. En definitiva, tots aquests atributs i característiques que pugui desenvolupar un economista es tradueixen en un avantatge competitiu i en una oportunitat professional notòria i destacable en el mercat actual. ■

L'auditoria informàtica és de vital importància per a la bona feina dels sistemes d'informació per a la fiabilitat i la seguretat

SI LA TEVA EMPRESA ÉS ÚNICA, PROTEGEIX-LA AMB UNA ASSEGURANÇA ÚNICA.

A Zurich sabem que la teva empresa es diferencia de la resta. Per això, podem oferir-te les millors solucions asseguradores, sigui quin sigui el teu tipus de negoci o empresa.

zurich.es/empresas

**ZURICH ASSEGUANCES.
PER ALS QUI ESTIMEN DE VERITAT EL SEU NEGOCI.**

ZURICH®

CARLOS PUIG DE TRAVY

“Els tres pilars de l'auditoria són l'ètica, la independència i la formació”

President de l'òrgan especialitzat del CGE que representa els economistes auditors de comptes a Espanya (REA+REGA), ha estat designat per la revista *International Accounting Bulletin* com la primera persona més destacable d'Espanya i la tercera d'Europa en el sector de la comptabilitat i l'auditoria

CLARA BASSOLS, periodista
Departament de Comunicació del Col·legi
d'Economistes de Catalunya
cecpremsa@coleconomistes.cat

President del Registre d'Economistes Auditors (REA+REGA) i conseller de la Junta de Govern del Col·legi d'Economistes de Catalunya, l'economista Carlos Puig de Travy és també president de la Divisió d'Auditoria de Crowe Horwarth a Espanya. Des d'un profund coneixement i una àmplia experiència en el món de l'auditoria de comptes, Puig de Travy analitza l'estat del sector i la nova llei d'auditoria aprovada l'estiu passat.

Com valora la distinció rebuda per part de l'*International Accounting Bulletin*?

L'*International Accounting Bulletin* és una revista de més de 30 anys de trajectòria i dirigida per un bon equip editorial a Londres amb corresponents a Singapur, l'Índia, el Canadà, Mèxic i Brussel·les i que constitueix un referent dins del món dels *accountants*, és a dir, els professionals de tot el món que exercim activitats relacionades amb la informació financera de les empreses ja sigui dins d'elles o com a assessors externs, entre els quals tenen un paper essencial els auditors de comptes. Com saben, aquesta revista, a més de tractar temes de fons i informar sobre aspectes d'actualitat en matèria de comptabilitat i d'auditoria, ha adquirit un gran prestigi per l'elaboració de rànquings del sector professional de l'auditoria, la consultoria i els

serveis legals i tributaris, tant a escala global com per països. Aquests rànquings són els més reconeguts per les empreses, pels professionals i pel públic en general i marquen l'evolució i les tendències de les diferents pràctiques professionals. En aquest sentit, el fet que una revista d'aquest prestigi t'atorgui aquest reconeixement t'indica que s'ha valorat el treball que fas i, en concret, la tasca que fa la institució que m'honra presidir, essent aquest reconeixement més atribuïble a la institució que a la meua persona. No vull deixar de referir-me al fet que ser economista i gaudir del suport dels economistes en general i dels auditors en particular ha contribuït molt a aquesta distinció, ja que es configura principalment amb els vots de professionals.

Quin és el paper que desenvolupa el Registre d'Economistes Auditors de Comptes (REA+REGA) a Catalunya?

Un paper fonamental que és donar servei als economistes i titulats mercantils que es dediquen a aquesta activitat professional a Catalunya i ho fem principalment a través del Col·legi d'Economistes de Catalunya en constant relació amb la seva Comissió d'Auditoria, que actualment presideix Emilio Álvarez i que compta a més amb un excel·lent equip de professionals del sector i, per descomptat, amb el suport del Col·legi. L'auditoria és una

activitat professional de les més regulades que hi ha i amb un nivell de supervisió molt estricte, per això els auditors necessiten que se'ls informi i que se'ls doni suport en la seva feina diària i en el compliment de les seves obligacions. D'altra banda, també necessiten un organisme que els representi, que defensi els seus interessos i que ho faci de forma objectiva i sense atendre altres interessos que no siguin els del col·lectiu representat i que se centri en els mitjans i petits auditors espanyols i, en aquest cas, els catalans. Com és ben sabut, el REA+REGA representa la majoria d'auditors a Espanya i també el nombre més gran d'empreses d'auditoria i això no s'aconsegueix d'un dia per un altre sinó que és fruit d'una tasca continuada i rigorosa de suport i defensa d'aquests auditors. D'altra banda, aquests auditors difícilment podrien tenir una veu forta i potent per competir amb les grans empreses del sector que s'agrupen totes elles en l'altra corporació d'auditors. Crec que a qualsevol a qui es preguntí per què hi és podrà treure les seves pròpies conclusions i avaluar llavors on pot estar millor representat. Amb la unificació dels titulats mercantils i economistes, el REA+REGA ha guanyat en grandària, en representativitat, en mitjans i sobretot ha aconseguit concentrar sota el seu paraigua la majoria del col·lectiu professional.

L'estiu passat es va aprovar una nova llei d'auditoria que s'adapta a la directiva europea i que entrarà en vigor el proper 17 de juny. Es tracta d'una reforma precipitada?

Jo diria que no, ja que, si no s'hagués fet el juliol passat i com a molt els últims mesos del 2015, no haguéssim complert amb els terminis reglamentaris per traslladar-la, els quals acabaven el juny del 2016. Com és sabut hi havia unes eleccions generals pel mig i un període de buit legislatiu que fa inviable una aprovació de la llei en un període posterior a aquestes últimes eleccions generals. No haig

petitivitat més gran a les empreses auditades i als auditors en el plànol internacional.

Una de les novetats de la nova llei és que exigeix que les empreses d'interès públic (EIP) canviïn d'auditor cada deu anys, mentre que en auditoria conjunta es permet una pròrroga de fins a quatre anys. Com parteix la idoneïtat d'aquests terminis?

Dels aspectes de la reforma de la directiva europea, el tema de la rotació ha estat un dels aspectes de la reforma que ha requerit més diàleg per arribar a un consens. Al llarg dels quatre anys en què s'ha estat treballant a Europa sobre aquesta directiva hem passat per diferents posicions, que van des de la no-obligació de rotació fins a posicions més restrictives dels deu anys. Finalment, la UE es decanta per deu anys, però ampliables a uns altres deu mitjançant licitació oberta o ampliables a catorze en cas de proposar una auditoria conjunta. Desafortunadament, el legislador espanyol no ha optat per aquestes ampliacions i únicament ha estès quatre anys més en cas d'auditoria conjunta, termini que és absolutament insuficient perquè les EIP es decantin per aquesta alternativa i, amb això, perdem una molt bona oportunitat d'introduir una mesura que redueixi l'enorme concentració que hi ha en l'actualitat en el sector de l'auditoria. Nosaltres continuarem demanant un canvi de llei per a aquest cas concret.

La definició de les anomenades EIP es va limitar mitjançant una modificació puntual d'un article vigent del reglament d'auditoria. La limitació del nombre d'entitats qualificades com a EIP és positiva?

Aquest aspecte era una de les nostres prioritats fonamentals, ja que la situació anterior consistia en què el 40% de les EIP europees eren espanyoles, cosa que resultava totalment insostenible. Aquesta nova definició rebaixa en més del 70% el nombre d'EIP a Espanya i, en conseqüència, descarrega d'un gran nombre de requisits totalment innecessaris i que no aportaven cap valor tant a les empreses auditades com als auditors d'aquestes empreses. La pregunta que ens fem és com aquesta reforma no s'ha fet abans. Les corporacions d'auditors hem comunicat aquesta situació reiteradament al Govern i al supervisor i, després de molts anys d'insistència, és ara quan se'ns fa cas. Amb això vull indicar que hi ha altres temes que han estat reiteradament comunicats, tant al Govern com al supervisor de l'activitat, que resolen problemes reals principalment de caràcter tècnic o que pal·lien diferències que hi ha amb la regulació d'altres països del nostre entorn i que no han estat considerades en aquesta llei.

d'atribuir-li a l'actual llei un problema de pressions o precipitació, sinó més aviat una falta de consens tant d'àmbit polític (només ha obtingut el suport del PP) com amb la resta de grups d'interès en el qual ens incloem les empreses i els auditors. Hem proposat canvis que donaven a la llei un contingut més europeu, més global i sostenible i de molt més recorregut, que finalment no van ser acceptats. D'altra banda, també vam proposar millores de caràcter tècnic –cal entendre que coneixem molt bé la feina que desenvolupem– que, sens dubte, milloraven l'efectivitat de l'auditoria i eliminaven traves i problemes de molts tipus inclòs una certa inseguretat jurídica per la imposició de regles poc comprensibles o difícils de complir, però no van ser acceptades. Tot i així, continuarem treballant per una reforma d'aquesta llei que inclogui aquest punt.

Els darrers cinc anys, s'han introduït fins a tres modificacions de la llei d'auditoria. Com afecten aquests canvis a l'exercici de l'auditoria?

Hem proposat canvis que donaven a la llei d'auditoria un contingut més europeu, global i sostenible que no van ser acceptats

Diria que les modificacions introduïdes han atorgat més rigor a l'activitat de l'auditoria, principalment com a resposta a les exigències de la societat. Totes aquestes exigències es tracten i s'analitzen en primer lloc dins de l'àmbit de la UE, que elabora directives que després s'han de traslladar a cada Estat membre. El problema radica en el fet que aquestes directives són molt generals i donen marge d'actuació ampli als Estats membres. En el cas del nostre país, ens hem decantat per un camí de posar força més regulació de la que en principi Europa marca com a mínims, la qual cosa origina una com-

La nova llei també limita els honoraris i els serveis prestats per les firmes d'auditoria. Són raonables?

En la nostra opinió haguéssim preferit que la llei incorporés en aquests dos aspectes únicament els requisits de la directiva i que, per tant, no introduís obligacions addicionals i sobretot pel que fa referència a les entitats que no es consideren d'interès públic. Això no ha estat així, ja que partíem d'una llei anterior molt exigent i, encara que s'han rebaixat alguns d'aquests requisits per a les entitats no EIP, considerem que no ha estat suficient i que caldria haver donat més pes específic al sistema d'amenaques i salvaguar-

des sense necessitat. En tot cas, aquest aspecte no ha estat un punt essencial de la reforma ni té un efecte important sobre els auditors.

El 30 de setembre de 2015 va acabar el primer trienni de formació contínua obligatòria per als economistes auditors, que han d'acreditar que fan 120 hores de formació cada tres anys. Com valora el compliment d'aquesta mesura?

La formació és un aspecte essencial per als auditors. Els professionals de l'auditoria hem d'assentar-nos sobre la base de tres pilars que són l'ètica, la independència i la formació. Creiem que el requeriment triennal de 120 ho-

retes que poden ser convenientes per a uns auditors i no útils per a uns altres. El sistema hauria de ser més flexible.

Quines millores continuen pendents en el món de l'auditoria a Espanya?

Crec que hi ha dos temes fonamentals i prioritàris que cal resoldre. D'una banda, l'auditoria del sector públic i, d'altra, l'excessiva concentració de mercat que hi ha en el sector a Espanya, que resta competitivitat i repercuteix directament en la seva eficàcia i qualitat. Pel que fa al sector públic, sempre hem advocat perquè s'aprovi una llei d'auditoria pública que reforci el paper dels organismes de control del sector públic i que incorpori d'una vegada els auditors privats en aquestes tasques de control d'una manera normalitzada. Un exemple de mesures que es podrien incloure en aquesta llei és l'obligatorietat que auditors privats auditin els ajuntaments de més de 5.000 habitants, fet que contribuiria a una transparència més alta en el sector públic local que actualment diríem que compta amb una fiscalització insuficient.

Quins diria que són els principals reptes dels auditors per a aquest 2016?

Un repte és preparar-nos per complir les noves exigències que imposa aquesta nova llei que entra en vigor aquest mateix juny. Aquest repte no ens espanta, ja que estem acostumats a una alta regulació i als seus canvis continus. Recordem que en cinc anys hi ha hagut dues modificacions substancials de l'anterior llei i una llei nova. Jo crec que el repte més gran que tenim és explicar a la societat que la qualitat i l'eficiència de les auditories a Espanya és alta i molt comparable o fins i tot més avançada que la d'altres països del nostre entorn i que determinats casos no poden extrapolar-se a tot un col·lectiu, sinó que els professionals que treballem en aquest sector estem preparats, som responsables i generadors d'alt valor afegit per a les empreses auditades, els seus grups d'interès i per a la societat. En segon lloc, crec que els auditors han de tenir un paper molt significatiu en la tasca de fomentar la transparència de la informació que subministren les empreses i especialment promoure la divulgació de la informació de caràcter no financer, que és el que actualment estan demanant els grups d'interès. Recordem que a final d'any venç el termini per traslladar la directiva de transparència que obliga les grans empreses a la divulgació d'informació no financera. Aquesta normativa sens dubte contribueix a l'objectiu de donar una informació més completa i rellevant als usuaris i que facilitarà un coneixement més gran de les entitats i més seguretat als inversors. ■

des que preveu la directiva, en lloc d'introduir prohibicions arbitràries que afecten petites companyies i petits i mitjans auditors.

Com veu l'ampliació de competències en la supervisió que recull aquesta reforma?

Com és ben sabut, el nostre supervisor i el Govern actual han vingut marcant una línia bastant intervencionista i, en aquest sentit, han aprofitat l'oportunitat per introduir alguns canvis que donen més poder de supervisió a l'ICAC i que facilita la feina del funcionari d'aquest organisme supervisor traslladant moltes tasques administratives als auditors. Els auditors no plantejariem cap objecció a aquesta supervisió més gran si s'orientés adequadament en benefici de més efectivitat de l'auditoria. El que passa és que s'introdueixen exigències de sol·licitud d'informació als auditors que entenem que no estan alineades amb l'obtenció de millores en la qualitat de les auditories i, per això, incrementen les càrregues administratives

“La formació és essencial per als auditors. El requeriment triennal de 120 hores de formació és raonable perquè els auditors estiguin al dia”

res de formació és raonable per aconseguir l'objectiu que els auditors estiguin sempre actualitzats i puguin exercir adequadament la seva tasca de manera responsable i diligent. L'única objecció que posem a l'actual normativa de formació dels auditors és amb relació a la distribució de matèries que es consideren obligatòries, ja que no deixen computar-se determinades hores de formació en matèries que haurien de ser computables i s'obliga a un nombre elevat d'hores en matèries molt con-

'In memoriam' Muriel Casals

El seu pas a la popularitat i esdevenir una de les principals cares visibles –la més afable, tranquil·la, assequible– del procés sobiranista no ha de fer oblidar que Muriel Casals i Couturier (Avinyó de Provença, 6-4-1945/ Barcelona, 14-2-2016) ha estat una economista que ha investigat la història econòmica del nostre país, ha participat en nombrosos estudis sobre el sector tèxtil i els problemes bàsics del teixit industrial català, ha estat consellera pel PSUC de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) i, per damunt de tot, va desenvolupar al llarg de la seva vida una vocació pedagògica que va poder dur a terme en l'ensenyament de l'economia a la UAB. Essent estudiant de Ciències Econòmiques, de la mà del professor d'Història Jordi Nadal i Oller, va fer una estada d'estiu a la Universitat d'Ais de Provença, on va conèixer el futur cantant Raimon i el futur primer alcalde de València Ricard Pérez Casado. Joveníssima, amb Montse Comas, va ser assessora de CCOO al primer conveni del tèxtil signat el 1978. En l'actualitat, era políticament independent, però independentista. Ja el 1989 escrivia que “quan dèiem i diem que volem ser un país normal, amb una llengua normalitzada, amb una escola, amb televisió, amb forces d'ordre, amb un govern que governi com un govern normal, estem descrivint un país que disposa d'un aparell d'Estat. Un país que té un Estat” (“Volem un amic exterior”, *Avui*, 30-12-1989; l'amic exterior al que es referia al títol era Espanya).

Els estudis sobre el teixit industrial català

Casals es va estrenar amb un capítol titulat “El negoci –trist– de la indústria tèxtil cotonera”, escrit conjuntament amb Carme Sans i publicat dins del llibre col·lectiu *Economia crítica: una perspectiva catalana* (1972),

apadrinat per Ernest Lluch i Jacint Ros Hombravella. Essent una de les primeres professores de la recent creada UAB, va llegir la seva tesi *La Primera Guerra Mundial i les seves conseqüències, un moment clau en el procés d'industrialització de Catalunya: el cas de la indústria llanera de Sabadell* (1981), dirigida per Jordi Nadal. Prèviament, Muriel

“Sóc una economista de lletres”, deia. Sempre m'ha semblat una definició brillant per resumir la seva visió de la professió: oberta, sensible als diferents postulats que engloba, lluny de dogmes... de fet, els mateixos principis que aplicava a la seva actuació pública i política

Joan B. Casas, degà

havia participat en nombrosos estudis sobre estructura econòmica. Treballava al Centre d'Estudis Econòmics de la Caixa de Sabadell, on quan va plegar la va substituir Joan B. Casas, l'actual degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Entre els estudis estructurals en què va participar cal destacar el volum I de *Dinàmica i perspectiva del Vallès* (1969), dirigit per Lluís Barbé, per al Centre d'Estudis esmentat, i tres treballs amb Josep Maria Vidal Villa: *L'economia de Sabadell: estructura, diagnòstic i perspectives* (1982) per a l'Ajuntament presidit per Antoni Farrés i Sabater, l'article “La indústria sumergida: el caso de Sabadell”

(1984), i l'article a *Papeles de Economía* “Una aproximación sociológica a la reconversión industrial” (núm. 22, 1985). També cal esmentar el treball amb Montse Solsona *La immigració, un motor econòmic: reflexions entorn de l'impacte de la població estrangera a l'economia catalana* (Fundació Caixa de Sabadell, Fundació Jaume Bofill, 2008) i la seva col·laboració en el volum 6 de la *Història econòmica de la Catalunya contemporània* (1989).

Els mitjans de comunicació, la vocació docent i la transformació en figura pública

Des del seu càrrec al Consell d'Administració de la CCRTV va defensar la catalanitat dels mitjans de comunicació, que havien de pal·liar els anys de repressió del franquisme. De manera pragmàtica va ser partidària d'un sistema de finançament mixt entre sector públic i publicitat, tot i que advertia que calia vigilar que els ingressos publicitaris i els oligopolis del món de la comunicació i la informació no coartessin la llibertat d'expressió i el contingut dels programes.

Lluís Barbé, catedràtic de Teoria Econòmica a la UAB i col·lega

seu, explica que, en el curs d'Introducció a l'Economia, la professora Casals òbviament tenia molt en compte la teoria general de Keynes, la necessitat de la intervenció reguladora de l'Estat en moments de crisi, i l'obra de la seva deixeble Joan Robinson. Però hi ha dos autors sobre els quals va posar més intensament la seva atenció. L'un era J. A. Hobson, autor de *l'Estudi de l'imperialisme* (1a ed. 1902), que va analitzar en les seves obres el fenomen de l'imperialisme, aparegut entre el 1870 i el 1914, i que atribuïa les causes de la seva aparició a un excés d'estalvi, a l'acumulació de diners en poques mans, el que tot plegat provocava un baix consum de la població i en especial de les masses treballadores. L'altre autor era Rosa Luxemburg i la seva teoria sobre *L'acumulació del capital* (1913), on explicava el procés que portava als països rics a forçar que les economies endarrerides, “les societats d'economia natural” entressin dins de l'engrenatge de l'economia de mercat, amb la finalitat d'anar absorbint-les dins del capitalisme, procés en què el militarisme desenvolupava un paper essencial.

De la mà de Jordi Porta, Muriel Casals va entrar a formar part del Patronat de la Fundació Jaume Bofill. Quan Porta va esdevenir el president renovador d'Òmnium Cultural, la va fer entrar dins de la Junta per a més tard, com és sabut, passar a ser la seva successora en el càrrec. Muriel ha estat una líder del sobiranisme precisament perquè no reuneix cap de les condicions que ha de reunir un líder segons els patrons establerts per les oficines d'assessorament d'imatge. Les seves virtuts són –costa de dir: eren– la sinceritat, la pedagogia, la serenitat, el fet de parlar sobre les coses en què creia i de les que estava plenament convençuda. Emociona veure com una persona aparentment tan fràgil i delicada hagi pogut deixar una empremta tan profunda. És un misteri d'on treia l'energia.

Francesc Artal,
economista

Aprovats els pressupostos per al 2016 i la venda de l'immoble de la Diagonal

L'Assemblea de Col·legiats ha aprovat el pressupost del Col·legi per a l'any 2016 i autoritza la Comissió Gestora a procedir a la venda de l'immoble de l'avinguda Diagonal de Barcelona.

El passat 17 de desembre es va celebrar la segona Assemblea Ordinària de col·legiats de l'any 2015. La sessió va permetre l'aprovació del pressupost del Col·legi d'Economistes de Catalunya per a l'any 2016. També es va celebrar l'Assemblea Extraordinària, en la qual es va acordar autoritzar la Comissió Gestora a procedir a la venda de l'immoble de l'avinguda Diagonal i a llogar l'immoble del carrer Moia.

Quant a la compravenda de l'immoble de l'avinguda Diagonal, l'Assemblea va aprovar la proposta presentada per la Comissió Gestora d'acceptar l'oferta de compra presentada per Finques Amat, en nom d'una tercera persona, per import d'1.500.000 euros, considerant que era una molt bona operació per al Col·legi

d'Economistes de Catalunya que permetia cancel·lar la hipoteca pendent, generar un benefici comptable de més de 500.000 euros, una tresoreria de quasi 100.000 euros i que situaria el patrimoni net del Col·legi en 17.300.000 euros, amb un deute hipotecari de 8 milions d'euros.

Quant al lloguer de l'immoble del carrer Moia, l'Assemblea també va aprovar la proposta presentada per la Comissió Gestora d'acceptar la proposta de lloguer de Jordà & Guasch, en nom d'un tercer, per una renda mensual de 4.500 euros més totes les despeses a càrrec de l'arrendatari, tenint en compte que la proposta permetia pagar els interessos i amortitzar la hipoteca subscrita sobre l'immoble i generar un petit excedent de tresoreria.

Finalment, l'Assemblea va aprovar també la proposta de pressupost d'explotació i d'inversions presentada per la Comissió Gestora. El pressupost aprovat, que incorpora la

venda de l'immoble de l'avinguda Diagonal, preveu un import total d'ingressos a aconseguir el 2016 de més de tres milions d'euros i un excedent d'explotació de quasi

300.000 euros que permet fer front amb tranquil·litat a les amortitzacions dels crèdits hipotecaris pendents de la seu de Gal·la Plàcida i de l'immoble del carrer Moia. ■

Pressupost d'explotació 2016 (euros)

Partides	Projecte pressupost 2016
Ingressos	
Quotes i col·laboracions	1.619.188
Formació	1.311.558
Prestació de serveis	52.202
Activitats de les Comissions	17.449
Jornades	83.664
Publicacions	12.583
Total ingressos	3.096.645
Despeses	
Estructura	1.679.069
- Despesa salarial	676.826
- Despesa financera	268.970
- Altres despeses	733.273
Formació	640.553
Prestació de serveis	152.273
Activitats de les Comissions	60.283
Jornades	90.117
Publicacions	175.803
Total despeses	2.798.097

Comença el cicle de tertúlies TERCOM

La Comissió d'Economia i Sostenibilitat organitzarà al llarg de tot el 2016 quatre tertúlies *Compartir coneixement enriqueix i crea valor*, TERCOM. Aquestes tertúlies tenen per objecte conversar entre tots sobre temes puntuals i d'actualitat per tal d'enriquir-nos.

La primera d'aquestes tertúlies TERCOM va tenir lloc el passat 3 de març i va versar sobre el primer acord universal climàtic al COP21 de París i va comptar amb la participació del doctor Mariano Marzo,

catedràtic de la Universitat de Barcelona i Col·legiat d'Honor del Col·legi d'Economistes de Catalunya, que va introduir el tema i va fer de conductor de quatre contertulians: Ferran Tarradellas, periodista i director de l'oficina de la representació de la Comissió Europea a Barcelona; Frederic Ximeno, biòleg i soci director de l'estudi Ramon Folch; Elvira Carles, farmacèutica i directora de la Fundació Empresa i Clima (Cambra de Comerç de Barcelona), i Anton Gasol, doctor en Economia i membre de la Comissió

Gestora del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Properes sessions

Les properes tertúlies TERCOM tractaran els següents

temes: *Resultats del Fòrum Econòmic de Davos; Pla de negoci i l'economia circular: diferents visions per contrastar, i Punts essencials d'economia verda en el món local.* ■

Els col·legis professionals de Barcelona units pel projecte d'alta velocitat a la Sagrera

Els col·legis professionals d'Arquitectes, d'Economistes, d'Enginyers de Camins, Canals i Ports i d'Enginyers Industrials demanen que es retorni la gestió del projecte de la Sagrera a la societat Barcelona Sagrera Alta Velocitat (BSAV) integrada per l'Estat (Ministeri de Foment i Adif), l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya.

A principis de desembre, els col·legis professionals van signar a la seu del Col·legi d'Economistes de Catalunya un primer manifest en què exigíem el compli-

ment dels compromisos i el calendari acordats en el projecte inicial de la Sagrera com a nus intermodal on conflueixen l'alta velocitat, les rodalies, la xarxa de metro i la xarxa d'autobusos interurbans, i com a gran operació urbanística que sutura la històrica cicatriu ferroviària que ha mantingut segregats els barris de la Sagrera i Sant Martí.

Els quatre col·legis demanàvem que es mantingués el consens assolit entre les administracions presents al Consell d'Administració de BSAV i encomana a aquesta societat, en tant que

empresa pública encarregada de coordinar la remodelació del sistema ferroviari i de transport públic, promoure i gestionar la transformació urbanística derivada d'aquestes obres en l'àmbit de la Sagrera, Sant Andreu i Sant Martí, i redactar els projectes i executar les obres que els socis li deleguin. Fent cas omís a aquests antecedents de consens, Adif ha tret unilateralment a licitació el projecte de la nova estació de la Sagrera amb unes bases de puntuació en les quals preval exclusivament el preu, fet que dona com a resultat que el licitador millor puntuat és aquell que ha presentat, a criteri d'Adif, la pitjor de les propostes tècniques presentades. És a dir, la infraestructura més estratègica per a la ciutat de

Barcelona i per al país es pot acabar confiant a qui ha tret un suspens en el projecte tècnic.

Els col·legis professionals entenen que el preu no pot ser l'únic paràmetre per adjudicar obres d'aquesta transcendència, ja que, al final, les obres costen el que costen; si es fan malament, esdevé difícil i costós refer-les i, a més, cal incorporar l'avaluació del servei i l'eficiència d'una estació intermodal prevista per poder prestar servei a 100 milions de viatgers anuals. Per tant, la licitació ha de garantir, a banda del preu, la qualitat del projecte de l'estació que perdurà per a les properes generacions. El manifest dels col·legis professionals ha estat tramès a Adif i al Ministeri de Foment. ■

Relació d'altres col·legials del desembre 2015 al gener 2016

Amghar El Mourabit, Mohamed
 Barceló Roca, Miquel
 Bassols Pascual, Maria Elena
 Beltran Vila, Clara
 Benítez Adalid, María Carmen
 Cano Genescà, Roger
 Cañada García, María Dolores
 Cartes Sánchez, David
 Ceconato, Nicola
 Coll Cambra, Jordi
 Crespo Payá, Francisco

Escamilla Sánchez, Mireia
 Estruch Boix, Marc
 Fargas Esteve, José Javier
 Galeeva, Gulnara
 García Zafra, Jaime
 Gil López, Alberto
 Gómez Farré, Enrique José
 González Fernández, Elena
 Gracia Silvestre, Jorge
 Illa Heras, Josep
 Khouja Khaouja, Ryan

Ladera Galán, Elena
 Lamora Royo, Laura Begoña
 Lleixà Lombarte, María Trinidad
 Martínez Moya, Raquel
 Mateu Cordonet, Mireia
 Mòdol Farré, Xavier
 Montané Ros, Estefania
 Montmany Jané, Alexandre
 Oliveras Corominas, Anna
 Orduña Giró, Francisco Javier
 Orpinell Riba, Montserrat
 Pérez Villarroya, Margarita
 Pifarré Rey, Núria
 Pina Rosean, Eduard

Reyner Serrà, Josep
 Riera Grivé, Joan
 Ródenas Castillo, Adrián
 Roy Sobrevilla, Enrique
 Sánchez Morera, Myriam
 Segura Just, María Raquel
 Simó Andreu, Joan Horaci
 Tasies Daniel, Marta
 Terés García, Andrea
 Vega Mateu, Robert
 Zaragoza Mach, Bernat

Santiago Iglesias renova el seu càrrec

El passat 13 de gener de 2016 es duia a terme l'Assemblea Extraordinària per a l'elecció del càrrec de president del Grup d'Economistes Sèniors, d'acord amb el que estableixen les normes de funcionament d'aquest Grup.

A resultes d'això i havent-se presentat una única candidatura, ha estat elegit per unanimitat Santiago Iglesias Julià, col·legiat número 3.212.

A aquests efectes, i d'acord amb el que estableixen les normes de funcionament del Grup d'Economistes Sèniors, la Junta Gestora del Col·legi celebrada el 26 de gener de 2016 ha ratificat aquest nomenament, que tindrà una vigència de dos anys de mandat. ■

El Col·legi d'Economistes de Catalunya participa en el Dia Europeu de la Mediació

El passat 19 de gener el Col·legi va acollir, a instàncies del Grup de Treball de Mediació, constituït recentment en el si del Col·legi i que ja forma part del Comitè Assessor del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, la jornada sobre "La mediació:

una nova professió que arriba" emmarcada dins dels actes divulgatius del Dia Europeu de la Mediació en què participaven nombroses entitats, entre les quals hi havia el nostre Col·legi.

La jornada va estar presentada pel Sr. Jordi Conejos, president del Grup de Treball de

Mediació, davant d'una nodrida assistència, integrada majoritàriament per mediadors de diferents àmbits professionals (economistes, advocats i psicòlegs) i també per col·legiats interessats a conèixer aquesta nova figura professional, que de mica en mica s'està implantant en la societat.

La jornada va comptar també amb les intervencions del magistrat-jutge del Jutjat Mercantil núm. 7 de Barcelona, Sr. Raúl N. Garcia Orejudo; de la Sra. María Luisa Bautista Olivenza, economista i sòcia d'Alhos Concursal, SLP, i mediodora mercantil i concursal, i la del Sr. Lluís Casado Esquius, economista i llicenciat en Psicologia, i expert en mediació, negociació i conflicte. ■

Conferència 'Tancament comptable 2015'

Dilluns 25 de gener es va celebrar a la seu de Barcelona del Col·legi d'Economistes de Catalunya la conferència *El tancament comptable 2015* a càrrec de Gemma Soligó, economista i sòcia d'auditoria de Grant Thornton. L'acte va ser presentat i coordinat per Martí Garcia, vicepresident de la Comissió i membre de la junta directiva de l'ACCID. La ponent

va fer un repàs complet d'aquelles qüestions que afecten el tancament comptable del 2015 i les novetats comptables per al 2016. En aquest sentit, va comentar el projecte de resolució de l'ICAC sobre la comptabilització de l'impost sobre beneficis i les modificacions proposades en el projecte de modificació del PGC PIMES i del PGC del 2007, de les Normes de Formulació de

Comptes Consolidats del 2010 i del PGC d'entitats sense finalitats lucratives del 2011 amb l'objecte de transposar la Directiva europea 2013/34/UE que simplifica les obligacions comptables de les petites empreses. ■

La DGT respon sobre la tributació de rendiments obtinguts per socis professionals

La Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi d'Economistes de Catalunya va promoure l'any passat una consulta vinculant davant la Direcció General de Tributs (DGT) sobre la tributació del rendiment obtingut pels socis professionals amb relació a l'IRPF, així com la seva incidència en l'IVA. També es va qüestionar com s'havia de determi-

nar el valor de mercat atribuïble a la retribució corresponent als serveis professionals efectuats pel soci, així com la possible deducció en l'impost de societats, per part de la societat, de la retribució satisfeta a un dels socis professionals per l'exercici del càrrec d'administrador únic.

La DGT va donar resposta a aquesta consulta el passat 26 de novembre amb el número

de referència CV-0733-15, respondent les consultes plantejades però, sense aclarir de manera suficient, segons el nostre parer, si li era aplicable el *safe harbor* de consideració de valor de mercat previst en l'article 18.6 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.

Motivats per aquesta resposta, la Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi d'Economistes de Catalunya ha considerat oportú plantejar una nova consulta davant la DGT per obtenir un pronunciament més

exhaustiu sobre el compliment dels requisits recollits en l'article 18.6 de la LIS, a l'efecte d'aclarir el tractament fiscal de les retribucions que perceben els economistes i titulats mercantils com a socis professionals: la consideració com a sou amb la corresponent retenció o bé la consideració com a activitat econòmica i, si escau, amb la corresponent obligació d'emetre factura i repercussió de l'IVA es vénen aplicant indistintament i, per tant, requeria d'una consulta concreta sobre aquest tema. ■

Compleixi amb el nou Codi Penal des de només
10,50€ / usuari / mes amb Office 365

El **Codi Penal** actualitzat, en els articles 31, 31 bis i 288 **contempla penes de presó per l'ús de software il·legal**. La responsabilitat de qualsevol incompliment de la norma recaurà en l'administrador o representant legal de l'empresa.

Amb **Office 365** gaudeixi d'Office en tots els seus dispositius i online, compte de **correu professional** de 50 GB, disc dur en el núvol de **1TB**, **Skype per a Empreses** i molt més.

Software il·legal
DELICTE PENAL

Legalitzi amb

Office 365

Més informació:

II Trobada del Col·legi d'Economistes a Lleida

PER MILLORAR LA SOCIETAT I PROMOURE EL TALENT

L'acte s'emmarca en la voluntat del Col·legi d'afermar els llaços amb les institucions locals, especialment amb el món empresarial i el món universitari lleidatà

A les acaballes de l'any 2015 i aprofitant la celebració de la Jornada dels Economistes a Lleida, per segon any consecutiu es va fer una nova trobada d'economistes, iniciada amb un sopar en un restaurant, proper a la seu local, on es va aplegar un bon nombre d'economistes col·legiats.

Hi van ser convidats també autoritats locals i els empresaris que uns moments abans, durant la Jornada, havien plantejat un interessant debat sobre el capital organitzatiu i el teixit empresarial. La ponència central de la Jornada a Lleida va ser impartida per l'emprenedor i Col·legiat de Mèrit d'enguany, Salvador Alemany, titulada *Estratègies de futur de l'empresa*, on va detallar els trets necessaris per a un sòlid enfortiment de l'empresa catalana. Es va poder gaudir també dels projectes de dos empresaris de Lleida, el president de la Cooperativa del Camp de Cervià de les Garrigues, Enric

Dalmau, i l'empresari Jordi Capdevila, copropietari, amb els seus germans, de la pime familiar Carn Sargaire. Barrejats aquests ponents més tard a taula amb els economistes, va ser una bona ocasió per conèixer millor les seves empreses i compartir distesament les seves inquietuds i els seus reptes empresarials de futur.

Ja a les postres, després d'unes paraules als assistents per part del president territorial, Joan Turmo, es va procedir a felicitar els economistes que complien 25 anys de col·legiació, fent-los entrega d'una insígnia del Col·legi. Seguidament es van lliurar dos premis de 1.000 euros en formació cadascun. Un premi va ser per a Rodica Ioana Bochileanu com a reconeixement al Millor Currículum Universitari en ADE de la Facultat de Dret i Economia de la UdL. L'altre premi es va

**Rodica Ioana Bochileanu
recull el reconeixement al
Millor Currículum Universitari.**

atorgar a Estefania Montané i Ros per haver fet el millor treball final de grau en ADE 2015 de la mateixa Facultat de la UdL.

Aquests premis van ser patrocinats per l'empresa de Lleida ICG Software. Empresa que va néixer ja fa més de 30 anys, l'any 1985, a Lleida de la mà del seu actual president, Andreu Pi. L'empresa, present avui a més de 50 països, fabrica solucions especialitzades de *software* per a pimes, hotels, cadenes i franquícies. Com el mateix president reconeix, la principal clau de l'èxit de la seva empresa radica en haver estat "els primers i únics a crear un projecte gràfic i tàctil de punt de venda", exportar-lo per tot el món i no parar de confiar en els fruits d'una permanent inversió en recerca i innovació.

Des de la unificació del Col·legi d'Economistes amb el de Titulats Mercantils i Empresarials, formalitzada el passat primer d'octubre de 2014, hi ha la voluntat de la Junta territorial de celebrar cada any una nova trobada entre col·legiats i institucions locals. Es pretén que aquesta trobada sigui una convocatòria de caire social, amb què no solament es pugui fer visible i consolidar la nova etapa col·legial, sinó que a més es puguin estrènyer els llaços de col·laboració entre el Col·legi, el món empresarial i el món universitari lleidatà. No oblidem que la universitat esdevé una veritable proveïdora de nous companys i companyes de professió i col·legiació amb interessos i objectius comuns. En uns moments gens fàcils, a causa dels continuats canvis tecnològics, normatius i una economia globalitzada, convé professionals competents i influents davant la societat i l'Administració. I estem convençuts que també amb la trobada hi estem ajudant. Per això ens cal la seva consolidació i millora d'ara endavant. ■

Un moment de la sessió de les 'Novetats en declaracions informatives de l'AEAT' celebrada a la seu.

Debats, convenis i jornades a Tarragona

INCENTIVANT ELS COL·LEGIATS

L'activitat a la seu de Tarragona s'ha dut a terme en diversos fronts amb l'objectiu comú de promoure la millora dels coneixements i l'interès envers la professió

PILAR GULLÍ, economista
Membre de la Comissió General de Tarragona

Un dels reptes que s'ha proposat la seu territorial del Col·legi d'Economistes de Tarragona és potenciar la col·laboració amb els altres col·legis professionals de la demarcació, dins d'una implicació professional al territori. La Comissió creu en el valor afegit que proporciona el Col·legi d'Economistes de Catalunya a les diferents vessants i projectes que es duen a terme a la demarcació. En aquest sentit, volem destacar la col·laboració que va tenir el Col·legi d'Economistes de Catalunya, de la seu de Tarragona, amb altres col·legis professionals de la demarcació en la Jornada de Debat que va tenir lloc a Tarragona sobre el Pla Director Urbanístic (PDU) de reordenació del centre recreatiu i turístic de Vila-seca i Salou.

Els col·legis participants van ser els següents: el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, el Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya, el Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya i el Col·legi Oficial de Geògrafs. A la sessió es va exposar, per part del director general d'Or-

denació d'Urbanisme i Territori, el contingut del PDU. Després, cada col·legi va intervenir per explicar, dins del seu àmbit, quins aspectes cal tenir en compte en aquest PDU presentat. També es van exposar diferents qüestions que no queden resoltes amb el PDU.

També es va obrir una taula rodona de debat molt interessant entre les diferents visions professionals dels col·legis. Arran de l'acte, es va arribar a cinc punts bàsics i consensuats per presentar com a al·legacions al PDU.

Aquesta jornada va evidenciar la necessitat de potenciar aquest tipus de col·laboracions intercol·legials.

Volem destacar també la signatura del conveni que es va portar a terme entre el Col·legi d'Advocats de Tarragona (ICAT) i el Col·legi d'Economistes de Catalunya, a través de la nostra seu, per a la potenciació de la promoció i la formació continuada dels respectius col·legiats. L'objectiu del conveni

signat és dur a terme conjuntament conferències, trobades i jornades de *networking* amb la finalitat de fer-se més visibles a la societat tarragonina. La signatura es va desenvolupar en una jornada conjunta on ambdós col·legis van aportar conferències de temes en interès comú.

Un altre punt de trobada dels nostres col·legiats que es vol potenciar és la nostra seu, a través de les videoconferències que es poden visualitzar en ella, retransmetent els actes que tenen lloc físicament a la seu de Barcelona. Com que tenim gran varietat de temes en les mateixes, es pot arribar a tots els col·legiats amb inquietuds semblants i generar un lloc de trobada i de debat intern al respecte.

També hem consolidat la col·laboració amb la Universitat Rovira i Virgili i, en concret, amb la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials.

Per altra banda, un altre focus d'incentivació per als col·legiats de Tarragona és la Comissió de Joves de la seu, que vol trobar, en diferents actes, la complicitat dels col·legiats. D'aquesta manera, des de la seu de Tarragona, volem un Col·legi d'Economistes de Catalunya proper i al servei dels col·legiats i, en aquest sentit, les vessants de trobada i de debat entre nosaltres es fan imprescindibles. Us hi esperem! ■

PÒLISSA DE RESPONSABILITAT CIVIL PROFESSIONAL Col·legiats ben protegits

Perquè puguin desenvolupar la seva feina sense preocupacions, el Col·legi d'Economistes de Catalunya posa a la seva disposició una assegurança que sovint s'actualitza amb noves cobertures

El Col·legi d'Economistes de Catalunya té subscrita des de fa anys una pòlissa de responsabilitat civil professional que ofereix als col·legiats la protecció necessària en el desenvolupament de la seva activitat. Cada any aquesta assegurança incorpora noves cobertures i garanties per adequar les seves condicions a les noves exigències legals i a l'entorn de treball dels economistes. En aquest procés de millora contínua, el Col·legi compta amb l'assessorament d'Aon, una de les corredories d'assegurances més grans del món.

Actualment la pòlissa està garantida per Zurich, companyia asseguradora de la màxima solvència. Aquesta assegurança col·lectiva és d'adhesió voluntària. En qualsevol cas, la necessitat de comptar amb una adequada co-

bertura, a més de ser obligatòria per a algunes activitats, resulta cada vegada més imprescindible. En aquest sentit, Juan Manuel Arjona, director de Col·legis Professionals d'Aon, assenyala que "cada vegada són més els factors que fan necessària la contractació d'una assegurança de responsabilitat civil professional per fer front a les possibles reclamacions derivades per errors o omissions comesos en l'exercici de l'activitat professional d'un economista o un titulat mercantil".

Aquests factors, entre d'altres, són la promulgació de lleis com la 7/2006, de 31 de maig, que versa sobre l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals i que en l'article 9 estableix que els professionals titulats tenen el deure de cobrir mitjançant una assegurança els riscos de respon-

sabilitat en què puguin incórrer a causa de l'exercici de la seva professió.

A més, aquesta pòlissa compleix amb el que estableix la Llei concursal 22/2003, de 9 de juliol (d'acord amb el Reial Decret 1333/2012, publicat al BOE de 6 d'octubre de 2012), el RD 980/2013, de 13 de desembre (pel qual es desenvolupen determinats aspectes de la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en assumptes civils i mercantils) i la Llei 19/1988 (que regula l'activitat d'auditor de comptes, text modificat per la Llei 44/2002 de mesures de reforma del sistema financer i pel RD 1636/1990).

El Col·legi d'Economistes ha incorporat al seu web tota la informació sobre aquesta pòlissa, les seves condicions i les seves premses: www.coleconomistes.cat. ■

Activitats assegurades

Cobertures segons els diferents perfils i activitats professionals:

● **Economistes/titulats mercantils.** *Economistes* es defineix al Reial Decret 871/1977, de 26 d'abril, pel qual s'aprova l'estatut professional d'economistes, professors i pèrits mercantils, dins les seves competències i atribucions. Entre altres activitats es cobreixen la consultoria, l'assessorament fiscal i l'activitat com a assessor laboral dins de l'estatut professional.

● **Economistes forenses (activitat concursal).** Garantia opcional que garanteix l'exercici de l'activitat professional com a economista forense. La cobertura s'ajusta a les competències i responsabilitats regulades a la Llei concursal 22/2003, de 9 de juliol, i d'acord amb el Reial Decret 1333/2012, publi-

cat al BOE el 6 d'octubre de 2012. Així mateix, queda expressament assegurada l'activitat que el col·legiat porta a terme com a economista forense durant l'anterior normativa que regula aquesta activitat, així com qualsevol modificació futura i que comprèn la intervenció o administració d'empreses en suspensió de pagaments, comissaris, dipositaris i síndics en situació de fallides, liquidadors d'avaries i, en general, com a col·laboradors dels òrgans judicials per al millor aclariment d'aquesta classe d'estats.

● **Auditors.** Garantia opcional de l'activitat d'auditoria de comptes definida a la Llei 19/1988, text modificat per la Llei 44/2002 de mesures de reforma del sistema financer i el Reial Decret 1636/1990 (Llei 12/2010 de 30 de juny).

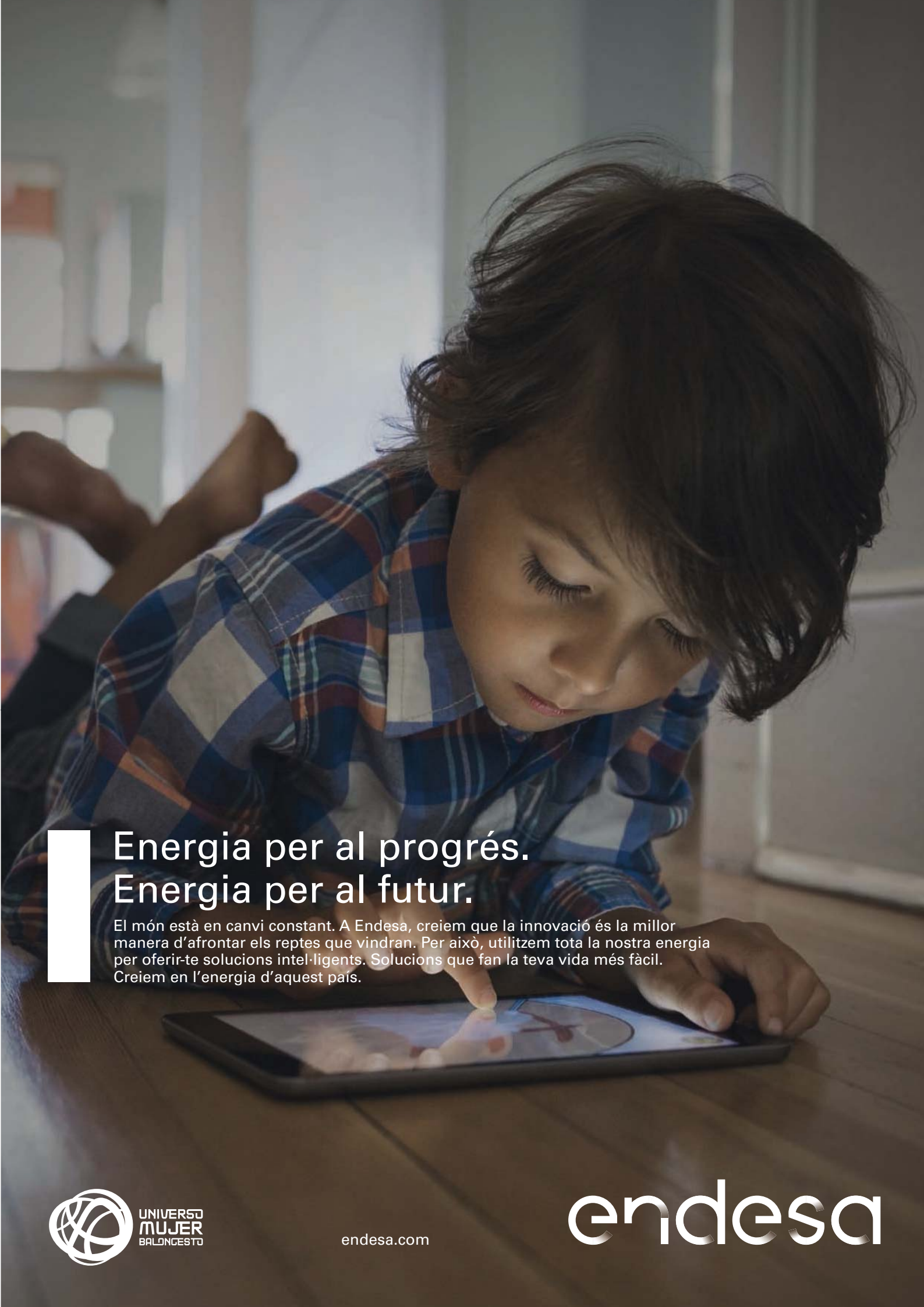
S'inclou amb un límit de 90.101 euros per auditor/societat i any les sancions econòmiques imposades per infraccions conseqüència de les auditories posteriors al 16 de juliol de 1997, i que estiguin previstes en els articles 17 i 18 modificats per la Llei 13/1992, d'1 de juny, i per la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer corresponents a les infraccions enumerades en l'article 16 i ss del text modificat per aquesta llei.

● **Àrbitres.** Aquesta pòlissa empara la responsabilitat civil de l'assegurat derivada de la seva activitat com a àrbitre en els procediments d'arbitratge regulats per la Llei 11/2011, de 20 de maig, de reforma de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge i de regulació de l'arbitratge institucional a l'Administració General de l'Estat.

● **Mediadors.** Preveu la responsabilitat civil de l'assegurat derivada de la

seva activitat com a mediador en els procediments regulats pel Reial Decret-Llei 5/2012, de 5 de març, de mediació en assumptes civils i mercantils (Decret-Llei de mediació), que incorpora al dret espanyol la Directiva 2008/52/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, així com el Reial Decret 980/2013, de 13 de desembre, pel qual es desenvolupen determinats aspectes de la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en assumptes civils i mercantils.

● **Mediadors concursals.** Igualment queda coberta la responsabilitat civil legalment exigible a l'assegurat en relació amb la seva actuació com a mediador concursal. Aquesta figura es recull a la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, que, al seu torn, modifica la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal. ■

Energia per al progrés. Energia per al futur.

El món està en canvi constant. A Endesa, creiem que la innovació és la millor manera d'afrontar els reptes que vindran. Per això, utilitzem tota la nostra energia per oferir-te solucions intel·ligents. Solucions que fan la teva vida més fàcil. Creiem en l'energia d'aquest país.

endesa.com

endesa

PROGRAMACIÓ 2016-2017

Cursos per a la primavera

MÀSTERS, POSTGRAUS
I PROGRAMES
D'ESPECIALITZACIÓ

El Col·legi d'Economistes de Catalunya continua preparant la millor oferta formativa perquè els seus col·legiats siguin millors professionals.

Curs de perfeccionament concursal, 2a edició (inici: 5 d'abril)

El Col·legi d'Economistes de Catalunya organitza la segona edició del *Curs de perfeccionament concursal*, que té per objectiu l'actualització i l'aprofundiment dels coneixements dels administradors concursals i de tots aquells professionals especialitzats en concursal i en reestructuració empresarial. Serà impartit per magistrats titulats de jutjats mercantils i per professionals experts en el camp concursal, combinant les sessions teòriques per part dels primers amb les sessions pràctiques de casos reals d'empreses dels segons. Té una estructura per mòduls independents. La seva durada és de 30 hores i es compon d'onze sessions (una sessió setmanal). Aborda, entre d'altres, temàtiques com la declaració de concurs i els seus efectes i mesures cautelars, la determinació de la massa, els textos definicions i accions i les solucions i qualificació.

Programa sobre anàlisi i planificació econòmica-financera (inici: 12 d'abril)

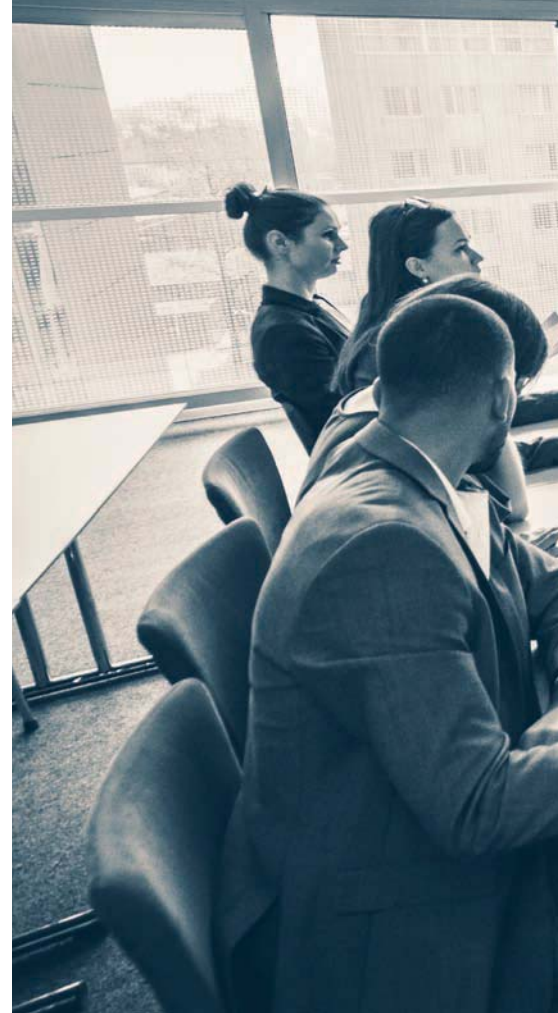
El programa presenta i s'endinsa en els conceptes precisos per poder analitzar de manera integral una empresa i, així, determinar les seves fortaleces i febleses, i formular recomanacions que contribueixin a

millorar la situació actual i les perspectives de futur. Va dirigit a aquells professionals vinculats amb les àrees econòmica i financera de l'empresa, àrees d'administració, i analistes de riscos, així com als responsables de despatxos professionals del món de l'assessorament que desitgen tenir una base teòrica i pràctica sòlida per conèixer la situació i l'evolució de l'empresa ajudant-los a preveure situacions crítiques en el futur i a la presa de decisions d'una manera més eficaç. Té una durada total de 44 hores i s'estructura en dos mòduls independents, que són els següents:

- Anàlisi d'estats financers (28 hores).
- Planificació econòmica i financera: elaboració i posada en pràctica del pla de gestió operatiu (16 hores).

Cicle sobre la compravenda d'empreses i altres reorganitzacions empresarials (inici: 18 d'abril)

Els darrers temps, la recuperació de l'economia i una acció més gran de multinacionals i fons de capital risc han dinamitzat l'activitat corporativa pel que fa a compravendes i altres reorganitzacions empresarials. L'èxit d'una operació d'aquest tipus i de tots els aspectes i actuacions necessaris requereix d'una adequada planificació, control i execució de les diferents fases del procés, a la vegada que d'un coneixement de les principals tècniques aplicades i del conjunt de conseqüències que es poden derivar en els principals camps afectats (comptabilitat, fiscalitat). D'acord amb això,

el Col·legi ve fent un cicle en aquesta matèria, tant des de la vessant compradora com des de la venedora, transmetent en tot moment una visió pràctica, multidisciplinària i integral. Va adreçat a directius responsables de les activitats d'adquisició de societats i filials, directors generals i directors financers d'empreses, així com assessors fiscals, auditors de comptes i professionals en general relacionats amb operacions de compravenda empresarial. Es compon de cinc mòduls independents, que són els següents:

- Pla d'empresa i valoració de la companyia.
- Procés global de *due diligence*: aspectes financers i fiscals.
- Règim fiscal de les operacions de reestructuració empresarial.
- Combinacions de negocis: comptabilitat de compravenda d'empreses, fusions, escissions i adquisicions de branques d'activitat.

Formació en expert comptable (en preparació)

El mes d'octubre/novembre està previst convocar la segona edició de l'examen d'accés al Registre d'Experts Comptables

El Col·legi manté la seva aposta per fomentar el talent i la formació.

de Catalunya. La novetat d'enguany és que els interessats poden dispensar de la realització de la part teòrica de l'examen si superen un curs específic acreditat sobre els diversos continguts per un total de 180 hores. El Col·legi d'Economistes de Catalunya està treballant en un doble programa. D'una banda, un programa que sigui acreditat i que faciliti als assistents la dispensa de la part teòrica de l'examen. I de l'altra, un programa configurat per diversos mòduls que permeti als assistents la preparació de la part pràctica de l'examen.

Programa de cursos subvencionats pel Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya

El Col·legi ha estat beneficiat amb un projecte de cinc cursos de formació contínua subvencionats totalment pel Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya, que estan destinats a persones treballadores, ja siguin assalariades o bé autònomes, i a persones desocupades. Els cursos són els següents:

- Impost sobre el valor afegit (20 hores; dies 3, 8, 10 i 15 de març)
- Treball en equip (30 hores; dies 4, 7, 11, 14, 18 i 21 d'abril)
- Assessorament per a la creació d'empreses (30 hores; dies 5, 8, 12, 15, 19 i 22 d'abril)

- Habilitats directives (20 hores; dies 2, 5, 9 i 12 de maig)

- Gestió de tresoreria (24 hores; dies 19, 23, 26, 30 de maig i 2 de juny)

MÀSTERS PER AL CURS ACADÈMIC 2016-2017 **Màster en Especialització Tributària, 28a edició** **(octubre 2016-maig 2017)**

Un dels màsters més reconeguts del món de l'assessorament i consultoria fiscals, que ofereix una sòlida formació teòrica i pràctica, i amb un grau d'inserció laboral de més del 90% dels alumnes. El claustre docent està integrat per inspectors fiscals, tècnics de les administracions públiques i assessors fiscals.

Màster Oficial en Comptabilitat Superior i Auditoria **(conjuntament amb la Universitat Autònoma de Barcelona)** **(setembre 2016-juliol 2017)**

Aquest màster respon a la creixent demanda de professionals amb una formació específica en l'àmbit de la comptabilitat, la relació comptabilitat-fiscalitat empresarial i l'auditoria de comptes. Té com a objectiu la formació d'especialistes en el camp de la comptabilitat i l'auditoria,

capaços d'afrontar de manera eficaç el treball i la realització d'auditories de qual-sevol tipus o dimensió, fet que permet el compliment dels requeriments establerts per fer l'examen d'ingrés al Registre Oficial d'Auditors de Comptes (ROAC) segons els criteris establerts per l'ICAC. És presencial i les classes es fan al Campus de Sabadell de la UAB.

Màster Universitari en Direcció Comptable i Auditoria de Comptes, 'part-time' **(conjuntament amb la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya)** **(octubre 2016-juny 2017)**

L'objectiu és formar professionals per a l'adequada direcció i supervisió del departament comptable i d'administració dins de l'estructura empresarial o bé en els despatxos que es dediquin a l'assessoria i consultoria comptable i fiscal, així com l'exercici de la professió de l'auditoria. El màster observa la normativa de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes (ICAC) i la seva superació dispensa de part de l'examen necessari per accedir a la professió d'auditor de comptes del Registre Oficial d'Auditors de Comptes (ROAC). És un màster semipresencial, que es desenvolupa en format *part-time*, a la seu de Barcelona del Col·legi d'Economistes de Catalunya (dijous, de 16 a 20 hores). ■

ELISENDA PALUZIE

“L'espai de ‘coworking’ de la UB és pioner dins del sistema universitari català”

Degana de la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat de Barcelona (UB), l'economista Elisenda Paluzie és la primera persona que ocupa aquest càrrec després de la fusió de la Facultat d'Econòmiques i l'Escola Universitària d'Empresarials en la nova Facultat d'Economia i Empresa de la UB

CLARA BASSOLS, periodista
Departament de Comunicació del Col·legi
d'Economistes de Catalunya
cecpremsa@coleconomistes.cat

Amb l'entrevista a la degana de la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat de Barcelona, Elisenda Paluzie, s'obre un nou espai a l'Informatiu del CEC destinada a conèixer millor les facultats d'Economia i Empresa de les universitats de Catalunya.

Com definiria els estudis d'economia i empresa que s'ofereixen a la UB?

La nostra és la Facultat que va formar la primera promoció d'economistes de Catalunya (1954-1959) i, després de la fusió, recull també la tradició de l'antiga Escola Universitària d'Estudis Empresarials, que ha format moltes generacions de titulats mercantils i diplomats en empresarials des del 1850. És, doncs, un centre que combina tradició i modernitat. Oferim una docència de grau de qualitat, àmplia i oberta a tothom que té com a objectiu la formació general orientada a la preparació per a l'exercici professional en l'esperit de l'Espai Europeu d'Educació Superior. A més, els nostres estudis s'han anat internacionalitzant i en l'actualitat el grau d'Empresa Internacional i el grau d'ADE es poden cursar íntegrament en anglès. Els nostres ensenyaments també potencien les pràctiques i l'emprenedoria, amb una àmplia oferta de convenis de pràctiques curriculars i un espai de *coworking* per a projectes emprenedors pioner dins del sistema universitari català.

Quines competències diferencien els economistes formats a la UB?

Pel fet d'haver estudiat en una Facultat amb

gairebé 10.000 alumnes, els economistes formats a la UB estan més acostumats a la diversitat i això els fa especialment adients per al treball en equip, on la gestió de la diversitat és un element important. També destaquen en la capacitat de gestió i planificació i en habilitats socials.

La reforma educativa aprovada l'any passat preveu la convivència de graus de tres anys amb graus de quatre anys, fet que implica múltiples combinacions amb màsters i postgraus. Com valora aquesta modificació?

Els economistes formats a la UB estan més acostumats a la diversitat i això els fa especialment adients per al treball en equip

Crec que, si hi ha flexibilitat, amb alguns graus de quatre i d'altres de tres, o combinacions de grau i màster integrats, no té per què ser dolent. El problema que es planteja és la diferència de preus que s'ha establert entre els graus i els màsters i l'encariment bastant important dels graus i, especialment, dels màsters, que ens allunya de l'Europa continental i ens dificulta també competir amb països com França, Alemanya o els nòrdics per atreure estudiants internacionals.

Com preveu que puguin evolucionar en el futur els estudis d'economia i empresa?

Com ja ho està fent la recerca en ciència econòmica, els estudis hauran de ser més aplicats, més empírics, essent la teoria una eina per estructurar l'anàlisi de les dades. És probable també que els estudis d'economia i empresa incorporin avenços en altres disciplines científiques com la psicologia, la neurociència o l'estadística.

Quines noves tècniques ha introduït la universitat en les seves formacions que siguin d'especial interès per als economistes en actiu?

Les formacions han de tenir en compte que les decisions empresarials no es prenen de manera aïllada. Per tant, el graduat ha de conèixer i analitzar les relacions de la mateixa empresa amb el context global de l'economia per contribuir a la millora de la productivitat, tant interna com del sistema. A més, ha de ser capaç de prendre decisions en condicions d'incertesa i, en general, d'assumir tasques directives. La metodologia de l'ensenyament introduïda amb els nous graus intenta que els estudiants adquireixin les competències necessàries per desenvolupar-se en un entorn canviant i incert com l'actual. ■

PARTE DE **Bupa**

SANITAS PROFESIONALES

LA NOSTRA ASSEGURANÇA MÉS COMPLERTA PER A PROFESSIONALS COM TU

OFERTA ESPECIAL PER AL COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

SANITAS PROFESIONALES

Prima per persona i mes des de **38,54€¹**

**SENSE COPAGAMENTS
COMPLEMENT DE FARMÀCIA INCLÒS²**

Núm. de pòlissa: 81608207. Dpto 4

PER A MÉS INFORMACIÓ I CONTRACTACIÓ:

LUCÍA CABALLERO OLMOS

☎ 934 962 588

@ lcaballero@sanitas.es

1. Prima corresponent al tram de 3-24 anys. Primes per persona i mes per a altes de noves pòlisses amb data d'efecte fins a l'01/11/2016 sobre la qual s'aplicarà el recàrrec del Consorci de Compensació d'Assegurances: 0,15 % de la prima neta. Edat màxima de contractació: 75 anys i sense límit d'edat de permanència.

2. Reemborsament del 50% de cada factura fins a un límit de 200 € per client/anualitat.

Actes del Col·legi

DESEMBRE 2015 I FEBRER 2016

Resum dels actes que el Col·legi d'Economistes de Catalunya ha organitzat els darrers mesos

BARCELONA

Comissió d'Assessors Fiscals

Debats fiscals

Dirigits per Enric Corominas, assessor fiscal a TAX Barcelona Advocats i Economistes, SL; Josep Sotelo, assessor fiscal a Audiconsultores Advocats i Economistes, SLP, i Pedro Villar, Gabinet Assessor Fernández, SL. Els debats oberts de consultoria fiscal van tenir lloc el mateix dia, una hora i mitja abans de les sessions temàtiques.

'La nova entitat patrimonial. Pot afectar els beneficis fiscals de l'empresa familiar?'

Sessió temàtica a càrrec de Núria Cabré, economista i associada principal de Garrigues Abogados y Asesores Tributarios, i de Pablo Torrano, advocat i soci de Garrigues Abogados y Asesores Tributarios. Van moderar Josep Cid, membre de la Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi d'Economistes de Catalunya, i Avelino Vázquez, vicepresident de la Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Videoconferència amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

'Consultes i jurisprudència destacada'

Sessió temàtica a càrrec de Xavier Solé, economista, membre de la Comissió d'Assessors Fiscals del CEC. Va moderar Josep Cid, membre de la Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi d'Economistes de Catalunya, i Avelino Vázquez, vicepresident de la Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Videoconferència amb la seu de Tarragona.*

'Planificació fiscal del rescat de plans de pensions'

Sessió temàtica a càrrec d'Albert Sagués, economista, assessor fiscal, professor associat de la UPF i soci de TGG Legal. Van moderar Josep Cid, membre de la Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi d'Economistes de Catalunya, i Avelino Vázquez, vicepresident de la Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Videoconferència amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

Sessió informativa: 'Novetats declaracions informatives AEAT 2015'

Celebrada a les dependències de l'AEAT a Barcelona i amb la participació com a ponents de Soledad Valsero, cap d'equip de la Dependència Regional de Gestió Tributària, i Jaume Saura, cap de la Dependència Regional d'Informàtica de l'AEAT a Catalunya.

'La plusvàlua municipal: situació actual segons jurisprudència'

Sessió temàtica a càrrec de Montse Peretó, professora titular de Dret Financer i Tributari de la Facultat de Dret de la UAB. Va moderar Josep Cid, membre de la Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Videoconferència amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

Comissió Gestora

Presentació del llibre 'Eficiència y transparencia del sistema judicial español en el contexto europeo. Análisis comparativo y propuestas de mejora'

Amb la intervenció de Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya; Miguel Ángel Gimeno, president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya; Oriol Amat, economista i catedràtic d'Economia Financera de la UPF, i del professor doctor Jaume Alonso-Cuevillas, economista, advocat, catedràtic de Dret Processal de la UB i

autor del llibre guardonat amb el Premi Ferran Termes atorgat per l'Associació Catalana de Comptabilitat i Direcció (ACCID) 2015. Videoconferència amb la seu de Tarragona.

Acte de benvinguda als nous col·legiats

Amb la participació del degà, Joan B. Casas, de Joan Ràfols, president territorial de Barcelona, i de Maurici Olivé, gerent del Col·legi, que van lliurar el carnet i els diplomes als nous col·legiats dels mesos de juny a novembre del 2015.

Presentació del llibre

'La venta de la unidad productiva en sede concursal'

Amb la participació com a ponents de Raül García, magistrat del Jutjat Mercantil número 7 de Barcelona i prologuista del llibre; M. Arántazu Ortiz, magistrada de l'Audiència Provincial de Balears i coautora del llibre; Juan Lloret, economista, administrador concursal, coordinador i coautor del llibre, i José María Marques, advocat, administrador concursal, coordinador i coautor del llibre. Van moderar Jordi Albiol, president de la Comissió Mercantil, Concursal i Experts Judicials, i Joan Rojas, president de la Comissió d'Economistes en el Tractament de les Crisis Empresarials. Videoconferència amb la seu de Tarragona.

Cicle Cinema i Economia. Projectió de la pel·lícula 'Los idus de marzo'

Debat amb Xavier Mena, economista i catedràtic d'Economia d'ESADE, Universitat Ramon Llull, i amb Àlex Gutiérrez, cap de la Secció de Mèdia del diari Ara.

Presentació del llibre 'Fantasía y realidad en el expolio de Barcelona Traction'

Amb la participació de Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya; Dídac Ramírez, rector de la Universitat de Barcelona; Núria Bosch, directora del Departament d'Economia Pública, Economia Política i Economia Espanyola de la Universitat de Barcelona; Josep Lluís Bonet, president de Freixenet; Josep Maria Bricall, Col·legiat de Mèrit del Col·legi d'Economistes de Catalunya, i Ramon Torrent, catedràtic de la Universitat de Barcelona. Videoconferència amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.

Comissió d'Economia Financera

Fòrum inversor Economistes BAN-Edició XVI

Organitzat per Business Angels Economistes BAN del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

'Planificació financera de la jubilació'

Conferència a càrrec de Xavier San Miguel, CFA Institute, especialista en planificació financera i soci de Bissan Value EAFI; Albert Grau, analista de Renda Variable i assessor financer independent a Argenta Patrimonios EAFI, i Albert Ricard, president del Consell Consultiu del CISI i soci de C&R Financial Advisor EAFI. La presentació i moderació van anar a càrrec de Begoña Castro, presidenta del Grup de Treball EAFI de la Comissió d'Economia Financera del Col·legi d'Economistes de Catalunya i sòcia de Cluster Investment Advisors EAFI.

"Direct lending" i altres fonts de finançament alternatiu

Amb la participació com a ponent de Daniel Herrero, soci d'Oquendo Capital. Va presentar i moderar Ramón Galcerán, economista, membre del Grup de Treball M&A del Col·legi d'Economistes de Catalunya i soci de Grant Thornton Advisory. Videoconferència amb la seu de Tarragona.

Comissió d'Economia de la Salut

Dinar-col·loqui. Presentació del llibre 'El bienestar desigual'

Amb la participació de Guillem López Casanovas, economista, catedràtic de la UPF i autor del llibre.

Comissió d'Economia del Coneixement i Innovació

'La revolució dels intangibles'

Conferència amb la participació com a ponent de Josep Maria Viedma, economista i president de la Comissió d'Intangibles de l'ACCID. Va presentar Julià Manzanar, economista i vicepresident de la Comissió d'Economia del Coneixement i Innovació del Col·legi d'Economistes de Catalunya, i va presidir Xavier Subirats, economista i president de la Comissió d'Economia del Coneixement i Innovació del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

'Els intangibles en el model de negoci'

Conferència organitzada amb l'ACCID i amb la participació com a ponent de Jordi Martí, CEO i fundador d'ALTRIUM-Strategic Collaboration i vicepresident de la Comissió d'Intangibles de l'ACCID. Van presentar l'acte Julià Manzanar, economista i vicepresident de la Comissió d'Economia del Coneixement i Innovació del Col·legi d'Economistes de Catalunya, i Josep Maria Viedma, economista i president de la Comissió d'Intangibles de l'ACCID.

Comissió d'Economia de Comptabilitat (comissió conjunta CEC-ACCID)

'Necessitats d'informació per a inversors i com abordar-les amb 'reporting integrat''

Conferència a càrrec de José Luis Morales, membre de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat del Col·legi d'Economistes de Catalunya, de l'Spanish Review Committee i de l'International Integrated Reporting Council. Va presentar Martí Garcia, vicepresident de la Comissió. Videoconferència amb les seus de Girona i Tarragona.*

Tancament comptable de l'exercici 2015

Conferència a càrrec de Gemma Soligó, economista i auditora. Sòcia de Grant Thornton. Membre de la Junta Directiva de l'ACCID. Va presentar l'acte Martí Garcia, vicepresident de la Comissió de Comptabilitat (Comissió conjunta CEC-ACCID). Videoconferència amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

Comissió d'Economia Catalana

Cicle Deu Temes Clau per a Catalunya. Conferència 'Aixecar Catalunya amb visió europea'

Amb la participació com a ponent d'Amadeu Altafaj, representant permanent de la Generalitat de Catalunya davant la Unió Europea. Va presentar Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya, i va mode-

rar Modest Guinjoan, economista i president de la Comissió d'Economia Catalana.

Comissió d'Auditors de Comptes | REA + REGA Catalunya

Sessió tècnica d'auditoria. Quantificació dels honoraris d'auditoria de comptes

Amb la participació com a ponent de Rodrigo Cabedo, economista, advocat, auditor de comptes, perit judicial i administrador concursal, també membre de la Comissió de Mercantil, Concursal i Experts Judicials del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Va presentar l'acte Emilio Álvarez, president de la Comissió d'Auditors de Comptes | REA+REGA Catalunya, i el va moderar Francesc Garreta, vicepresident de la Comissió d'Auditors de Comptes | REA+REGA Catalunya. Videoconferència amb les seus de Lleida i Tarragona.*

Comissió Mercantil, Concursal i Experts judicials

Jornada 'La mediació. Una oportunitat professional que arriba'

Amb la participació de Raúl N. Garcia Orejudo, magistrat-jutge del Jutjat Mercantil núm. 7 de Barcelona; María Luisa Bautista Olivenza, economista, sòcia d'Alhos Concursal, SLP, i medidora concursal; Lluís Casado Esquius, economista i llicenciat en Psicologia i expert en mediació, negociació i conflicte, i Jordi Conejos Sancho, economista i president del Grup de Treball de Mediació del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Videoconferència amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

Reunió del panell d'experts de l'IEBE

Per examinar el resultat de l'enquesta corresponent a la previsió de tancament de l'IBEX a 31 de març de 2016.*

SEU DE TARRAGONA

Novetats en declaracions informatives AEAT

Amb la participació de Tomás Palacios García, inspector adjunt a la Prefectura de Dependència de Gestió Tributaria de l'AEAT a Tarragona.

Altres activitats

'Economia social i solidària.

Noves perspectives en un entorn de canvi tecnològic i globalització'

Conferència organitzada pel Grup de Treball Economistes per una Economia Social amb la participació de Joan Subirats, professor de Ciència Política de la Universitat Autònoma de Barcelona i doctor en Ciències Econòmiques. Va presentar l'acte Maite Soler, coordinadora del Grup de Treball Economistes per una Economia Social. Videoconferència amb la seu de Lleida.

Impacte socioeconòmic del malbaratament alimentari

Taula rodona organitzada per la Comissió d'Economia Agroalimentària amb la participació de Lourdes Viladomiu, professora del Departament d'Economia Aplicada de la Universitat Autònoma de Barcelona; Paco Muñoz-Gutiérrez, tècnic de l'oficina de Medi Ambient de la Universitat Autònoma de Barcelona; David Esteller, responsable programa Food Waste AECOC (Asociación Española de Codificación Comercial); Ana Belén González, cap de l'Àrea de Responsabilitat Social i Medi Ambient; Eduard Arruga, president del Banc dels Aliments de Barcelona; Marta Beltran, tècnica de la Fundació Privada Catalana de Prevenció de Residus i Consum Responsable. Va presentar Modest Guinjoan, president de la Comissió d'Economia Agroalimentària del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Videoconferència amb les seus de Girona i Tarragona.

Ningú l'estima com tu.
Ningú el cuida com nosaltres.

Centres residencials i sociosanitaris • Centres i hospitals de dia
Habitatges amb serveis • Serveis d'ajuda a domicili
Atenció sanitària i personal a domicili • Teleassistència

900 45 65 85 www.sarquavitae.es

SARquavitae Can Buxeres
C/ Ametller 6
08906 L'Hospitalet de Llobregat
Tel. 932 603 181

SARquavitae Claret
C/ Sant Antoni Mª Claret 200
08025 Barcelona
Tel. 934 463 320

SARquavitae La Salut Josep Servat
C/ Antequera 8 - 18
08024 Barcelona
Tel. 932 857 512

SARquavitae Regina
C/ Mare de Déu del Coll 22 - 30
08023 Barcelona
Tel. 932 848 747

SARquavitae Bonanova
C/ Calatrava 83
08017 Barcelona
Tel. 932 534 940

Enquesta Situació Econòmica

Un total de 1.110 col·legiats han participat en la nova edició d'aquesta consulta que pren el pols a la situació econòmica de Catalunya i d'Espanya. La principal conclusió que se'n pot extreure és que els economistes creuen que el procés de recuperació continua, tot i que el nombre de col·legiats que ho pensa és menor que a l'enquesta anterior

Des del 25 de gener i fins al 15 de febrer de 2016, 1.110 col·legiats (14,3% de col·legiats) van donar la seva opinió en relació amb com veien les economies catalana i espanyola i sobre temes d'actualitat econòmica que se'ls va preguntar. En conjunt, es pot dir que l'enquesta detecta que "el procés de recuperació de l'economia continua, però que es dona un toc d'alerta en forma de lleugera baixada de les expectatives dels col·legiats". Podeu consultar els resultats en detall de l'enquesta al web del Col·legi

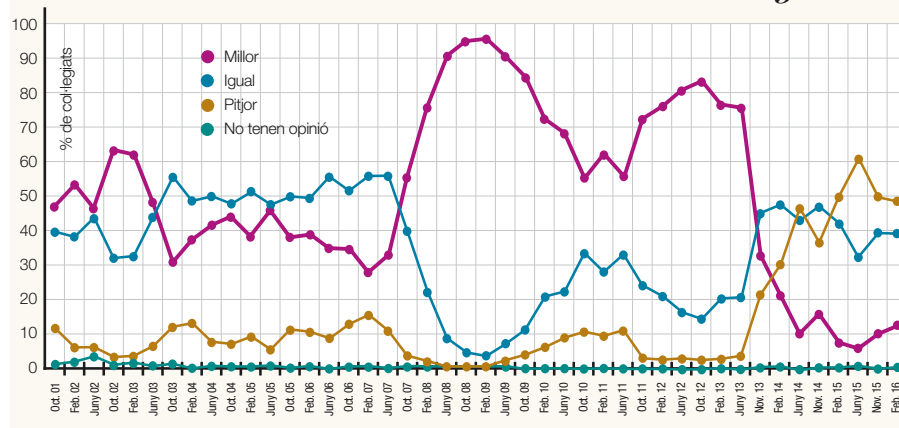
Un 47,3% dels participants a l'enquesta apunta que la situació actual de l'economia catalana és millor que la de fa un any, alhora que un 39,1% pensa que és igual i un 13,1% indica que és pitjor. En comparació amb la consulta passada del mes de novembre, el percentatge de col·legiats que pensa que la situació econòmica present és més favorable que un any enrere s'ha reduït, si bé en menor proporció que el descens patit en l'Enquesta Situació Econòmica de la tardor del 2015. En sentit contrari, s'ha produït un increment de 2,8 punts en el percentatge de col·legiats que considera que la situació ha empitjorat, pujada que és inferior a l'aconseguida en l'Enquesta Situació Econòmica de la tardor 2015. Es pot concloure que es manté el procés de millora de les expectatives dels col·legiats en la situació econòmica, encara que amb una lleugera correcció. Cal esmentar que, malgrat l'evolució experimen-

tada, la proporció d'opinions positives és prop de quatre vegades més elevada que la de les negatives.

L'índex de confiança dels economistes –que sintetitza el sentiment dels col·legiats davant de la situació econòmica general, tenint present una gran varietat de factors (evolució del PIB, clima polític, inflació, atur, mercats financers)– s'ha moderat molt suaument els darrers mesos tant en el cas de Catalunya com en el d'Espanya. Específicament, l'economia del Principat es valora amb un 4,95 i la del global de l'Estat amb un 4,60 sobre un total de 10,00, mentre que a l'enquesta anterior es puntuaven amb un 4,99 i un 4,66, respectivament.

L'atur continua esdevenint el problema més important de l'economia catalana en l'actualitat segons els membres del Col·legi, amb un 68,2% del total que ho apunten. El segon problema en rellevància continua sent el dèficit fiscal de Catalunya amb l'Estat, assenyalat per un 51,0% dels col·legiats, a continuació del qual s'ha d'esmentar la situació política (inestabilitat, desconfiança), indicat per un 44,1%. Altres problemes que cal ressenyar són, en funció de la seva importància, la manca de reformes estructurals, les deficiències en infraestructures i comunicacions, la feblesa de la demanda interna i la situació financera, restricció creditícia i cost del finançament (30,4%, 28,0%, 27,0% i 24,2%, respectivament).

Evolució de la situació econòmica de Catalunya

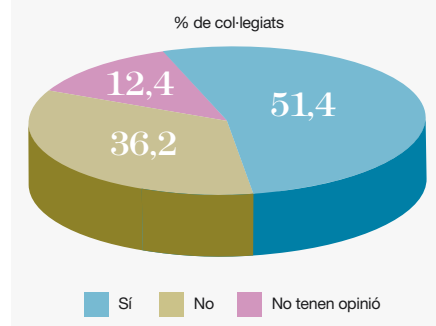
Les previsions pel primer quadrimestre del 2016 és que l'economia catalana continuarà igual per a un 54,3% dels col·legiats, mentre que un 30,1% opina que millorarà i un 14,4%, que empitjorarà. Es manté l'optimisme dels darrers mesos entre els membres del Col·legi, atès que la majoria opina que la situació no variarà entre els mesos de gener i abril i la proporció dels que pensa que pot millorar duplica la dels que apunten el contrari.

Aquest optimisme es fa palès, també, a l'índex de confiança dels economistes, que s'estima que repuntarà moderadament tant a Catalunya com, en menys proporció, a Espanya la primera part del 2016. Especialment, per a mitjans d'any es preveu un valor de 5,02 sobre un total de 10,00 per a l'economia del Principat i de 4,63 per al global de l'Estat.

Impost sobre transaccions financeres

Un 51,4% dels participants a l'enquesta està d'acord amb la posada en marxa d'un impost sobre les transaccions financeres tal com es proposa en el marc de la Unió Europea, front d'un 36,2% que pensa el contrari i d'un 12,4% que no té opinió.

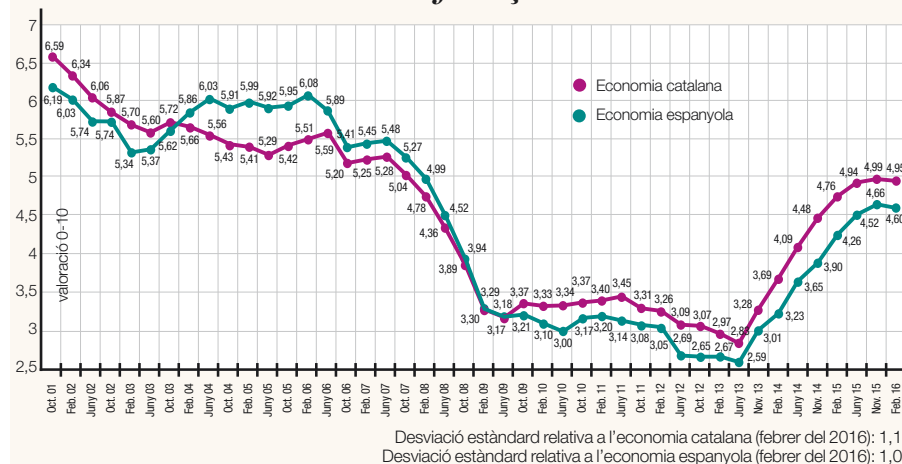
"Estàs d'acord amb la posada en marxa d'un impost sobre les transaccions financeres tal com es proposa en el marc de la Unió Europea?"

Situació de l'economia catalana i de l'economia espanyola

"Valora de 0 a 10 l'actual situació de l'economia catalana i de l'economia espanyola (0 = molt dolenta; 10 = molt bona)".

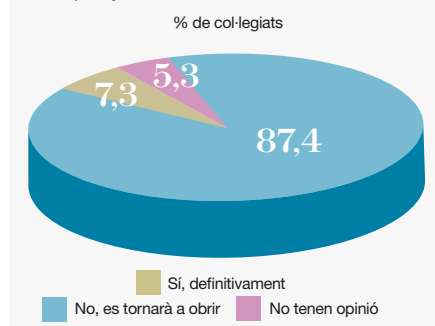
Evolució de l'índex de confiança dels economistes

Reducció de preus de l'electricitat

Un 87,4% dels membres del Col·legi que responen a l'enquesta pensa que és imprescindible i urgent una reducció dels preus de l'energia elèctrica per impulsar definitivament la indústria i l'economia espanyola i catalana. Només un 7,3% apunta que no i un 5,3% no té opinió.

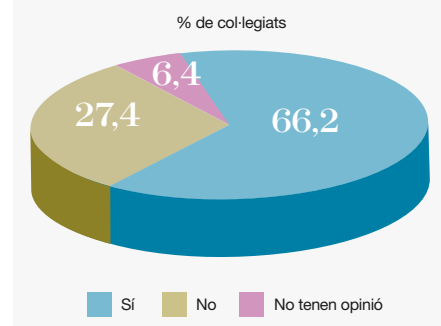
"Creus que és imprescindible i urgent una reducció dels preus de l'energia elèctrica per impulsar definitivament la indústria i l'economia espanyola i catalana?"

Posicionament de Catalunya en l'era digital

Un 66,2% dels participants en l'enquesta creu que Catalunya està ben posicionada per a l'impuls de l'era de la digitalització (teixit empresarial, nivell educatiu). Un 27,4% pensa que no, mentre que un 6,9% no té opinió.

"Creus que Catalunya està ben posicionada per a l'impuls de l'era de la digitalització (teixit empresarial, nivell educatiu)?"

**PYME
LEGAL**

Plataforma online de serveis legals per a assessories i gestories

Ofereixi el servei d'adaptació a la LOPD i LSSICE als seus clients.
Documentació obligatòria, seguiment i atenció personalitzada.

Condicions avantatjoses per als col·legiats del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

www.pymelegal.es

info@pymelegal.es

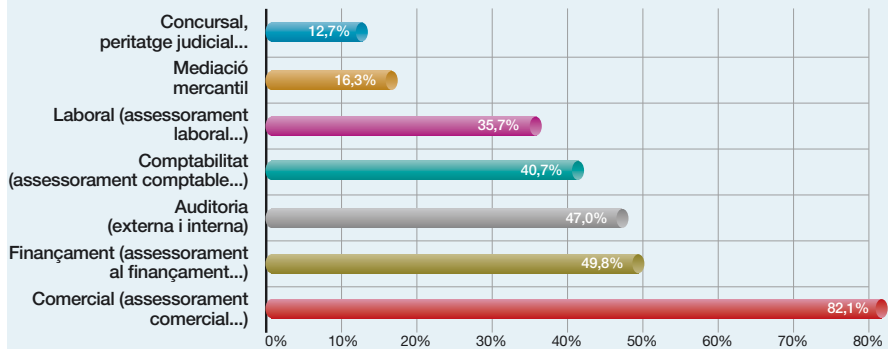
T. 934 190 535

Dificultats per reduir els nivells de pobresa actual

Un 82,1% dels membres del Col·legi opina que l'alta taxa d'atur és un dels principals motius que dificulta la reducció dels nivells de pobresa actuals de la societat catalana. Aquest és el primer factor per a tots els col·lectius de col·legiats, amb independència de la seva condició laboral i demarcació territorial. Li segueixen els salaris baixos i la contractació precària, apuntats, respectivament, per un 49,8% i un 47,0% dels col·legiats. Altres factors que entorpeixen el descens de la pobresa són la mala distribució de la renda i la manca de més dinamisme de l'economia (40,7% i 35,7%, respectivament).

"Quins són els principals motius que dificulten la reducció dels nivells de pobresa actuals de la societat catalana?"

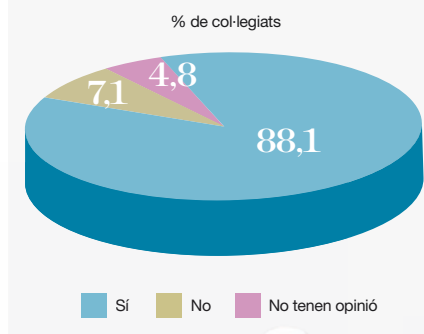
Dificultats per reduir els nivells de pobresa (% de respostes)

Inversions ferroviàries

Un 88,1% dels membres del Col·legi barcelonins creu que és urgent un increment de les inversions en millores de la xarxa ferroviària de RENFE a l'Àrea Metropolitana de Barcelona per tal d'evitar un col·lapse del transport públic. Un 7,1% pensa que no i un 4,8% no té opinió.

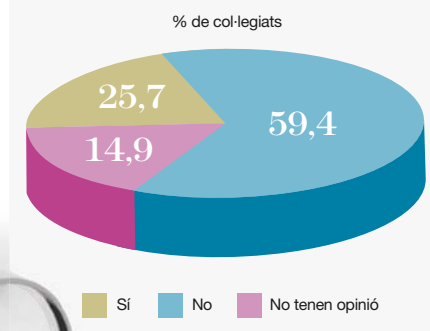
"Creus que és urgent un increment de les inversions en millores de la xarxa ferroviària de RENFE a l'Àrea Metropolitana de Barcelona per tal d'evitar un col·lapse del transport públic?"

Tancament d'empreses químiques a la demarcació de Tarragona

Un 59,4% dels participants tarragonins a l'enquesta creu que les causes que estan provocant l'anunci de tancament d'empreses químiques de la demarcació, com Covestro i Celanese, són els elevats costos energètics i la manca d'infraestructures adequades, front d'un 25,7% que opina que no ho són. Un 14,9% no té opinió.

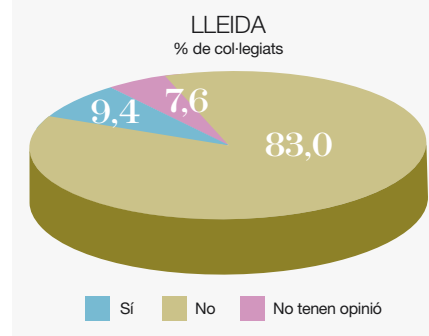
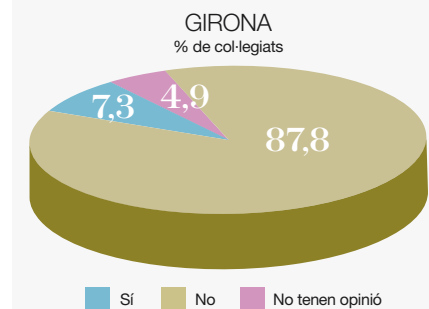
"Creus que les causes que estan provocant l'anunci de tancament de químiques tarragonines són els elevats costos energètics i la manca d'infraestructures adequades?"

Recuperació immobiliària

Un 87,8% dels participants gironins a l'enquesta creu que durant l'any 2016 no es recuperarà definitivament la construcció i el mercat immobiliari. Només un 7,3% considera que sí i un 4,9% no té opinió. Per la seva banda, un 83,0% dels membres del Col·legi lleidatans creu que durant l'any 2016 no es recuperarà definitivament la construcció i el mercat immobiliari. Només un 9,4% pensa que sí i un 7,6% no té opinió.

"Creus que durant l'any 2016 es recuperarà definitivament la construcció i el mercat immobiliari?"

Ajuda'ns a combatre la regressió digital

Has fet servir el mòbil per monitoritzar el teu exercici, per demanar un taxi o controlar la calefacció de casa teva. Però algun cop, a punt d'agafar un vol, ¿has volgut consultar les principals dades de la teva empresa i no has pogut perquè el software no funciona al teu dispositiu? Estàs patint la regressió digital.

Per què has de tornar, a la teva feina, a patir una experiència d'usuari i a una funcionalitat del passat? La resposta és clara. No cal.

Descobreix com podem fer més fàcil i efectiva la gestió de la teva empresa. Siguis on siguis, quan vulguis i amb el dispositiu que triïs. I combat amb nosaltres la regressió digital.

Èxit de la Jornada Tributària 2016

DELS FISCALISTES DEL COL·LEGI

Més de 350 professionals assessors fiscals van participar en la trobada, amb l'objectiu d'analitzar i aprofundir en una matèria tan complexa com important per a la societat

moderada per **Avelino Vázquez**, vicepresident de la Comissió d'Assessors Fiscals.

Societats civils

La segona ponència del dia tractava un tema que afecta molts professionals i, de manera particular, també els economistes, *La problemàtica fiscal de les societats civils i les comunitats de béns*, que va anar a càrrec de **Manuel de Miguel Monterrubio**, sotsdirector general de l'IRPF del MINHAP, i moderada per **Josep Cid**, membre de la Comissió d'Assessors Fiscals.

Societats patrimonials i inspeccions

Després d'un breu descans era el torn de tractar les *Societats patrimonials sobrevingudes i l'impost sobre societats vs. l'impost sobre el patrimoni i l'impost sobre successions i donacions a Catalunya*, amb la participació de **Begoña García-Rozado**, sotsdirectora general de l'impost sobre societats del MINHAP i de **Jesús Sanmartín**, president del REAF-REGAF del Consell General d'Economistes, i moderats per **Carmen Jover**, membre de la Comissió d'Assessors Fiscals.

Amb una assistència de més de 350 professionals de l'assessorament fiscal, es va celebrar el passat dimecres 24 de febrer la 1a Jornada Tributària dels Fiscalistes del Col·legi d'Economistes de Catalunya, que va comptar amb la participació de destacades autoritats de l'àmbit tributari i prestigiosos especialistes en matèria tributària d'arreu de l'Estat. El tret de sortida inaugural d'aquesta Jornada el va donar el degà

del Col·legi, **Joan B. Casas**, acompanyat per **Nacho Cornet**, president de la Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi.

Ajustaments extracomptables

Tot seguit i entrant de ple en la part més tècnica va començar la primera ponència *Els ajustaments extracomptables en el nou impost sobre societats*, a càrrec d'**Eduardo Sanz Gadea**, cap d'equip de la Delegació Central de Grans Contribuents de l'AEAT, i

1. D'esquerra a dreta: Avelino Vázquez i Eduardo Sanz Gadea.
2. Josep Cid i Manuel de Miguel Monterrubio.
3. Jesús Sanmartín, Begoña García-Rozado i Carmen Jover.
4. Miguel Caamaño i Emilio Pérez Pombo.

Recursos i reclamacions davant els tribunals

L'última ponència del dia, *Controvèrsies a l'entorn dels recursos i reclamacions davant els tribunals economicoadministratius*, va tenir com a protagonistes **Emilio Pujalte**, president del Tribunal Economicoadministratiu Central (TEAC), i **Marcos Mas**, soci del bufet Coronas Advocats, i va estar moderada per **Pedro Pablo Rodés**, membre de la Comissió d'Assessors Fiscals.

L'èxit i el suport rebut pels assistents en aquesta primera Jornada Tributària dels Fiscalistes del CEC ens anima a continuar treballant tot pensant ja en la propera jornada. ■

5. D'esquerra a dreta: Nacho Cornet i Teresa Ribas.
6. Nacho Cornet i Sílvia Cano.
7. Cristóbal Martell i Jordi Bech
8. Pedro Pablo Rodés, Emilio Pujalte i Marcos Mas.

L'última ponència del matí, *Qüestions conflictives de la nova (després de la reforma de la LGT) inspecció*, va correspondre al catedràtic de Dret Financer i Tributari de la Universitat de la Corunya, **Miguel Caamaño**, moderada per **Emilio Pérez Pombo**, membre de la Comissió d'Assessors Fiscals, on el ponent va centrar la seva dissertació en els aspectes més crítics de les modificacions introduïdes en la LGT per la Llei 34/2015, de 21 de setembre.

A migdia va tenir lloc el dinar previst en el programa, que va finalitzar amb un col·loqui dirigit pel president de la Comissió d'Assessors Fiscals, **Nacho Cornet**, i que va comptar amb la participació de les màxi-

mes representants dels organismes tributaris de Catalunya: **Teresa Ribas**, presidenta de l'Agència Tributària de Catalunya, i **Sílvia Cano**, gerent de l'Organisme de Gestió Tributària de la Diputació de Barcelona. En aquest col·loqui, també estava prevista la presència del delegat de l'Agència Tributària estatal, **Gonzalo García de Castro**, que va excusar la seva assistència a darrera hora per causes de força major.

L'inici de la sessió de tarda va tenir com a protagonista el prestigiós advocat **Cristóbal Martell**, de Martell Advocats, que va exposar la ponència a l'entorn del *Delicte fiscal i blanqueig de capitals*, moderada pel membre de la Comissió d'Assessors Fiscals **Jordi Bech**.

Integrar nous conceptes al PIB

AUGMENTA LA SEVA IMPORTÀNCIA

Sembla que arriba una nova etapa amb una economia probablement més complexa. Anem, doncs, 'Més enllà del PIB'

ALBERT GARCIA PUJOL

Membre de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat
agarcia pujol@economistes.cat

El producte interior brut (PIB) és important, però en el món canviant amb nous horitzons i conceptes en què vivim, caldria que incorporés la resolució de noves situacions i necessitats que es puguin integrar per millorar el benestar de tots.

A la sortida de la Gran Recessió, sembla que una de les seqüeles amb què s'enfronten les economies avançades és que, si bé la producció econòmica creix discretament, la percepció de les famílies i del ciutadà corrent, especialment en les economies del sud de la Unió Europea, és que les coses no van bé. L'atur és gran i els salaris han disminuït. Es diu que estem vivint en un escenari identificat per les condicions conegudes com VUCA –inicials en anglès de volatilitat (*volatility*), incertesa (*uncertainty*), complexitat (*complexity*) i ambigüitat (*ambiguity*)–. Sembla que el VUCA és un acrònim d'origen militar que evoca, per si mateix, una situació de conflicte o, si més no, d'incomoditat.

Si això és així, ens estariem enfrontant a un trànsit, a una realitat econòmica nova, més espinosa i menys estable, en la qual se'ns fa difícil veure'n la dimensió i la profunditat. Fa també la impressió que les mètriques que utilitzem per guiar l'anàlisi de com va l'economia i què cal fer per millorar-la no estan prou afinades i no acaben de ser prou útils per dir-nos què ens passa, on som i cap a on anem.

● Hi ha creixement econòmic, però l'atur es resisteix a disminuir, i aquesta relació basada en l'experiència empírica formulada en la llei d'Okum s'enfronta a dificultats.

● La taxa d'inflació es resisteix a pujar mentre que el nivell d'ocupació es reconduïx i puja, la qual cosa porta a discutir una "nova normal" de Phillips.

● La base monetària s'ha expandit i els tipus nominal es troben en el límit zero, però el PIB no creix de manera decidida i això ens porta a consideracions diverses sobre la regla de Taylor.

● Les eines i els criteris que han orientat la gestió econòmica de les últimes dècades semblen patir un fort impacte d'una situació nova.

És cert que durant aquest període de recessió s'han posat en funcionament noves ei-

“El PIB és un constructe altament sofisticat que s'ha trobat amb una realitat econòmica que ha anat esdevenint més complexa al llarg dels anys”

nes; han estat, sobretot, innovacions focalitzades en l'entorn de la política monetària i en l'actuació dels bancs centrals: han servit per frenar la caiguda i evitar la depressió, però resulten ser menys eficaces per impulsar la millora econòmica. És el famós *pushing on a string*. La política monetària, a l'igual que una corda, serveix per retenir, per frenar la caiguda, però és d'utilitat més discutida fins a quin punt pot empènyer i impulsar la recuperació. I no són sols les eines que utilitzen els organismes i els experts les que potser necessiten una revisió, els indicadors utilitzats per explicar la realitat econòmica al ciutadà del carrer també apareixen plens de mancances.

La mètrica del PIB té problemes creixents per donar una visió de com s'evoluciona

Les limitacions del PIB per representar la realitat econòmica estan, de fet, ben acceptades i no són noves, ja existien abans de la Gran Recessió. El PIB, per exemple, no explica, ni tampoc s'ho proposa,

● Si un determinat creixement econòmic és conseqüència d'una producció més gran

o bé si és el resultat d'un consum més alt, potser irremplaçable, de capital natural.

● Tampoc no està orientat a mesurar aspectes importants del benestar associats a la salut, la seguretat, la satisfacció i l'acolliment social. De fet, el PIB ha nascut amb el propòsit de donar una mesura quantitativa de la producció distribuïda a través del mercat, sobretot la de béns produïts, i s'ha anat trobant, topant diríem, amb una realitat econòmica cada cop més complexa.

● Així, doncs, el PIB ha d'incloure també el pes, molt significatiu, dels serveis i, en particular, dels serveis públics, els quals no tenen un preu de mercat. Igualment ha hagut de solucionar el problema dels canvis, cada cop més ràpids, de la qualitat dels béns i té greus problemes per tractar l'impacte de les creixents i més evidents externalitats negatives.

Cal dir que aquesta tensió, entre el que podem definir com una visió producte i el que definiríem com una visió benestar, respecte del càlcul del PIB, va ser ben albirada, des del primer moment, per Simon Kuznets,

probablement l'economista més prominent en la seva creació. Es pot trobar informació detallada sobre aquest tema en el llibre *A brief but affectionate history*, de Diane Coyle (2014, GDP). Diane Coyle ens hi explica que el PIB va néixer entre els efectes de la Gran Depressió i els de la Segona Guerra Mundial, en un ambient en el qual era important mesurar el creixement i on mesurar el benestar es podia veure com un luxe per als temps de pau.

El PIB és, doncs, un constructe altament sofisticat que s'ha trobat amb una realitat econòmica que ha anat esdevenint més complexa al llarg dels anys. S'hi ha anat adaptant

“El PIB ha d'incloure també el pes, molt significatiu, dels serveis i, en particular, dels serveis públics, els quals no tenen un preu de mercat”

treballosament i de manera esforçada, aconseguint fer el seu càlcul sota els criteris d'estàndards internacionals. Continua sent l'indicador de referència, però no sembla suficient i la situació creada pel col·lapse del 2008 ha fet més evident aquesta insuficiència. El PIB ens diu que s'ha superat la Gran Recessió, ens indica que ara es creix, però no es té un sentiment generalitzat que l'economia vagi bé. Tampoc no està una confiança en un futur més segur, assossegat i benestant.

L'economia, la ciència o l'art versat en l'estudi de l'optimització de la producció a partir d'uns recursos escassos i de la seva distribució a través del mercat, sembla tenir dificultats per explicar al ciutadà i consumidor, és a dir a tots nosaltres, on som i com ens en sortirem. Aquest fet, aquesta llunyania entre la representació de la situació econòmica feta pels experts i la percepció que tenen els ciutadans d'aquesta mateixa realitat, no deixa de tenir un punt d'ironia. L'economia, l'*oikonomos*, l'"administració de la casa", conté precisament una connotació de proximitat, de quotidianitat, una referència a allò que en diríem el "fer per

viure”, una actuació i una preocupació de com es tira endavant una casa i una família. Sembla que hem fet un gran esforç per disposar d’unes mètriques que ens presenten una visió de la realitat en la qual ens és difícil d’identificar-nos, de veure-nos-hi reflectits.

Noves mètriques qualitatives s’obren pas a poc a poc

Un esforç significatiu per ordenar les mètriques sobre l’economia de manera que recullin la realitat que importa a les persones és l’informe de la Comissió sobre les mesures de l’activitat econòmica i el progrés social (l’Informe CMEPSP, també habitualment anomenat Informe Stiglitz) va ser encarregar el febrer del 2008 pel president Nicolas Sarkozy a fi de donar resposta a la insatisfacció sobre la informació estadística de l’economia i la societat. L’informe es va publicar el setembre de l’any 2009. El CMEPSP va estar integrat per un important nombre d’economistes que cobrien un ampli ventall d’especialitats, assessorats per Amartya Sen, coordinats per Jean-Paul Fitoussi i presidits per Joseph Stiglitz.

L’Informe Stiglitz s’ordena en tres branques:

- Els temes clàssics de medició del PIB.
- La qualitat de vida i la sostenibilitat.
- La proposta per llimar aquest distanciament entre la visió del PIB i la visió que el ciutadà corrent té del seu benestar.

Si ens preguntem què es pot fer per tancar l’esclatxa que ja hem esmentat, l’informe ens proposa millores tant en les mètriques de l’àmbit del benestar material, és a dir, les

“*El PIB s’hauria de veure complementat per altres mètriques que recullin millor el benestar*”

mètriques quantitatives del nivell de vida, com en l’àmbit que anomena de qualitat de vida. L’àmbit de la qualitat de vida és el que se situa fora de les quantificacions monetàries i inclou tant les mètriques subjectives del benestar com les objectives.

En relació amb les mètriques de benestar material, es proposa posar l’accent en la perspectiva de les famílies, perspectiva que es veu més ben reflectida si es fa des d’una visió de la renda, el consum i el patrimoni familiars, i no tant des de la visió de la producció interior bruta, la qual inclou variables com, per exemple, l’amortització de capital que pot tenir, i de fet té, variacions divergents respecte de les variacions de les rendes (ingressos disponibles) familiars.

Però on es considera que es pot avançar més per disposar de mètriques que recullin millor el sentiment de tots és en l’àmbit de l’avaluació de la qualitat de vida i, molt especialment, en els seus aspectes subjectius: avaluació cognitiva (com es valora la vida) i els efectes positius i negatius de la vida de cada persona. Com indica l’informe, aquesta informació és important per conèixer els determinants de la qualitat de vida personal.

El tema no està lliure de problemes metodològics, de sistematització, de recollida i agregació de dades, però si realment es vol disposar d’una informació que representi el que senten les persones i que pugui orientar l’acció pública cap al seu benestar, cal treballar per anar desenvolupant aquest marc, divulgar-ne l’existència i empènyer la seva utilització. La millora de la qualitat de vida passaria, doncs, pel desenvolupament d’entorns de qualitat (productes, serveis i relacions) sabent, a més a més, que el nostre benestar podrà mantenir-se al llarg del temps si els estocs dels capitals que realment importen (capital natural, físic, humà i social) poden ser transferits a la generació posterior, és a dir, si l’economia és sostenible.

Disposar d’unes mètriques millors no farà que, de manera directa, la situació econòmica d’una societat millori, però són molt importants no només per donar una millor guia als responsables polítics i possibilitar unes explicacions més acurades als mitjans de comunicació, sinó per aixecar la confiança del ciutadà mitjà, el qual, amb mètriques que reflecteixin millor la realitat actual (la seva realitat), podrà donar també més credibilitat a l’aportació que el coneixement econòmic pot fer per millorar la seva situació. Estem d’acord en la concepció que el PIB és molt important, però s’hauria de veure complementat per altres mètriques que recullin millor el benestar tal com el perceben alguns dels que formem part de la societat. Animem a tots els economistes a posar-nos d’acord per trobar les mètriques adequades per avançar cap a un nou PIB integrador en un futur no llunyà. ■

Ara, FUSIÓN+ té la CHAMPIONS amb beIN SPORTS

Gratis

Aquesta temporada ja pots gaudir gratis de la UEFA Champions League i de la UEFA Europa League amb beIN SPORTS a MOVISTAR+.

Contracta ja
FUSIÓN+

movistar+

UEFA
CHAMPIONS
LEAGUE

UEFA
EUROPA
LEAGUE

3GB
al mòbil

Telefónica

Botigues Movistar

Per a altes noves i clients actuals de FUSIÓN+ o de MOVISTAR+. Partits de la UEFA Champions League i de la UEFA Europa League emesos a través del Canal beIN SPORTS inclòs al paquet Familiar. Fins que s'acabi la temporada 2015/2016. Internet a la línia mòbil: els 500 MB següents a màxima velocitat per 1,5 ct./MB. Un cop s'hagin superat els 3,5 GB, es redueix la velocitat.

Espais idonis per a les vostres activitats professionals

	m ²			
AUDITORI	150	104	-	-
SALA D'ACTES	130	150	81	-
4 AULES	65	48	32	-
1 AULA	45	36	30	12
2 SALES REUNIONS	40	21	16	18
1 SALA REUNIONS	55	35	18	24

Teatre

Escola

Taula "0"

Espais flexibles

Mitjans audiovisuals

WiFi

Serveis addicionals:

- Càtering
- Fotografia
- Gravació vídeo (Auditori)
- Personal auxiliar
- Traducció simultània (Auditori)

cecespais@coleconomistes.cat

Plaça Gal·la Plàcidia, 32. 08006 Barcelona • Tel. 93 416 16 04 • cec@coleconomistes.cat

www.coleconomistes.cat

Informació tècnica

NOTICIARI DE LES COMISSIONS I GRUPS DE TREBALL DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

Sumari

2

Comissió d'Auditors de Comptes

Des de l'altra banda de l'Atlàntic.
L'important paper del PCAOB

4

Comissió de Comptabilitat

Projecte de modificació del PGC
i del PGC PIMES del 2007

5

Comissió d'Economia de la Salut

Efectes de la crisi econòmica en la salut

6

Comissió d'Economia Agroalimentària

El reg a Catalunya

8

Comissió d'Economia i Sostenibilitat

El gran repte de les Nacions Unides,
l'Agenda 2030 per al DS

9

Grup de Treball d'Emprenedoria i Creació d'Empresa

Una nova tendència en la creació d'empreses: el 'corporate venturing'

10

Comissió d'Assessors Fiscals

Fiscalitat de les dietes, despeses de locomoció, manutenció i estada

12

Grup de Treball EAFI

El 'semàfor del risc'

13

Política industrial

La nova indústria: columna vertebral de l'economia catalana

14

Comissió Mercantil, Concursal i Experts Judicials

Mediació concursal: un camí amb incerteses

15

Assessoria jurídica

Les mesures de reforma legislativa a
l'Administració de Justícia i el Registre Civil

16

Aula d'Economia

Cursos previstos abril-juny 2016

18

Noticiari Economistes BAN

Cicle formatiu per a inversors i fòrums d'inversió

19

Xarxes socials

Les FINTECH, una oportunitat
per a la direcció financera

Us podeu descarregar els articles des del web del Col·legi d'Economistes de Catalunya, apartat d'àrees professionals

Des de l'altra banda de l'Atlàntic. L'important paper del PCAOB

JORDI PÉREZ
International Audit Manager Horwath
PLM Auditores, SLP Crowe Horwath
jordi.perez@crowehorwath.es

En alguns camps, els EUA han estat un exemple de lideratge al món. Com a bressol del capitalisme i superpotència financera, han estat precursors en la seva regulació de supervisió financera, si com a resposta a greus escàndols financers. Aquesta regulació ha tingut el seu impacte posteriorment a Europa. Així, doncs, vegem què ens pot venir de l'altra banda de l'Atlàntic.

La regulació nord-americana actual es basa en dues lleis:

- La Llei Federal Sarbanes-Oxley (SOX) va ser aprovada el juliol del 2002 com a conseqüència dels escàndols financers que van culminar, entre d'altres, en la fallida d'Enron i de Worldcom. El primer d'ells, per la connivència amb el seu client i obstrucció a la justícia de l'aleshores auditora Arthur Andersen, va suposar un cop dur per a la credibilitat de la nostra professió.

- La Llei de reforma de Wall Street i protecció al consumidor Dodd-Frank s'aprova el 2010 en resposta a la gran recessió que va suposar l'explosió de la bombolla immobiliària als Estats Units i els préstecs *subprime* entre el 2007 i el 2010.

Així, en el que portem de segle, hi ha hagut un increment notori d'organismes reguladors i de supervisió als EUA, sent aquests els prin-

cipals camps en què actuen com es pot veure a la Taula 1.

US Securities & Exchange Commission o Comissió de Valors dels EUA (SEC)

Agència del Govern federal que té la missió de protegir els inversors, proposar normativa i regulació, mantenir l'ordre i l'eficiència en els mercats i facilitar informació de les societats.

Financial Accounting Standard Board (FASB)

Organització privada sense ànim de lucre amb l'objectiu principal d'establir i millorar els principis de comptabilitat generalment acceptats (US GAAP) als EUA per a l'interès públic. La SEC va designar el FASB com l'organització responsable d'establir les normes de comptabilitat per a les empreses cotitzades als EUA. El FASB va substituir l'Institut Americà de Comptadors Públics (AICPA) el 1973.

AICPA

L'associació americana més gran amb representació de la professió

amb més de 400.000 membres. Elabora estàndards d'ètica i d'auditoria per a companyies privades i entitats sense ànim de lucre. Dóna suport a la professió amb diversos comitès tècnics i de la indústria.

Public Company Audit Oversight Board (PCAOB)

Ha passat més d'una dècada des de la creació, per la Llei Sarbanes-Oxley el 2002, del PCAOB. Aquest organisme va néixer després dels escàndols financers als Estats Units que es van succeir a finals de la dècada dels 90, com una entitat privada no lucrativa, a l'objecte de supervisar els auditors amb la fi de protegir l'interès públic i els interessos

Importar la idea del PCAOB podria ser una solució per tal de millorar la qualitat de l'auditoria a Espanya, sempre que s'usessin els indicadors amb finalitat constructiva

dels inversors. Els objectius de la SOX van ser millorar la transparència de la informació financera, reafirmar la independència de l'auditor, definir la gestió empresarial i les responsabilitats dels consells d'administració i els comitès d'auditoria.

El PCAOB va ajudar a restablir la credibilitat de la professió. Les SOX del 2002, que van crear el PCAOB, requerien que els audi-

tors de les empreses cotitzades dels Estats Units estiguessin subjectes per primera vegada en la història a supervisió externa i independent. Abans, la professió s'autoregulava per mitjà d'organismes com l'AICPA.

La llei nord-americana és aplicable a totes les empreses que estan registrades a la New York Stock Exchange (NYSE) i al NASDAQ, sota la supervisió de la SEC. En conseqüència, també regeix per a totes les empreses estrangeres que cotitzen en aquestes borses de valors, incloent-hi la casa matriu, les filials i afiliades. Algunes de les nostres multinacionals que cotitzen als Estats Units es veuen afectades per aquesta regulació.

El PCAOB treballa per protegir els inversors a través de quatre àrees:

1) Registre. Cap firma d'auditoria no pot emetre un informe o participar amb un determinat rol en l'auditoria d'una entitat cotitzada sense estar registrada al PCAOB. Per registrar-se al PCAOB, s'ha d'emplenar un formulari electrònic i pagar una quota de sol·licitud. El PCAOB té la potestat d'aprovar-la.

Les firmes d'auditors registrats al PCAOB varien en la mida i van des d'empreses individuals fins a les grans empreses d'auditoria que són membres d'extenses xarxes globals, i comprenen per separat nombroses firmes d'auditoria ubicades en diferents jurisdiccions.

A finals del 2014, hi havia 2.201 empreses registrades al PCAOB, incloent-hi 1.300 empreses nacionals i 901 de fora dels EUA, aquestes últimes s'ubiquen en 89 jurisdiccions. De les 901 firmes no americanes, 18 eren espanyoles.

2) Inspeccions. El PCAOB fa inspeccions regulars de les companyies d'auditoria que auditen entitats cotitzades. L'any 2014, el PCAOB va inspeccionar 219 firmes d'auditoria i parts de més de 780 treballs d'auditoria. El PCAOB fa, a més, un programa d'inspeccions de firmes que auditen *brokers* i societats de valors

Taula 1

	Comptabilitat	Auditoria	Inspeccions	Ètica i independència
Entitats cotitzades	US Securities & Exchange Commission (SEC)			SEC
	Financial Accounting Standards Board (FASB)	Public Company Accounting Oversight Board (PCAOB)	PCAOB	PCAOB
	Emerging Issues Task Force (EITF)			
Entitats no cotitzades	FASB EITF Private Company Council (PCC)	AICPA Auditing Standards Board (ASB)	Peer review, administrat per AICPA	AICPA Professional Ethics Executive Committee (PPEC)

Les inspeccions es fan per identificar les debilitats i deficiències relacionades amb com les firmes d'auditoria fan la seva feina. Per assolir aquest objectiu, les inspeccions inclouen una avaluació de les actuacions de la firma en els encàrrecs d'auditoria seleccionats, així com l'avaluació del disseny i l'eficiència de les polítiques i procediments de control de qualitat.

Les inspeccions fetes pel PCAOB l'any 2015 denoten una millora en la qualitat d'auditoria. Tanmateix, les àrees on hi ha deficiències recurrents són el control intern, el mesurament del valor raonable i l'auditoria de l'àrea d'ingressos. Altres àrees de millora són la consistència global en la metodologia de l'auditoria i la monitorització de la independència.

Les expectatives que generen les inspeccions que es faran l'exercici 2016 per part del PCAOB són diverses. De l'impacte que pugui suposar l'apreciació del dòlar nord-americà i la baixada del preu del petroli, o la ciberseguretat i el risc tecnològic, fins a temes habituals com les combinacions de negocis, empresa en funcionament o el compliment de la norma de parts vinculades, acabada de modificar.

3) Normativa i estàndards. Desenvolupar i mantenir una alta qualitat en l'auditoria i en la pràctica professional és una prioritat clau del PCAOB. El PCAOB treballa de manera contínua en l'emissió de publicacions i recomanacions. Però, en què treballant ara el PCAOB?

● El PCAOB es troba en procés de reorganització de les normes d'auditoria, que seran efectives a partir del desembre del 2016, amb ús anterior permès. Encara que no es faran canvis substantius es reorganitzaran per temàtica i sota un sistema numèric.

● Ha fet una proposta de normes sobre informes focalitzada en projectes de transparència. El 15 de desembre de 2015 va veure la llum el document *Millorant la transparència de l'auditoria: regles per re-*

Taula 2		
P r o f e s s i o n a l s	Disponibilitat	1) Pes relatiu de l' <i>staff</i> amb experiència a les feines 2) Càrrega de feina del soci 3) Càrrega de feina del gerent i de l' <i>staff</i> 4) Els recursos tècnics de comptabilitat i auditoria 5) Persones amb habilitats i coneixements especialitzats diferents de l'auditoria
	Competència	6) L'experiència del personal d'auditoria 7) Experiència en el sector del personal d'auditoria 8) Rotació del personal 9) Hores de feina feta de manera centralitzada a centres de servei 10) Hores de formació per professional d'auditoria
P r o c e s s o s	Enfocament	11) Hores per feina i àrees de risc 12) Assignació d'hores d'auditoria a les fases i àrees d'auditoria
	Direcció i lideratge	13) Resultats d'un estudi independent del personal de la firma
	Incentius	14) Avaluació de la qualitat, compensació 15) Honoraris d'auditoria, esforços i riscos a clients
	Independència	16) Acompliment dels requisits d'independència
	Infraestructura	17) Inversió en sistemes i infraestructures de suport a l'auditoria de qualitat
	Monitoreig i solucions	18) Resultats dels controls de qualitat interns de les firmes d'auditoria 19) Resultats de les inspeccions del PCAOB 20) Proves tècniques de competència
R e s u l t a t s	Estats financers	21) Freqüència i impacte dels errors als estats financers reexpressats 22) Fraus i altres conductes inapropiades en la informació financera 23) Ús de mesures de qualitat en la informació financera
	Control intern	24) <i>Reporting</i> periòdic de les febleses de control intern
	Empresa en funcionament	25) <i>Reporting</i> periòdic de les qüestions d'empresa en funcionament
	Comitè d'Auditoria	26) Resultats d'estudis independents dels membres del Comitè d'Auditoria
	Acompliment i litigis	27) Tendències en l'acompliment dels procediments de la SEC i el PCAOB 28) Tendències en litigis

querir el detall de certs participants en l'auditoria en un nou formulari del PCAOB, que tracta les modificacions de les normes d'auditoria que milloraran la transparència en relació amb el soci del treball i la participació d'altres auditors.

● El mes de juliol del 2015, el PCAOB va elaborar un grup de potencials indicadors de qualitat en l'auditoria. Aquests indicadors són un grup de mesures quantitatives que poden proporcionar nous coneixements sobre com s'avalua la qualitat de les auditories i quin nivell de qualitat assoleixen. Aquests indicadors poden generar debat en relació amb els informes financers i els processos d'auditoria tant en comitès d'auditoria com en les mateixes firmes. L'ús d'indicadors pot ajudar a estimular la competitivitat de les firmes, generar millores, focalitzar-se en una feina de qualitat i augmentar, per tant, la qualitat de l'auditoria en el seu conjunt. Les qüestions plantejades per la publicació del juliol del PCAOB inclouen:

- La naturalesa dels indicadors potencials.

- La utilitat dels indicadors potencials.

- Els possibles usuaris dels indicadors.

- Un enfocament d'aplicació en el temps del projecte elaborat d'indicadors de qualitat de l'auditoria.

Aquests indicadors de qualitat, 28 en concret, se separen en categories com es veu a la Taula 2.

4) Mesures disciplinàries. El PCAOB utilitza la seva autoritat investigadora i disciplinària per demostrar als auditors les conseqüències de les seves investigacions. L'any 2014 va publicar 24 ordres disciplinàries que imposaven des de sancions i multes fins a revocacions del registre del PCAOB. El 2015 en van ser 44. Els principals problemes detectats van ser d'independència i de control de qualitat.

A efectes que el paper dels auditors sigui cada vegada més important en la fiabilitat de la informació financera, sens dubte, hem de destinar els nostres esforços a millorar la qualitat i a potenciar-la. Tenim una professió que es troba cada cop més regulada, però en què la ferotge competència i la temeritat en les propostes d'algunes firmes van en detriment, sens dubte, de la qualitat.

Iniciatives com la recent publicació del PCAOB en relació amb la creació d'indicadors de qualitat de les firmes podrien dificultar la presentació de propostes temeràries als despatxos poc preparats i competents. La idea del PCAOB de posar en valor la qualitat del treball, generar competència entre la qualitat de les firmes i monitoritzar-la pot ser sens dubte un gran avenç en l'auditoria. Importar aquesta idea al sistema espanyol podria ser una solució per millorar la qualitat de l'auditoria a Espanya, sempre que s'usessin els indicadors amb finalitat positiva i constructiva i no com una eina més en què basar-se per sancionar. ■

Projecte de modificació del PGC i del PGC PIMES del 2007

COMISSIÓ DE COMPTABILITAT CEC-ACCID

Són modificacions que apliquen els requisits de la Directiva europea 2013/34/UE del 2013 que simplifica les obligacions comptables de les petites empreses. A Espanya són les empreses que poden utilitzar el model abreujat de balanç i memòria. Aquestes modificacions seran vigents per als exercicis iniciats a partir de l'1 de gener de 2016.

1. Simplificació de les obligacions comptables de les petites empreses

1.1. Comptes anuals abreujats

Els models abreujats s'utilitzen en els casos següents:

a) Balanç i memòria abreujats: quan a la data de tancament de l'exercici concorren, almenys, dues de les circumstàncies següents:

- Les partides de l'actiu no superen els quatre milions d'euros.
- L'import net de la xifra anual de negocis no supera els vuit milions d'euros.
- La mitjana de treballadors empleats durant l'exercici no és superior a 50.

b) Compte de pèrdues i guanys abreujat: quan a la data de tancament de l'exercici concorren, almenys, dues de les circumstàncies següents:

- Les partides de l'actiu no superen els 11,4 milions d'euros.
- L'import net de la xifra anual de negocis no supera els 22,8 milions d'euros.
- La mitjana de treballadors empleats durant l'exercici no és superior a 250.

Les entitats definides com a entitats d'interès públic no poden formular comptes anuals abreujats.

1.2. Aplicació del PGC PIMES

S'unifiquen els paràmetres per formular el balanç i la memòria

abreujats, amb què permeten a les empreses aplicar el PGC PIMES. Les empreses, qualsevol que sigui la seva forma jurídica, individual o societària, que durant dos exercicis consecutius compleixin, a la data de tancament, almenys dues de les circumstàncies que permeten formular el balanç i la memòria abreujats podran utilitzar el PGC PIMES.

Les empreses perden la facultat d'aplicar el PGC PIMES si deixen de reunir, durant dos exercicis consecutius, a data de tancament, dues de les circumstàncies a què es refereix el paràgraf anterior. En l'exercici social de la

A Espanya afecta les empreses que poden utilitzar el model abreujat de balanç i memòria. Les modificacions són vigents per als exercicis iniciats a partir de l'1 de gener

seva constitució o transformació, les empreses podran aplicar el PGC PIMES si reuneixen al tancament almenys dues de les tres circumstàncies expressades que permeten formular el balanç i la memòria abreujats.

En cap cas no podran aplicar el PGC PIMES les entitats següents:

- a) Les d'interès públic (article 3.5 de la Llei 22/2015 d'auditoria de comptes).
- b) Les que formulen comptes anuals consolidats.
- c) Aquelles la moneda funcional de les quals no sigui l'euro.
- d) Entitats financeres que captin fons del públic.

1.3. S'elimina l'estat de canvis en el patrimoni net per a les empreses que fan servir el PGC PIMES i el PGC model abreujat

1.4. Es redueix el contingut de la memòria abreujada i la memòria del PGC PIMES

Passen a tenir aquests continguts:

- Activitat de l'empresa.
- Bases de presentació dels comptes anuals.
- Normes de registre i valoració.
- Immobilitzat material, intangible i inversions immobiliàries.
- Actius financers.
- Passius financers.
- Fons propis.
- Situació fiscal.
- Operacions amb parts vinculades.
- Altra informació (la mitjana d'empleats, acords de l'empresa que no figurin al balanç, ingressos i despeses excepcionals, compromisos financers, garanties o contingències i fets posteriors, qualsevol informació per mostrar la imatge fidel).

S'han eliminat els apartats Aplicació de resultats; Ingressos i despeses; Subvencions, donacions i lle-

Les empreses que apliquin el PGC PIMES i el model abreujat del PGC no estan obligades a informar en la memòria sobre aquests drets.

2. Canvis en la memòria normal

2.1. Operacions amb parts vinculades

En relació amb el personal d'alta direcció i membres del consell d'administració s'ha d'informar de:

- Sous, dietes i remuneracions de qualsevol tipus.
- Obligacions contraetes en matèria de pensions o de pagament de primes d'assegurances de vida.
- Indemnitzacions per cessament i pagaments basats en instruments de patrimoni.
- Prima d'assegurança de responsabilitat civil d'administradors per danys ocasionats per actes o omissions en l'exercici del càrrec.
- Bestretes i crèdits concedits, amb indicació del tipus d'interès, les seves característiques essencials i els imports eventualment retornats, així com les obligacions assumides per compte d'ells a títol de garantia.

Aquesta informació es podrà donar de manera global per cada categoria i es recollirà per separat la corresponent al personal d'alta direcció de les relatives als membres de l'òrgan d'administració.

2.2. Persones que treballen a l'empresa

En la memòria s'informarà de:

- La mitjana de les persones expressada per categories.
- Distribució per sexes, desglossat per categories i nivells, entre els quals figuraran el dels alts directius i el dels consellers.
- La mitjana de treballadors per categories amb discapacitat o igual o superior al 33%.

3. Altres canvis

En el mateix projecte del Reial Decret s'introdueixen canvis que afecten les normes de formulació dels comptes consolidats i el PGC de les entitats no lucratives. ■

Efectes de la crisi econòmica en la salut

MIQUEL ARRUFAT

Membre del Comitè Permanent de la Comissió d'Economia de la Salut i gerent del Consorci Sanitari Integral
miquel.arrufat@sanitatintegral.org

El passat dia 23 de desembre, el Departament de Salut va presentar l'informe sobre els efectes de la crisi econòmica en la salut de la població de Catalunya, elaborat per l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya. Es tracta d'una segona edició que dona continuïtat a l'informe que es va publicar l'any 2014 per actualitzar indicadors, tractar algunes temàtiques noves i amb més detall i mostrar també una visió territorial per comarques. El Govern de la Generalitat de Catalunya va acordar l'any 2013 la creació d'un observatori sobre els efectes de la crisi en la salut de la població fent un seguiment dels principals indicadors relacionats amb els determinants socials de la salut amb el clar objectiu d'orientar les polítiques per resoldre les necessitats identificades.

Podríem definir els determinants com aquells factors que incideixen en la salut de la població i que les actuacions sobre els mateixos constitueixen palanques per aconseguir el resultat de millora desitjat. Alguns no són gestionables com, per exemple, les característiques individuals de les persones (com l'edat, el sexe i factors relacionats amb la constitució física) però quasi tots els altres ho són com, per exemple, els que tenen a veure amb els estils de vida individuals, amb les xarxes socials i comunitàries, amb l'agricultura i la producció d'aliments, l'educació, el medi laboral, les condicions de vida i de treball, l'atur, l'aigua i la higiene, els serveis sanitaris i l'habitatge sense oblidar els factors d'entorn marcats per les condicions polítiques, socioeconòmiques, culturals i mediambientals.

Les desigualtats en salut deriven de les condicions en les quals les

persones neixen, creixen, viuen, treballen i envelleixen.

Al període comprès entre els anys 2007 i 2013, el valor afegit brut (que mesura la riquesa generada en un territori econòmic durant un període considerat) va experimentar una davallada del 4,9%, que si el considerem per capita la reducció es va elevar al 9,2%. En aquest període, l'atur va passar d'una taxa del 13,4 al 23,1% (a la franja de 25 a 54 anys va passar del 5,8 al 21,4%). El 2007, un 18,4% de la població a Catalunya estava per sota el llindar de la pobresa (nivell d'ingressos del 60% de la mitjana dels ingressos de la població), per-

canvi, la taxa de mortalitat per suïcidis es va incrementar del 4,7 al 6,3 per cent mil habitants i la prevalença de risc de mala salut mental va passar del 14,9 al 23,1% en població en atur de més d'un any (puntuació igual o superior a 3 del qüestionari GHQ). El percentatge de consumidors de psicofàrmacs va disminuir lleugerament, del 23,1 el 2007 al 22,8% el 2013.

Pel que fa a la utilització de serveis per les persones de 15 a 64 anys exemptes de copagament (població vulnerable), dupliquen el percentatge de rebre tractament amb psicofàrmacs comparada amb la població del mateix tram d'edat

L'esperança de vida en néixer en el període 2007 a 2013 ha crescut en 2,1 anys (passa de 81,1 a 83,2 anys) i l'esperança de vida en bona salut també ha augmentat

centatge que va augmentar fins al 20,9% de la població l'any 2014. El 2007 la renda del 20% de la població de Catalunya més rica era 4,7 vegades la renda del 20% més pobre i el 2013 aquesta diferència va pujar a 5,7 cops. La taxa de natalitat també es va reduir en el període considerat (el 2007 era d'11,6 per mil habitants i el 2013, de 9,6 per mil). La taxa d'escolarització de l'educació secundària no obligatòria va augmentar un 16,6% entre els anys 2004 i 2012.

Pel que fa a l'estat de salut, l'esperança de vida en néixer en el període del 2007 al 2013, es va incrementar en 2,1 anys (passa de 81,1 a 83,2 anys) i l'esperança de vida en bona salut també va créixer. La taxa de mortalitat estandarditzada per edat per mil habitants va passar de 6,2 a 5,2 i la de mortalitat prematura en menors de 70 anys, del 2,0 per mil al 1,7 per mil. En

amb copagament (39% en front del 18,2%) i aquest col·lectiu també té una probabilitat més alta de ser ingressat a l'hospital (1,5 cops) i de ser visitat a l'atenció primària (1,4 vegades) i als centres de salut mental (3,5 cops més).

L'empitjorament dels hàbits i estils de vida (consum de tabac, alcohol, sobrepès...) està correlacionat amb els períodes de crisi econòmica com a conseqüència, per exemple, de l'estrès associat a la situació d'atur o a la manca de recursos econòmics. En aquest sentit, s'aprecia un increment de la prevalença de consum de tabac en la població en situació d'atur de més d'un any de durada (el 2006 era del 33,9% i el 2013, del 45,5%), també en el cas de la prevalença de consum de risc d'alcohol va passar del 5,6% a la població en atur de més d'un any de durada al 7,8% del 2013 i, en el

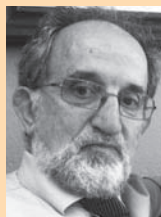
cas de la prevalença de sobrepès i obesitat, del 57,7 al 52,5% en aquest col·lectiu i període analitzat.

En el període de crisi analitzat, la taxa de naixement (en dones de 15 a 44 anys) va disminuir un 7% i el baix pes dels nadons en néixer (que permet saber aspectes relacionats amb la salut materna i el seguiment en l'embaràs) es va mantenir pràcticament constant en aquest període (7,4-7,7% de nadons amb pes inferior a 2,5 quilos).

Quant a les infeccions, entre el 2007 i el 2014, els casos de tuberculosi van disminuir, es van mantenir estables els casos de VIH però van créixer les infeccions de transmissió sexual (sífilis i gonocòccia) en homes (la taxa de gonocòccia en homes va passar del 9,7 al 36,3 per cent mil habitants i la de sífilis, del 5,3 al 31,5 per cent mil habitants).

Quant a la qualitat percebuda pels ciutadans en relació amb les diferents línies de serveis assistencials, el pla d'enquestes de satisfacció dels assegurats (PLAENSA) ens mostra que els valors es van mantenir en relació amb els que hi havia abans de la crisi (tot i que al període 2008-2009 van ser més baixos i es van recuperar al període 2012-2014) i quant a les expectatives sobre la qualitat dels serveis sanitaris, segons dades del baròmetre sanitari de Catalunya, al principi de la crisi les expectatives van baixar amb força però, a partir de l'any 2012, es va iniciar una tendència a la millora, tot i que continuen sent molt més baixes que l'any 2009.

L'informe conclou fent un repàs de les polítiques públiques per actuar sobre els determinants socials i econòmics de la salut. L'estratègia del Govern en aquest sentit es basa en la participació i implicació de tots els departaments de la Generalitat en el desenvolupament d'iniciatives transversals de promoció de la salut i prevenció de la malaltia, que articula en l'anomenat Pla interdepartamental de salut pública (PINSAP) l'eslògan del qual defineix molt bé el seu principal objectiu: introduir salut en totes les polítiques. ■

El reg a Catalunya

XAVIER SALES
Professor mercantil

Les previsions de població mundial de 9.000 milions d'habitants l'any 2050 i la necessitat imperiosa d'increment d'aliments, calculats en un 70%, fa imprescindible l'augment de la productivitat de les terres, d'una manera sostenible. Aquest augment s'ha de basar en dos aspectes, la millora de la tecnologia i l'increment del regadiu.

Catalunya té una superfície aproximada de 32.000 km², amb la distribució de la Taula 1. La comparació amb altres països de l'entorn és a la Taula 2.

D'aquesta darrera taula deduïm que la superfície agrícola utilitzada a Catalunya és molt inferior a aquests països, ja que l'estructura muntanyosa i l'altitud en moltes zones significa la seva inutilització per a tasques agrícoles. Respecte a Espanya, en-

cara que la superfície de reg sigui molt similar percentualment, la superfície agrària és molt inferior, també des del punt de vista percentual.

Respecte a la superfície regada en països amb una climatologia semblant és clarament inferior, com Portugal i Itàlia. I és molt superior en altres països europeus com és França, encara que la climatologia és molt diferent en aquest país.

Una altra dada important és la productivitat. Al món, les superfícies amb reg representen el 20% del total i produeixen el 40% dels

aliments. A Espanya, aquests índexs són un 15% de reg de la totalitat de la superfície agrícola disponible, que produeix el 50% dels aliments.

Cal destacar que Catalunya produeix un 45% de productes no transformats sobre les seves necessitats alimentàries, malgrat que, respecte al que fa a productes transformats, és del 84%.

Catalunya, malgrat tenir un 27% de regadiu respecte a la superfície agrícola útil, té una molt baixa eficiència en molts regs, a l'entorn del 55% globalment considerats. Aquesta ineficiència és produïda per dos factors: la situació de les pròpies infraestructures amb conduccions antigues i amb molt nivell de pèrdues i l'eficiència en l'aplicació de l'aigua. Els sistemes de reg per gravetat tenen una eficiència global entre el 40 i el 50%; en els regs per aspersió, la seva efici-

modernitzades o en fase de modernització. El Pla aspira a passar de les actuals 264.000 ha en reg a 423.000 ha i quedaria un 16% de superfícies amb infraestructures no modernitzades.

Una superfície regada produeix un efecte multiplicador en molts paràmetres econòmics. La transformació de secà a regadiu, tot tenint present la forta inversió que pot representar, compensa a la llarga per l'increment que representa dels marges per hectàrea i altres paràmetres.

Podem destacar els següents efectes multiplicadors:

- Producció agrícola, increment en funció del conreu d'entre el 446 i el 836%.
- Valor afegit directe entre el 102 i el 222%.
- Valor afegit directe i indirecte entre el 262 i el 562%.
- Noves ocupacions directes d'un 226% i directes i indirectes d'un 461%.
- Increment del PIB en un 477%, en passar de 679 a 3.240 euros/ha.
- Increment del retorn fiscal en un 473%, en passar de 93 a 440 euros/ha.

Catalunya produeix un 45% de productes no transformats sobre les seves necessitats alimentàries malgrat que, respecte al que fa a productes transformats, és del 84%

ència està entre el 55 i el 65%, i quant als regs localitzats es troba entre el 70 i el 80%.

El Pla de regadius de Catalunya 2008-2020 de la Generalitat de Catalunya té com a objectius principals els següents:

- Millorar el grau d'autosubministrament de productes alimentaris.
- Augmentar l'eficiència en la utilització de l'aigua de reg.
- Afavorir l'equilibri territorial.

Aquest Pla de regadius proposa unes actuacions de dos tipus: modernitzar les instal·lacions de les actuals superfícies en reg i transformar superfícies de secà en superfícies de reg.

Actualment, a Catalunya, el 82% de les superfícies de reg està dotat d'unes infraestructures no

L'increment de valor de les terres, un cop feta la inversió en reg és, segons el tipus de conreu, de 5.400 a 29.000 euros per hectàrea.

Partint de dades de darrers estudis duts a terme, el detall comparatiu de l'evolució en els marges per hectàrea en superfícies de diversos conreus de secà en transformar-se en regadiu és a la Taula 3.

A banda d'altres consideracions, cal tenir present l'actual demanda hídrica a Catalunya de 2.965 hm³. La distribució (dades del 2010) és a la Taula 4. Quant als recursos, 5.454 hm³, tenen el detall de la Taula 5.

Taula 1

Ús	superfície m/km ²	% s/tot.	% s/super. agrària
Forestal	19.257	60%	
Secà	5.793	18,1	59,8
Reg	2.643	8,2	27,3
Prats i pastures	1.243	3,9	12,8
Superfície agrària	9.679	30,2	100
Habitat humà	2.117	6,6	
Muntanya	1.039	3,2	
TOTAL	32.092	100	

Taula 2

	superfície m/km ²	superfície agrària	%	superfície de reg	%
Portugal	92.000	36.000	39	5.800	16
França	548.000	288.000	53	26.000	5
Itàlia	296.000	137.000	46	39.000	13
Espanya	506.000	252.000	50	36.000	7
Catalunya	32.092	9.679	30	2.643	8

“Catalunya, malgrat tenir un 27% de regadiu respecte a la superfície agrícola útil, té una molt baixa eficiència en molts regs, a l'entorn del 55% globalment considerats”

Cal tenir present comparativament aquestes dades amb altres països del nostre entorn, econòmic i geogràfic. Són a la Taula 6.

Catalunya 2008-2020, les dotacions per hectàrea i any en metres cúbics per a les principals xarxes de reg es pot veure a la Taula 7.

A la vista d'aquestes dades, cal destacar que el consum d'aigua en el sector agrari està per sobre de les dades dels països del sud d'Europa. Segons es desprèn de les dades del Pla de regadius de

La mitjana de dotacions per a aquestes superfícies, les més grans del sistema de regs a Catalunya, ens dona una dotació mitjana superior als 9.000 m³/ha/any. ■

Taula 3 (euros)

Producte	marge per ha de secà	marge per ha de reg 1.500 hm³	marge per ha de reg 3.500 hm³	marge per ha de reg 6.500 hm³
Olivera	542	879	1.396	3.503
Ametlla	360	1.263	3.707	8.912
Cereal	268		1.368	
Vinya	589			7.826

Taula 4

Agrícola	2.072
Ramadera	41
Domèstica	661
Industrial	179
Recreativa	11

Taula 5

Conques internes	2.613
Aigües subterrànies	1.141
Conca de l'Ebre	1.700

Taula 6 (%)

	Nord d'Europa	Sud d'Europa*
Agrícola i ramadera	3	44
Industrial	20	11
Elèctrica	45	23
Domèstica	32	22

* França, Grècia, Itàlia, Portugal i Espanya

Taula 7

Nom del regadiu	Sup. neta ha	Dotació m³/ha/any
Canals d'Urgell	71.553	9.000
Canal d'Aragó i Catalunya	33.529	8.238
Delta de l'Ebre dret	13.673	20.213
Francolí Baix Camp	13.663	6.500
Canal Pinyana	11.962	10.712
Delta de l'Ebre esq	10.183	20.213
Garrigues Sud	8.831	1.300
Terra Alta	7.300	2.000
Baix Fluvià	6.916	8.500
Algerri Balaguer	6.296	6.000
Pals	5.469	9.968
Muga esq	5.109	5.500
La Selva	5.081	5.500
Segarra Garrigues	4.500	6.500

El gran repte de les Nacions Unides, l'Agenda 2030 per al DS

MARIA EUGÈNIA BAILACH

Membre de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat del Col·legi d'Economistes de Catalunya i sòcia auditora d'AUREN
me.bailach@bcn.auren.es

El passat 25 de setembre, en la celebració del 70è aniversari del naixement de les Nacions Unides, l'Assemblea General d'aquesta organització va aprovar la Resolució 70/1 amb el títol *Transformar el nostre món: l'Agenda 2030 per al desenvolupament sostenible*. Tot i que el títol és prou engrescador, encara és més il·lusionant el seu contingut.

El text aprovat pels actuals governants de tots els països que formen les Nacions Unides afirma que l'Agenda és un pla d'acció en favor de les persones, del planeta i de la prosperitat. Afegeix que té per objectiu enfortir la pau universal dins d'un concepte més ampli de llibertat. Els signants reconeixen que l'eradicació de la pobresa extrema és el desafiament més gran a què s'enfronta el món i constitueix un requisit indispensable per al desenvolupament sostenible.

Com afectarà a cadascun dels dos pilars en què es basa el pla d'acció?

● **A les persones.** Posant fi a la pobresa i la fam en totes les seves formes i dimensions i vetllant per tal que tots puguin realitzar el seu potencial amb dignitat i igualtat i en un medi ambient saludable. Vetllant per tal que tots els éssers humans puguin gaudir d'una vida pròspera i plena i per tal que el progrés econòmic, social i tecnològic es produeixi en harmonia amb la naturalesa fins aconseguir la prosperitat.

● **Al planeta.** Protegint el planeta contra la degradació, mitjançant el consum i la producció sostenibles, la gestió sostenible dels seus recursos naturals i la implementació de mesures urgents per fer front al canvi climàtic, de manera que es puguin satisfer les necessitats de les generacions presents i futures.

Quines són les eines

bàsiques que cal utilitzar?

● **La pau.** Mitjançant la promoció de societats pacífiques, justes i inclusives que estiguin lliures de por i de violència. Sense pau no s'aconsegueix desenvolupament sostenible ni la pau, sense desenvolupament sostenible.

● **Les aliances.** La mobilització de tots els mitjans necessaris per implementar l'Agenda mitjançant una Aliança Mundial revitalitzada, que es basi en un esperit de més solidaritat mundial, compartir tecnologia aplicada en diferents sectors com poden ser la salut, l'alimentació o la comunicació i cen-

Què més conté l'Agenda 2030?

Aquesta agenda conté 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) i 169 metes, que serviran durant els propers 15 anys de guia per tal que la comunitat internacional i els governs nacionals promoguin la prosperitat i el benestar comú. Si voleu conèixer-los, podeu entrar al web www.un.org/sustainabledevelopment.

Llegint el contingut de la Resolució, la primera reacció que ens podria venir al cap és la següent: són paraules molt boniques, però és una utopia, els governants difícilment es posaran d'acord i jo no puc fer res per aconseguir-ho. Certament,

Una clau indispensable és la formació, que ha de suposar la creació de professionals nadius que podran resoldre de manera més eficaç les demandes dels seus pobles

trat particularment en les necessitats dels més vulnerables.

Una clau indispensable per arribar als objectius desitjats, sense dubte, és la formació, tant la bàsica com la de més qualitat que ha de suposar la creació de professionals nadius que, sense cap dubte, podran resoldre de manera més eficaç les demandes dels seus pobles.

l'aspiració és molt gran i la feina és desmesurada, però hem de recordar les paraules d'Albert Einstein: "Només aquells que intenten aconseguir l'absurd poden aconseguir allò que sembla impossible".

I quin pot ser el paper dels economistes en aquest repte?

Tenim la sort de tenir una de les professions que més implicació pot

tenir a aconseguir els propòsits de l'Agenda. Unes de les organitzacions més implicades en el desenvolupament sostenible com són el Global Reporting Initiative (GRI), The United Nations Global Compact i el World Business Council for Sustainable Development (WBCSD) i més han fet un esforç col·lectiu per ajudar a la participació de les companyies llançant l'SDG Compass; és una primera eina que recomana una sèrie de passos que cal seguir perquè les empreses tinguin el seu paper respecte dels objectius de desenvolupament sostenible i així puguin establir:

● Actuacions en relació amb aquells en què les seves activitats estan relacionades.

● Amb una sèrie d'objectius mesurables.

● Amb un compromís públic i la comunicació del seu acompliment.

Però l'SDG Compass, com hem dit, és només una eina de treball, com tantes altres que ja utilitzen consultors, companyies i grups de treball dedicats a la sostenibilitat, com pot ser l'Integrated Reporting o les normes publicades per la International Standard Organization. Cadascú, en les seves circumstàncies, ha de fer ús de l'eina que li sigui més útil, només així tindrem opcions d'arribar al nostre objectiu.

I qui millor que els membres de la nostra professió pot explicar a les empreses i a la societat en general el mètode que cal seguir? T'hi apuntes? ■

Resum d'activitats

MARTA ROCA

Economista i vicepresidenta de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat
martaroc.ind@economistes.com

Us informem que el 2-3-2016 vam iniciar la primera de les quatre sessions TERTÚLIES: Compartir coneixement enriqueix i crea valor. Un objectiu comú, compartir coneixements, enriquir-nos i valorar-

los, sobre temes importants, globals i puntuals del moment. Les hem iniciat amb la Cimera del Clima, COP21 de París (desembre del 2015); es va parlar i es va conèixer de primera mà els punts més essencials de l'acord.

El segon és referent al Fòrum Econòmic de Davos (gener del 2016) on s'entrellacen els àmbits d'economia i dels components de la sostenibilitat en nous panorames i en metes per assolir-los. Les dues restants també dissenyades, però subjectes a canvis segons les novetats del moment puntual de fer. Més informació al web del Col·legi o a martaroc.ind@economistes.com. ■

Una nova tendència en la creació d'empreses: el 'corporate venturing'

ALBERT TORRUELLA

Economista i professor de Creació d'Empreses de la UB
atorruella@ub.edu

Una de les conclusions del darrer baròmetre de la innovació de Catalunya és que les empreses emergents (0-5 anys) i les empreses consolidades de més de 50 anys són les que concentren una activitat innovadora més alta. Si ens centrem en la innovació disruptiva, entesa com aquella innovació en què s'introdueixen en el mercat nous productes o processos i les que introdueixen canvis que transformen les indústries i mercats existents, comprovem que aquesta prové majoritàriament de les empreses emergents (de 0 a 5 anys).

La innovació disruptiva o radical es caracteritza per tenir un elevat grau d'incertesa i, normalment, va associada a canvis de model de negoci. El procés per portar una innovació d'aquest tipus al mercat passa per provar-ho en mercats molt acotats, normalment no rendibles en les primeres fases, i cal ser molt flexibles als canvis en aquesta fase. Això provoca que per a les grans empreses sigui complicat, ja no només dur a terme aquestes innovacions, sinó fins i tot detectar-les. Per tant, les empreses emergents o *start-ups* són una font d'oportunitats i una font d'innovació especialment disruptiva per a les empreses consolidades.

Si observem l'evolució de l'activitat d'R+D i innovació de les empreses els darrers anys, veiem que s'ha produït un desplaçament progressiu i sostingut des de fonts internes cap a fonts externes. Aquestes fonts externes poden anar des de proveïdors, clients, centres tecnològics o competidors, però també des de les *start-ups*, perquè en molts casos són les que estan canviant la manera d'entendre molts ne-

gocis. És en aquest punt on el *corporate venturing* com a eina d'innovació oberta cobra una importància cabdal.

De cara a les empreses consolidades, el fet de col·laborar amb empreses de nova creació pot ajudar a obtenir processos d'innovació més ràpids, flexibles i barats, ajuda a millorar la diversificació de l'empresa en mercats o productes, i incrementa la capacitat d'adaptació de l'empresa a les exigències del mercat. En canvi, els possibles beneficis per a les empreses emergents poden ser la validació del model de negoci, l'accés a coneixements de mer-

de fusions i adquisicions, aliances estratègiques i *joint ventures* o, fins i tot, les mateixes *spin-offs* que sorgeixen dins de l'empresa per acabar desenvolupant-se fora del seu àmbit.

Des del punt de vista d'inversió i finançament, el *corporate venture capital* (CVC) es pot entendre com la participació directa en el capital d'altres empreses, amb unes regles d'inversió molt semblants a les del *venture capital* independent. La principal diferència rau en què les decisions d'inversió del CVC es basaran eminentment en el factor estratègic de la inversió, més que no

Dins el concepte de 'corporate venturing' podem incloure tot el que faci referència a la participació d'empreses consolidades en empreses de recent creació

cat i xarxes de contactes d'alt valor i un suport en el desenvolupament i consolidació de l'*start-up*, així com l'obtenció de finançament en els moments inicials on resulta més difícil aconseguir-lo.

El concepte de *corporate venturing*

Dins el concepte de *corporate venturing* (CV) podem incloure tot el que faci referència a la participació d'empreses consolidades i corporacions en empreses de recent creació, i distingirem a la vegada entre el CV intern i l'extern. Quan parlem de CV intern, parlarem de negocis que sorgeixen dins de l'empresa i es queden dins del domini d'aquesta, com per exemple noves àrees funcionals o noves unitats de negoci. En canvi, el CV extern dóna lloc sempre a nous negocis autònoms fora del domini de l'empresa. Aquí podem incloure des

pas en el financer, tot i que també hi serà present. Pel que fa a les fases d'inversió, el CVC se situa tant en la fase que podríem dir de típica entrada dels *business angels*, com el que pot ser capital risc i el *venture capital*. Òbviament, però, si participem en fases més incipients, la inversió anirà lligada a un tipus d'acord de col·laboració diferent de quan anem a fases més avançades.

Des del punt de vista estratègic, l'empresa consolidada generalment confiarà en el desenvolupament intern dels projectes que tinguin una certa proximitat amb el negoci principal de la companyia i, per tant, on el risc tecnològic i econòmic del projecte pugui ser més relatiu. En canvi, com més allunyat estigui el nou projecte del *core business* de la companyia, i el risc relatiu pel

que fa al fracàs del possible projecte augmenti, és quan cobrarà sentit el CVC.

Finalment, si ho mirem tenint en compte el termini previst d'arribada del producte al mercat, en aquells projectes a més llarg termini normalment parlarem d'incubació de projectes, i en aquells que ja són negocis amb facturació i només necessiten un impuls, parlarem d'acceleració de projectes i CVC. D'altra banda, en aquelles empreses que tenen un model de negoci contrastat i on anem a buscar resultats immediats, parlarem directament de les adquisicions de companyies (com el cas de Facebook amb la compra de Whatsapp).

Alguns exemples

A escala mundial, un dels màxims exponents del CVC és Google, a través de Google Ventures, que ha invertit els darrers anys en més de 300 *start-ups*, entre elles Uber, on va invertir més de 260 milions de dòlars el 2013. Més enllà del dilema legal que planteja aquesta empresa, Uber suposa a Google una sèrie de sinergies amb productes existents, com el Maps, el Google Shopping Express o el projecte de cotxe sense conductor.

També podem trobar casos més propers com és el de Fluidra Accelerator, el Grup Intercom o l'enginyeria Promaut. I en l'àmbit estatal, els exemples més clars són els del Grup Melià Hotels, el fabricant de software turístic Amadeus, el fabricant ferroviari CAF, a través de Caf Ventures, o la unitat de CVC de Repsol, on entre les seves participades podem trobar l'*start-up* catalana Scutum, que ha desenvolupat una moto elèctrica. ■

Fiscalitat de les dietes: despeses de locomoció, manutenció i estada

RICARD VIÑA

Economista, assessor fiscal del Col·legi i membre de la Comissió d'Assessors Fiscals
fiscals@coleccionistes.cat

Arran de dues consultes vinculants de la Direcció General de Tributs, l'una sobre les quantitats satisfetes a un soci professional per compensar-lo de les despeses de desplaçament i l'altra sobre les dietes pagades als administradors (malgrat que treballin per a l'empresa) i als socis de control (encara que facin prestacions que es poguessin qualificar com a laborals), hem pensat que seria oportú fer un recordatori sobre les condicions i les quanties de les dietes que estan exemptes de l'IRPF per a qui les percep i, en canvi, són despesa per a l'empresa que les satisfà.

Normativa

A l'empara de l'habilitació que conté l'article 17.1.d) de la Llei de l'IRPF, a l'article 9 del Reglament de l'IRPF, les dietes i assignacions, per a despeses de locomoció (desplaçaments) i despeses normals de manutenció i estada podran ser exceptuades de gravamen, fins a uns determinats límits quantitativs sempre que s'acompleixin uns determinats requisits. Entre les condicions o requisits s'estableix que s'ha de tractar de desplaçaments fora del lloc de treball habitual pel que fa a les despeses per desplaçament i a un municipi diferent del lloc habitual de treball en els supòsits de despeses de manutenció d'estada.

● **Interpretació de l'Administració.** El terme *desplaçament* s'ha d'interpretar o entendre en el sentit que el treballador ha d'estar destinant a un centre de treball i desplaçar-se fora d'aquest a un altre lloc per desenvolupar la seva activitat laboral. En el cas de despeses de manutenció i estada, el desplaçament s'ha d'efectuar, a més, a un municipi diferent del lloc habitual de treball.

● **Atenció.** Per a les contractacions fetes sota la modalitat d'obra o servei determinat, la destinació en si del treballador al centre de treball on concretament s'ubica l'obra o servei invalidaria l'aplicació del règim de dietes exemptes per considerar-se que serien la compensació dels desplaçaments des dels domicilis particulars als centres de treball als quals estan destinats.

Ara bé, si el treballador es desplaça des del centre de treball on s'ubica l'obra per a la qual se l'ha contractat a altres obres o centres, sí que seria d'aplicació l'exempció de les dietes, en la mesura que també es

l'activitat laboral i, a aquest efectes, no es considera suficient la documentació interna elaborada per l'empresa, com ara fulls de liquidació de despeses de viatge, justificants de pagament als treballadors o resums mensuals de dietes o *raports*, sinó que cal que s'aporti documentació externa o suport documental suficient dels conceptes continguts en els documents interns (com ara justificants d'aparcament, de combustible, de peatges, etcètera).

Administradors i socis de control

● **Atenció.** Les dietes exemptes de l'IRPF només s'apliquen als

“Les dietes exemptes de l'IRPF només s'apliquen a qui tingui una relació laboral de dependència amb l'empresa. Això exclou els administradors i els socis de control”

que compleixin els requisits i condicions que exigeix la normativa.

● **Justificació.** El Reglament de l'IRPF exigeix justificar la realitat dels desplaçaments, però no de quina manera, fins que una sentència de l'Audiència Nacional de l'any 2011, va dir que una simple relació de desplaçaments dels treballadors no és vàlida com a prova de la despesa, però sí del pagament. La Sentència diu que cal que l'empresa justifiqui amb documents externs o d'un altre tipus (no només documents interns) que el desplaçament s'ha produït, que ha estat dins l'horari laboral, que tenia un motiu laboral.

És a dir, perquè es puguin aplicar les exempcions de tributació de les dietes previstes a l'IRPF cal que es justifiqui, almenys, la realitat del desplaçament i que aquest s'hagi fet efectivament en l'exercici de

que tinguin una relació laboral de dependència amb l'empresa. Això exclou els administradors (encara que treballin per a l'empresa) i els socis de control (malgrat que facin prestacions que es poguessin qualificar com a laborals).

Així, doncs, segons una consulta vinculant del 15-7-2015 de la Direcció General de Tributs de l'AEAT i, basant-se en l'article 1.2.c) de la Llei 20/2007, de l'Estatut del treball autònom, queden exclosos de relació laboral els qui exerceixin les funcions de direcció i gerència que comporta el desenvolupament del càrrec de conseller o administrador, o prestin altres serveis per a una societat mercantil capitalista, a títol lucratiu i de manera habitual, personal i directa, quan tinguin el control efectiu, directe o indirecte d'aquella en els termes previstos a la disposició addicional 27a del

Text Refós de la Llei de la Seguretat Social, que estableix diferents supòsits d'exclusió de relació laboral i en funció de la participació del soci en la societat, tant individual com conjunta amb determinats familiars. En concret, disposa que es presumirà aquest control, llevat de prova en contra, entre altres casos, quan la meitat del capital de la societat per a la qual el treballador presta els seus serveis estigui distribuït entre socis, amb els que convisqui, i als quals es trobin units per vincle conjugal o de parentiu, per consanguinitat, afinitat o adopció, fins al segon grau.

Ara bé, si la societat posa a disposició dels socis els mitjans per tal que aquests puguin acudir al lloc on han de desenvolupar les seves funcions, és a dir, els proporciona el mitjà de transport i, si és el cas, l'allotjament, no hi haurà renda per als socis, atès que no hi ha cap benefici particular per a aquest.

Però, si l'empresa reemborsa als socis les despeses en què aquests han incorregut per desplaçar-se fins al lloc on prestaran els seus serveis i aquests no acrediten que estrictament compensaran aquestes despeses, o bé els abona un import per tal que aquests decideixin lliurement com acudir-hi: estarien en presència d'una renda dinerària subjecta a retenció, igual que passaria amb les despeses de representació.

Soci professional que rep una compensació per les despeses de desplaçament

En el cas d'un soci professional d'una societat i els rendiments del qual es qualifiquen com a rendiments d'activitat econòmi-

ca segons el que preveu l'article 27.1 de la Llei de l'IRPF, que utilitza el vehicle particular per desenvolupar la seva feina a la societat i percep d'aquesta determinades quantitats per compensar-ho de les despeses pels desplaçaments fets la Direcció General de Tributs en una consulta vinculant V2683-15 li diu que les quantitats satisfetes per l'empresa no queden exoneres de gravamen en concepte de quantitats destinades a despeses de locomoció, manutenció i estada dels seus empleats, i s'han de qualificar com a rendiments de la seva activitat econòmica.

És a dir, el règim de dietes exonerades de gravamen per despeses de locomoció, manutenció i estada només és aplicable als contribuents que perceben rendiments del treball com a conseqüència d'una relació laboral en què es donin les notes de dependència i alienitat i, per tant, les quantitats que se satisfacin al soci professional per compensar-hi les despeses per desplaçaments fets es qualifiquen com a rendiments d'activitat econòmiques.

Reserva d'anivellament i reserva de capitalització

La Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, amb la finalitat de compensar la supressió de determinades deduccions, va establir la possibilitat de reduir la tributació, sobretot de les pimes, dotant aquestes reserves que podem considerar nous incentius fiscals.

● **Reserva d'anivellament.** Consisteix a diferir la tributació reduint el 10% de la base imposable positiva prèvia de l'exercici, amb el límit d'un milió d'euros

● **Reserva de capitalització.** Permet reduir a la base imposable de l'impost el 10% de l'increment dels seus fons propis i és aplicable per les entitats que tributin al tipus general (incloses les de reduïda dimensió).

<i>Imports exempts de tributar</i>		
DESPESES DE LOCOMOCIÓ		Exceptuats de gravamen en l'IRPF
Ús del transport públic		L'import de la despesa que es justifiqui mitjançant factura o document equivalent
Resta (justificada la realitat del desplaçament)		0,19 euros/km recorregut + despeses de peatge i aparcament justificades
DESPESES DE MANUTENCIÓ		
Sense pernoctar en un municipi diferent		
Quanties exceptuades de gravamen	ESPANYA	ESTRANGER
Norma general	26,67 euros/dia	48,08 euros/dia
Personal de vol	36,06 euros/dia	66,11 euros/dia
DESPESES D'ESTADA O ALLOTJAMENT		
Pernoctant en un municipi diferent		
Quanties exceptuades de gravamen	ESPANYA	ESTRANGER
Norma general	L'import de les despeses que es justifiquen	
Conductors de vehicles de transport de mercaderies per carretera sense justificació	15,00 euros/dia	25,00 euros/dia
Despeses de manutenció	53,34 euros/dia	91,35 euros/dia

Però resulta que l'article 25 de la LIS estableix, entre altres requisits, per poder reduir la base imposable en un 10% de l'increment dels fons propis existents

Data en què s'han de comptabilitzar les reserves

Atès que l'article 273 del Text Refós de la Llei de societats de capital estableix que la junta ge-

La reducció per reserva de capitalització a la base imposable, en el cas concret que l'exercici coincideixi amb l'any natural, com per exemple el 2015, podrà aplicar-se sempre que a 31 de desembre de 2015 s'hagi produït un increment de fons propis respecte als existents a de gener de 2015, i s'hagi produït un augment de les reserves, al marge que no estigui formalment comptabilitzada la reserva de capitalització. A aquests efectes, durant el termini previst en la norma mercantil per a l'aprovació dels comptes anuals de l'exercici 2015 es pot recllassificar la reserva corresponent a la reserva de capitalització, perquè figuri en el balanç amb absoluta separació i títol apropiat, encara que aquest compliment formal es faci en el balanç dels comptes anuals de l'exercici 2016 i no del 2015. ■

Les quantitats que se satisfacin al soci professional per compensar les despeses per desplaçaments es qualifiquen com a rendiments d'activitats econòmiques

en el període impositiu, la dotació d'una reserva per l'import de la reducció, que haurà de figurar en el balanç amb absoluta separació i títol apropiat i que serà indisponible durant el termini de cinc anys a comptar des del tancament del període impositiu al qual correspongui la reducció.

Per altra banda, l'article 105 de la LIS, que regula la reserva d'anivellament, permet minorar la base imposable positiva fins al 10% del seu import, sempre que, entre altres requisits, es doti una reserva per l'import de la minoració, que serà indisponible fins al període impositiu en què es produeixi l'adició a la base imposable de l'entitat en les quantitats minores. La reserva, segons s'estableix expressament, s'haurà de dotar amb càrrec als resultats positius de l'exercici en què es faci la minoració a la base imposable.

neral resoldrà sobre l'aplicació del resultat de l'exercici d'acord amb el balanç aprovat, en el supòsit d'una entitat l'exercici econòmic de la qual sigui des de l'1 de gener de 2015 fins al 31 de desembre de 2015, que compleixi amb els requisits exigits pels articles 25 i 105 de la LIS, en quina data s'haurà de comptabilitzar la dotació de la reserva de capitalització i d'anivellament de l'exercici 2015? La DGT, en una consulta vinculant de 22 de desembre de 2015 (V4127-15), determina que el moment de dotar les reserves serà en el moment determinat per la norma mercantil per a l'aplicació del resultat de l'exercici.

En conseqüència, la reserva d'anivellament ha de dotar-se en el moment determinat per la norma mercantil per a l'aplicació del resultat de l'exercici.

El 'semàfor del risc'

ALBERT GRAU
Soci d'Argenta Patrimonios EAFI
agrau@argentapatrimonios.com

El BOE número 265, de 5 de novembre de 2015, ha publicat l'Ordre Ministerial ECC/2316/2015, de 4 de novembre de 2015, relativa a les obligacions d'informació i classificació de productes financers, que inicia la seva vigència el 5 de febrer de 2016. Aquesta norma pretén garantir un "adient nivell de protecció" al client de productes financers mitjançant l'establiment d'un sistema normalitzat d'informació i classificació de productes que adverteixi el client del seu nivell de risc i li permeti triar entre els productes que millor s'adeqüin a les seves necessitats i preferències d'estalvi i inversió.

L'existència d'informació veraç, suficient i comprensible sobre els productes i serveis oferts per les entitats financeres als seus clients constitueix un dels principis fonamentals del dret en els mercats financers. S'ha posat de manifest la necessitat de donar als usuaris informació senzilla i fàcilment comprensible sobre cada producte, així que aquesta norma el que pretén cobrir és precisament aquest buit. Tot això, juntament amb l'assessorament d'un expert financer independent, farà que la presa de decisions sigui el complement ideal a la recomanació i subscripció de productes financers. De tota manera, el resultat final difereix en gran part dels avantprojectes que es plantejaven, i queda de la manera següent:

1. Productes afectats

- Els valors negociables emesos per persones o entitats, públiques o privades, i agrupats en emissions, que per la seva configuració jurídica pròpia i règim de transmissió sigui susceptible de tràfic generalitzat i impersonal en un mercat financer.

- Els dipòsits bancaris.

- Assegurances de vida amb finalitat d'estalvi i plans de previsió assegurats.

- Plans de pensions individuals i associats.

2. Productes exclosos

- Assegurances col·lectives que instrumenten compromisos per pensions.

- Plans de previsió social empresarial.

- Contractes d'assegurances concertades pels plans de pensions per a la cobertura de riscos i prestacions del pla.

- Modalitats d'assegurança de vida ex article 3 de l'Ordre ECC/2329/2014, de 12 de desembre.

- El deute públic de l'Estat, comunitats autònomes, entitats locals, institucions, òrgans o organismes de la Unió Europea i els governs centrals, autoritats regionals o locals o altres autoritats públiques.

- Deute que suposi exposició davant del sector públic.

- Productes d'inversió minorista empaquetats i de productes d'inversió basats en assegurances (productes empaquetats o basats en assegurances).

- Participacions i accions d'institucions d'inversió col·lectiva subjectes al Reglament 583/2010/UE de la Comissió.

3. Entitats afectades

- Empreses de serveis d'inversió: societats de valors, agències de valors, societats gestores de carteres i empreses d'assessorament financer.

- Persones físiques que tinguin

condició d'empresa d'assessorament financer.

- Entitats autoritzades a prestar serveis d'inversió i serveis auxiliars: entitats de crèdit i societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva.

- Entitats de crèdit: bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdit i l'Institut de Crèdit Oficial.

- Establiments financers de crèdit.

- Entitats asseguradores subjectes a la Llei d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores (LOS-SEAR).

- Entitats gestores de fons de pensions segons l'article 20 del Text Refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

S'inclouen:

- Les sucursals a Espanya de totes les entitats anteriors que estiguin autoritzades o en un Estat de la Unió Europea o en un tercer Estat.

- Les entitats detallades abans quan operin mitjançant un agent establert a Espanya i estiguin autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea.

- Les entitats detallades abans quan operin a Espanya sense sucursal i estiguin autoritzades en un Estat no membre de la Unió Europea.

- Les empreses de serveis d'inversió, les persones físiques que tinguin condició d'empresa d'assessorament financer, les entitats autoritzades a prestar serveis d'inversió i serveis auxiliars, les entitats de crèdit i les entitats asseguradores quan operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis.

4. Alertes que es poden incloure i requisits formals de presentació

Les alertes s'inclouran en les comunicacions publicitàries dels productes financers que procurin informació concreta sobre les seves característiques i riscos, d'acord

amb els articles 64 del Reial Decret 217/2008, 6 de l'Ordre EHA/2899/2011.

4.1. Indicador de risc

Hi ha sis indicatius, segons el grau de risc del producte financer. Es representaran mitjançant els següents gràfics i colors:

- Dipòsits bancaris en euros oferts per entitats de crèdit 7: classe 1.

- Assegurances de vida-estalvi, inclosos els plans de previsió assegurats: classe 1.

Instruments financers de caràcter no subordinat en euros:

- Compromís de devolució del 100% del principal invertit:

- Termini residual igual o inferior a tres anys i qualitat creditícia de nivell 1: classe 2.

- Termini residual superior a tres anys i igual o inferior a cinc anys i mínim de qualitat creditícia de nivell 2: classe 3.

- Termini residual superior a cinc anys i igual o inferior a deu anys i mínim de qualitat creditícia de nivell 2: classe 4.

- Termini residual superior a deu anys i mínim de qualitat creditícia de nivell 2: classe 5.

- Compromís de devolució d'almenys el 90%, termini residual igual o inferior a tres anys i qualitat creditícia mínima de nivell 2: classe 5.

- La resta dels productes financers de l'ordre no inclosos en les classes anteriors: classe 6.

4.2. Alerta sobre liquiditat i riscos de venda anticipada

Les entitats tindran en compte les circumstàncies previstes en l'article 7.2 de l'ordre, en relació amb l'article 8 del mateix cos legal, per incloure les alertes corresponents. Per a això, marcaran amb una ics (x) les diferents opcions.

4.3. Alerta sobre complexitat

S'inclourà la següent alerta quan el producte financer sigui considerat complex:

- Producte financer que no és senzill i pot ser difícil de comprendre. ■

La nova indústria: columna vertebral de l'economia catalana

CARME POVEDA

Directora d'Anàlisi Econòmica de la Cambra de Comerç de Barcelona
cpoveda@cambrabcn.org

“La indústria és la columna vertebral de l'economia catalana.” Aquesta afirmació no seria del tot exacta si analitzem el percentatge (i evolució) que representa el sector industrial sobre el PIB català, atès que ha passat del 27,1% el 2000 al 20,9% el 2014. Però sí seria certa si evolucionem des del concepte d’“indústria tradicional” al concepte de “nova indústria”. Aquesta nova definició de la indústria té en compte, a més de les activitats productives de transformació, tots els serveis necessaris per a la producció, és a dir, el transport, la logística, les comunicacions, la tecnologia, les finances, etcètera.

La primera quantificació del pes econòmic que representa aquest sector integrat per la indústria i els serveis a la producció la va fer el professor Baró en l'estudi publicat l'any 2009¹ i amb dades referides a l'any 2001. Una versió actualitzada i ampliada d'aquest treball s'ha publicat recentment a *Articles d'Economia Industrial*.² En aquesta nota resumiré les seves dues principals conclusions.

La primera és que a Catalunya no s'ha produït una desindustrialització amb la intensitat que es pensava, atès que el sector de serveis a la producció ha tingut un extraordinari creixement que ha permès compensar la pèrdua registrada per la indústria transformadora.

Seguint la metodologia de Baró, el sector integrat per la indústria i els serveis a la producció hauria augmentat de pes entre el 2005 i el 2011 (passa del 66% del VAB al 68%). A l'estudi també es calcula la importància de la nova indústria a partir d'una nova metodologia –més acurada que l'anterior perquè només considera aquells serveis que són utilitzats com a inputs

en el procés de producció industrial i no el conjunt de serveis a la producció–, segons la qual el 50% del PIB català estaria vinculat directament o indirecta a la indústria. És a dir, 5 de cada 10 euros que genera l'economia catalana es produeixen gràcies a l'activitat industrial, fet que confirma que la indústria té un paper vertebrador en la nostra economia. En tot cas, el discurs sobre la desindustrialització s'ha de matisar perquè avui ja no anomenem industrials moltes activitats que formen part dels serveis a la producció però que estan estrictament vinculades a la indústria.

La segona gran conclusió que s'extreu de l'estudi és que el pro-

L'externalització adquireix més protagonisme perquè hi ha funcions que abans feia la indústria que ara s'adquireixen en el mercat a causa de l'especialització, la tecnificació i la qualificació que requereixen. Estem parlant, per exemple, dels serveis de disseny, d'R+D, de publicitat i màrqueting, d'enginyeria industrial, jurídics-comptables, etcètera. La incorporació d'inputs terciaris d'alt valor afegit en el procés de producció s'ha convertit en un element fonamental per a la competitivitat i la rendibilitat de la indústria catalana.

Les dades són concloents. La quantitat d'inputs de serveis a la producció necessaris per unitat de

A Catalunya la desindustrialització no s'ha produït amb la intensitat que es pensava, atès que el sector de serveis a la producció ha tingut un extraordinari creixement

cés d'externalització de la indústria –una de les principals raons que explica la pèrdua de pes relatiu del sector– s'està intensificant i, al mateix temps, s'està orientant cada cop més cap als proveïdors locals.

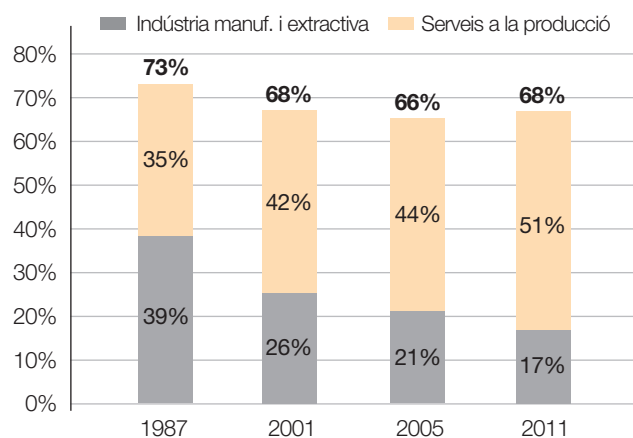
producció a la indústria ha augmentat de 15,4 el 2005 a 21,6 el 2011, a la vegada que ha disminuït la quantitat d'inputs industrials per unitat de producte (de 50,3 a 46,5). De fet, el 29% dels consums

intermedis de la indústria ja són serveis a la producció, un percentatge que supera amb escreix el 21% de l'any 1987.

Geogràficament també s'observen canvis significatius respecte a la procedència dels inputs industrials. El pes que representen les compres de la indústria procedents del mercat català està augmentant, a la vegada que els percentatges que representen els inputs industrials d'origen estranger i els procedents de la resta d'Espanya estan disminuint. Per tant, es produeix una reorientació en l'elecció dels proveïdors industrials cap a Catalunya. Aquest fenomen es deu en bona part al guany de competitivitat que ha experimentat la indústria proveïdora catalana els darrers anys, però també estaria indicant una progressiva relocalització d'una part de l'activitat industrial cap a Catalunya.

El resultat de les dues conclusions de l'estudi em permeten afirmar que a Catalunya s'està configurant una “nova indústria” que es caracteritza, primer, per tenir una interdependència més gran amb els serveis d'alt valor afegit que en el passat i, segon, per ser més consumidora d'inputs proveïts des de Catalunya. El fet que la producció tingui cada vegada més relació directa amb el disseny i l'R+D fa que calgui localitzar-se a prop d'uns mercats que demanden exclusivitat, rapidesa i adaptabilitat en la fabricació, de manera que el factor proximitat en la subcontractació industrial estaria guanyant importància en relació amb altres factors de competitivitat. ■

VAB al “sector integrat de manufactures i serveis a la producció” (en % del VAB total)

¹ Baró, E.; Villafañe, C. (2009). “La nova indústria: el sector central de l'economia catalana”. *Papers d'Economia Industrial* núm. 26. Observatori de Prospectiva Industrial. Departament d'Innovació, Universitat i Empresa.

² Poveda, C. (2015). “La nova indústria: actualització de les dades a partir de les taules input-output de Catalunya”. *Articles d'Economia Industrial* núm. 3. Departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat de Catalunya.

Mediació concursal: un camí amb incerteses

ÀNGEL MIRÓ
Economista, advocat i mediador.
Soci d'Abatha Global, SLP
amiro@abatha.global

La mediació és un procediment no jurisdiccional de caràcter voluntari i confidencial que ajuda a resoldre conflictes. Les parts involucrades treballen amb el mediador concursal per resoldre la seva disputa, la falta de pagament dels deutes.

És un procés més flexible i menys costós que els procediments judicials. La complexitat del concurs i el col·lapse judicial ha portat a aquesta nova solució.

El mediador concursal centra l'assumpte en disputa i en el fet que cada part vol ajudar a resoldre el desacord. Aquest no decideix, són les parts qui ho fan, activament o passiva. En el procediment interactuen el deutor amb els creditors. La coordinació li correspon al mediador basada en els principis de neutralitat, imparcialitat, voluntarietat, confidencialitat, eficàcia, bona fe i transparència. Ara bé, xoca la seva actuació com a mediador i a la vegada administrador concursal. La iniciació de l'expedient correspon o bé al registrador mercantil (societats inscrites o susceptibles d'inscripció i empresari individual) o bé al notari (la resta dels casos).

Entra en joc quan el deutor ha deixat de complir amb les obligacions de pagament mitjançant l'acord extrajudicial de pagaments com a solució. En qualsevol cas, la viabilitat del mateix farà possible el manteniment de l'activitat empresarial o professional del deutor.

De no aconseguir-se, el deutor es veu abocat al concurs consecutiu liquidant tots els seus béns per fer front als deutes i, fins i tot, podent aconseguir l'exoneració dels mateixos segons els casos.

Reactivarà l'emprenedoria?

La Llei d'emprenedors introdueix un nou procediment preconcursal. Comporta la desjudicialització de la fase comuna del concurs gestionat pel mediador. D'entrada, aquesta legislació permet agilitzar la resolució de situacions d'insolvència senzilles de pimes i autònoms, cosa que genera valor afegit.

Inicialment estava destinat als empresaris, tot i que es va ampliar a les persones físiques (professionals, treballadors o simples consumidors). Tot i així, després de la crisi, la solució arriba tard i malament.

Soluciona els problemes del deutor?

En la tramitació no s'observa cap limitació a les facultats d'administració i disposició del deutor. Comporta una inseguretat jurídica que li permet continuar gastant al lliure albir i, si fos el cas, fins i tot liquidant el patrimoni anticipadament. En aquest situació, de poc servirà la feina del mediador concursal.

Igualment, de la iniciativa legislativa es fa palesa una falta de control dels pagaments i disposicions que hauria de fer el mediador. El legislador sols es va preocupar de l'abstenció de sol·licitar nous endeutaments. En general, la llei no resulta prou clara.

Pel que fa a les inscripcions registrals es detecta una manca de concreció en els efectes que pot tenir. Aquesta capacitat d'obrar

del deutor no resulta coherent en no estar prou ressenyada la incapacitat d'obrar.

I als creditors, com els afecta?

D'entrada, és important remarcar la suspensió de qualsevol execució de crèdit ordinari un cop iniciat l'expedient i vinculat amb les notificacions als registres afectats, el civil i de resolucions concursals, entre d'altres.

Si bé aquestes anotacions proporcionen publicitat a tot interessat, a la vegada no permeten anotacions de constrenyiments. Ara bé, l'exclusió i els privilegis d'aquesta obligació als crèdits

la possibilitat que els deutors concursals que compleixin amb uns mínims puguin veure cancel·lats la totalitat dels seus deutes, es cobreixin o no amb l'obtingut de la liquidació concursal.

Després de l'aprovació del pla de pagaments, cap creditor no pot iniciar o continuar execucions contra el deutor. El deutor, abocat al concurs consecutiu, sempre que resulti fortuït, el jutge pot declarar la remissió de tots els deutes (exoneració) no satisfets en la liquidació, a excepció dels de dret públic i crèdits concursals privilegiats. Remissió, en general, contrària a la regulació general. Igualment, aquesta queda reflectida en contradiccions amb la Llei concursal, fet que obliga a escometre una reforma legislativa per polir-ho i arribar a una solució única.

De tot això es pot concloure que, a diferència d'altres ordenaments internacionals, la Llei concursal no s'ha preocupat fins ara del concurs de persona física. La nova regulació no conté una veritable fórmula de *discharge* (alliberament de deutes) o *fresh start* (recuperació per al mercat de consum i l'exercici d'una activitat econòmica) com en altres ordenaments del nostre entorn europeu. Si bé s'ha regulat aquesta figura recentment, les estadístiques encara no oficials revelen la tramitació de poc més d'un centenar de procediments en el nostre país l'any passat davant dels 400.000 procediments tramitats a França o els 700.000 d'Itàlia.

La crisi econòmica ha evidenciat la insuficient resposta al sobreendeutament i la insolvència de particulars. El dret nord-americà sí que va saber donar una solució àgil amb la liquidació o mitjançant un pla de pagaments, amb el *discharge* i el *fresh start*, que evitava finalment la marginació social. Aquesta experiència del dret anglosaxó ha servit de poc al legislador espanyol, amb una incidència negativa en l'economia en general. ■

A diferència d'altres ordenaments internacionals, la Llei concursal no s'ha preocupat fins ara del concurs de persona física

Les mesures de reforma legislativa a l'Administració de Justícia i el Registre Civil

NAYMA EL QUAZANI

Advocada a Guillén Bécades, advocats i economistes
juridic@guillenbecades.com

I. Entrada en vigor i objecte

El dia 14 de juliol 2015, es va publicar al Butlletí Oficial de l'Estat la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma legislativa en l'àmbit de l'Administració de Justícia i el Registre Civil, que amb caràcter general va entrar en vigor el passat 15 d'octubre de 2015.

La llei s'estructura en dos articles. El primer recull la reforma d'aquells articles de la Llei d'enjudiciament civil referits a les subhastes executives i el segon, la reforma dels articles corresponents a la Llei del registre civil. La llei conclou amb quatre disposicions addicionals, tres de transitòries, una de derogatòria i deu disposicions finals. Tot seguit, passem a analitzar les principals novetats legislatives introduïdes per la Llei 19/2015.

II. Consideracions generals

La finalitat d'aquesta llei és posar en marxa un sistema de subhastes electròniques a través d'un portal únic de subhastes judicials i administratives a l'Agència Estatal Butlletí Oficial de l'Estat i per a la tramitació electrònica dels naixements i defuncions des dels centres sanitaris.

Segons s'indica en l'exposició de motius de la llei, els avantatges de la subhasta electrònica enfront de la presencial són molt importants perquè aquesta última té, actualment, greus inconvenients com ara la manca de publicitat, ja que les subhastes s'anuncien escassament i la seva limitada difusió dificulta enormement la concurrència, la qual cosa genera, al seu torn, una escassa participació. També destaca la limitació d'accés de la subhasta presencial, cosa que com-

plica la participació a aquells que concorren en persona o representats, si escau, en obligar-los a ser presents en un lloc, un dia i a una hora determinats. S'ha subratllat també la rigidesa del procediment de la subhasta presencial, ja que li manca un rigor formalista avui superat.

És important indicar que la seguretat jurídica ha de ser una constant en el procediment electrònic. La subhasta electrònica no té menys garanties jurídiques que la presencial. En el nou sistema, des del principi es produeix una identificació inequívoca de tots els que hi intervenen, mitjançant

segell de temps, i garanteix de manera absoluta la transparència del procediment.

● El secretari judicial serà el responsable de la subhasta a qui s'haurà de subministrar la informació necessària perquè pugui supervisar que el procediment s'ha desenvolupat correctament. Les responsabilitats que li atribueix la llei són l'inici de la subhasta, ordenar-ne la publicació amb remissió de les dades necessàries, així com la seva suspensió o represa, mantenint un control continuat durant el seu desenvolupament fins que finalitzi, per mitjà d'una relació

● S'instaura la certificació mèdica electrònica a l'efecte de la inscripció en el Registre Civil corresponent, tant dels naixements com de les defuncions, esdevinguts, en circumstàncies normals, en centres sanitaris.

● Estan obligats a promoure la inscripció de naixements en el Registre Civil:

1. La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris.

2. El personal mèdic o sanitari que hagi atès el part, quan aquest hagi tingut lloc fora de l'establiment sanitari.

3. Els progenitors. No obstant això, en cas de renúncia al fill en el moment del part, la mare no tindrà aquesta obligació, que serà assumida per l'entitat pública corresponent.

4. El parent més proper o, en defecte d'això, qualsevol persona major d'edat present en el lloc de l'infantament al temps de produir-se.

● En matèria de defuncions, la certificació mèdica expressarà l'existència o no d'indis de mort violenta, o qualsevol motiu pel qual no hagi d'expedir-se la llicència d'enterrament, de manera que, quan a l'encarregat del Registre Civil se li hagin fet constatar per aquest o per qualsevol altre mitjà tals indis, pugui abstenir-se d'expedir la llicència d'enterrament o d'incineració fins rebre autorització de l'òrgan judicial competent.

● En cap cas no podrà efectuar-se la inscripció de defunció sense que s'hagi presentat davant el Registre Civil corresponent el certificat mèdic de defunció. ■

La llei posa en marxa la tramitació electrònica de subhastes judicials i administratives i dels naixements i defuncions des dels centres sanitaris

un certificat reconegut de signatura electrònica o mitjançant una signatura amb sistemes de claus prèviament concertades.

Les novetats més rellevants són les següents:

a) Sobre la subhasta electrònica

● Aquest tipus de subhasta s'aplicarà tant a les subhastes notariales com a les subhastes judicials derivades de procediments d'execució, tant de béns mobles, de béns immobles com de béns immobles en els casos en què aquests haguessin estat hipotecats, amb les especialitats pròpies de l'execució hipotecària.

● El sistema garanteix amb certificat electrònic totes i cadascuna de les transaccions, en les quals un segell determinarà el moment exacte en el qual van tenir lloc; el certificat reconegut de signatura electrònica, unit al

electrònica privilegiada amb el Portal de Subhastes. I acabada la subhasta, el Portal de Subhastes remetrà informació certificada al secretari judicial en la qual indicarà de manera ordenada les llicitacions, encapçalades per la que hagués resultat vencedora.

b) Quant a la inscripció de naixements i defuncions en el Registre Civil

● Es pretén que la inscripció dels nounats es faci directament des dels centres sanitaris, a manera de finestra única on els pares, assistits pels facultatius que haguessin assistit al part, signaran el formulari oficial de declaració al qual s'incorporarà el part facultatiu acreditatiu del naixement, que es remetrà telemàticament del centre sanitari al Registre Civil, emparat amb el certificat reconegut de signatura electrònica del facultatiu.

CURSOS PREVISTOS ABRIL-JUNY 2016

ÀREA FISCAL

Aspectes retributius, fiscals i laborals de la mobilitat internacional

Durada: 8 hores
Data: 31 de març
Lloc: seu de Tarragona

Aspectes tributaris controvertits

Durada: 4 hores
Data: 7 d'abril
Horari: de 10.00 a 14.00 h
Lloc: seu de Girona

Campanya de la renda i patrimoni 2015

Durada: 8 hores
Data: 20 i 27 d'abril
Horari: de 9.30 a 13.30 h
Lloc: seu de Barcelona

Curs d'Actualització de l'IRPF 2015

Durada: 3 hores
Data: 20 i 21 d'abril
Horari: de 17.00 a 20.00 h
Lloc: seu de Lleida

Fiscalitat, comptabilitat i auditoria a l'esport

Durada: 16 hores
Data: 27 d'abril;
4, 12 i 18 de maig
Horari: de 16.00 a 20.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Fiscalitat d'esportistes

Durada: 4 hores
Data: 27 d'abril
Horari: de 16.00 a 20.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Renda-2015

Durada: 4 hores
Data: 28 d'abril
Horari: de 10.00 a 14.00 h
Lloc: seu de Girona

La Llei general tributària i els seus reglaments.

Mòdul del Curs superior en tributació i assessoria fiscal
Durada: 30 hores
Data: 21, 26 i 28 d'abril;

3, 5, 10, 12, 17, 19 i 24 de maig
Horari: de 16.30 a 19.30 h
Lloc: seu de Barcelona

Delicte fiscal i blanqueig de capitals

Durada: 8 hores
Data: abril
Lloc: seu de Barcelona

IRPF 2015

Durada: 4 hores
Data: 26 d'abril
Lloc: seu de Tarragona

IRPF 2015 (Tortosa)

Durada: 4 hores
Data: 26 d'abril
Lloc: seu de Tarragona (Tortosa)

Fiscalitat d'entitats esportives

Durada: 4 hores
Data: 4 de maig
Horari: de 16.00 a 20.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Curs sobre IRPF i patrimoni

Durada: 4,5 hores
Data: 5 de maig
Horari: de 9.30 a 14.00 h
Lloc: seu de Lleida

Novetats renda 2015

Durada: 3 hores
Data: 10 maig
Horari: de 16.30 a 19.30 h
Lloc: seu de Barcelona

Fiscalitat de les inversions en 'start-ups'

Durada: 4 hores
Data: 11 de maig
Horari: de 16.00 a 20.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Règim fiscal de les operacions de reestructuració empresarial

Durada: 8 hores
Data: 11 i 18 de maig
Horari: de 16.30 a 20.30 h
Lloc: seu de Barcelona

Fiscalitat de la crisi matrimonial: dubtes i aspectes controvertits

Durada: 4 hores
Data: 26 de maig
Horari: de 9.30 a 13.30 h
Lloc: seu de Barcelona

Fiscalitat d'herències

Durada: 8 hores
Data: 9 i 11 de maig
Horari: de 16.00 a 20.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Curs sobre l'impost sobre societats

Durada: 4 hores
Data: 25 de maig
Lloc: seu de Tarragona

ÀREA D'AUDITORIA DE COMPTES I COMPTABILITAT

Modificació del PGC i del PGC PIMES-2016- (Reial Decret pendent d'aprovació) (en vigor a partir de l'1 de gener de 2016)

Durada: 4 hores
Data: 7 d'abril
Horari: de 16.30 a 20.30 h
Lloc: seu de Barcelona

Anàlisi d'estats financers

Durada: 28 hores
Data: 12, 14, 19, 21, 26 i 28 d'abril; 3 de maig
Horari: de 17.00 a 21.00 h
Lloc: seu de Barcelona

La comptabilitat en el si d'un procediment de concurs de creditors

Durada: 4 hores
Data: 14 d'abril
Horari: de 17.00 a 21.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Informes d'auditoria: dubtes i aspectes controvertits

Durada: 7 hores
Data: abril
Horari: de 9.30 a 13.30 i de 15.00 a 18.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Taller: elaboració de l'estat de fluxos d'efectiu (EFE)

Durada: 8 hores

Data: 9 i 12 de maig
Horari: de 10.00 a 14.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Combinacions de negocis: comptabilitat de compravenda d'empreses, fusions, escissions i adquisicions de branques d'activitat

Durada: 8 hores
Data: 23 i 25 de maig
Horari: de 16.30 a 20.30 h
Lloc: seu de Barcelona

Revisió del procés de consolidació comptable i tècniques d'auditoria associades

Durada: 8 hores
Data: 3 de maig
Horari: de 10.00 a 14.00 i de 16.00 a 20.00 h
Lloc: seu de Lleida

Introducció a l'auditoria per a no-auditors

Durada: 4 hores
Data: 5 de maig
Horari: de 16.00 a 20.00 h
Lloc: seu de Barcelona

ÀREA MERCANTIL

Curs de perfeccionament concursal (2a edició)

Durada: 30 hores
Data: 5, 12, 19 i 26 d'abril; 3, 10, 17, 24 i 31 de maig; 7 i 14 de juny
Horari: de 16.30 a 19.15 h
Lloc: seu de Barcelona

La declaració de concurs i l'administració concursal (Curs de perfeccionament concursal)

Durada: 2,45 hores
Data: 5 d'abril
Horari: de 16.30 a 19.15 h
Lloc: seu de Barcelona

La responsabilitat dels administradors

Durada: 3 hores
Data: 7 d'abril
Horari: de 18.00 a 21.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Efectes de la declaració del concurs i mesures cautelars (Curs de perfeccionament concursal)

Durada: 2,45 hores
Data: 12 d'abril
Horari: de 16.30 a 19.15 h
Lloc: seu de Barcelona.

La protecció del consumidor en l'àmbit de la contractació bancària

Durada: 6 hores
Data: 13 i 20 d'abril
Horari: de 17.00 a 20.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Determinació de la massa (Curs de perfeccionament concursal)

Durada: 2,45 hores
Data: 26 d'abril
Horari: de 16.30 a 19.15 h
Lloc: seu de Barcelona

L'acord extrajudicial de pagaments: el paper del mediador

Durada: 8 hores
Data: 27 d'abril i 4 de maig
Horari: de 16.00 a 20.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Textos definitius i accions (Curs de perfeccionament concursal)

Durada: 2,45 hores
Data: 10 de maig
Horari: de 16.30 a 19.15 h
Lloc: seu de Barcelona

Solucions i qualificació (Curs de perfeccionament concursal)

Durada: 2,45 hores
Data: 17 de maig
Horari: de 16.30 a 19.15 h
Lloc: seu de Barcelona

Procediment abreujat i conclusió (Curs de perfeccionament concursal)

Durada: 2,45 hores
Data: 31 de maig
Horari: de 16.30 a 19.15 h
Lloc: seu de Barcelona

ÀREA FINANCES

La normativa de facturació: com facturar correctament i agilitzar el cobrament de factures
Durada: 8 hores

Data: 11 i 13 d'abril
Horari: de 9.30 a 13.30 h
Lloc: seu de Barcelona

Programa sobre anàlisi i planificació economicofinancera

Durada: 44 hores
Data: 12, 14, 19, 21, 26 i 28 d'abril; 3, 5, 10, 12 i 19 de maig
Horari: de 17.00 a 21.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Modalitats de finançament i 'partners' en la compravenda d'empreses

Durada: 8 hores
Data: 18 i 20 d'abril
Horari: de 16.30 a 20.30 h
Lloc: seu de Barcelona

Pla d'empresa i valoració de la companyia

Durada: 12 hores
Data: 25 i 27 d'abril i 2 de maig
Horari: de 16.30 a 20.30 h
Lloc: seu de Barcelona

Procés global de 'due diligence': aspectes financers i fiscals

Durada: 8 hores
Data: 4 i 9 de maig
Horari: de 16.30 a 20.30 h
Lloc: seu de Barcelona

Planificació econòmica i financera: elaboració i posada en pràctica del pla de gestió operatiu

Durada: 16 hores
Data: 5, 10, 12 i 19 de maig
Horari: de 17.00 a 21.00 h
Lloc: seu de Barcelona

ÀREA D'EMPRESA

Introducció al control i auditoria interns (Mòdul del Programa en control de gestió/

pressupostari: funcions i eines per al 'controller')

Durada: 6 hores
Data: 30 de març i 4 d'abril
Horari: de 18.00 a 21.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Cicle sobre la compravenda d'empreses i altres reorganitzacions empresarials

Durada: 44 hores
Data: 18, 20, 25 i 27 d'abril; 2, 4, 9, 11, 18, 23 i 25 de maig

Horari: de 16.30 a 20.30 h
Lloc: seu de Barcelona

LinkedIn per a despatxos professionals

Durada: 4 hores
Data: 25 d'abril
Horari: de 16.00 a 20.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Taller sobre captació de nous clients

Durada: 4 hores
Data: 25 d'abril
Horari: de 16.00 a 20.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Model comercial i venda de serveis per despatxos professionals. Una visió pràctica

Durada: 6 hores
Data: maig
Horari: de 16.00 a 19.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Pla estratègic per a les pimes i claus de l'RSC i l'ètica empresarial

Durada: 16 hores
Data: 2, 4, 9 i 11 de maig
Horari: de 16.00 a 20.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Seminari de negociació

Durada: 8 hores
Data: 26 i 31 de maig
Lloc: seu de Barcelona

ALTRES ÀREES

Treball en equip (curs subvencionat pel Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya)

Durada: 30 hores
Data: 4, 7, 11, 14, 18 i 21 d'abril
Horari: de 9.00 a 14.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Assessorament per a la creació d'empreses (curs subvencionat pel Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya)

Durada: 30 hores
Data: 5, 8, 12, 15, 19 i 22 d'abril
Horari: de 9.00 a 14.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Introducció a les taules dinàmiques

Durada: 5 hores
Data: 5 d'abril

Horari: de 9.00 a 14.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Aplicació pràctica de les taules dinàmiques en comptabilitat, finances i control de gestió

Durada: 8 hores
Data: 19 i 21 d'abril
Horari: de 9.30 a 13.30 h
Lloc: seu de Barcelona

Habilitats directives (curs subvencionat pel Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya)

Durada: 20 hores
Data: 2, 5, 9 i 12 de maig
Horari: de 9.00 a 14.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Gestió de tresoreria (curs subvencionat pel Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya)

Durada: 24 hores
Data: 19, 23, 26 i 30 de maig; 2 de juny
Horari: de 9.00 a 14.00 h, tret del 2 de juny, de 9.00 a 13.00 h
Lloc: seu de Barcelona

Aplicació pràctica de les taules dinàmiques en la gestió financera, comptable i auditoria

Durada: 8 hores
Data: 7 i 9 de juny
Horari: de 9.30 a 13.30 h
Lloc: seu de Barcelona

Cicle formatiu per a inversors i fòrums d'inversió

MIQUEL SACRISTÁN
Economista i director d'Economistes BAN
economistesban@coleccionomistes.cat

El CEC posa en marxa el cicle formatiu per a inversors *Habilitats per rendibilitzar les teves inversions en nous projectes empresarials*. Va dirigit a inversors que vulguin augmentar els coneixements sobre inversions en empreses no cotitzades i compartir experiències viscudes pels ponents.

Les sessions s'impartiran els migdies, amb format cas i taula rodona, i coincidiran amb la celebració de cada fòrum d'inversió. La doctora Àngels Roqueta presentarà la primera sessió, que se celebrarà l'abril: *Com fer empreses rendibles i com detectar l'oportunitat d'inversió*.

16è i 17è Fòrum Economistes BAN

El 3 de desembre de 2105 i l'11 de febrer de 2016 es van presentar els següents projectes:

● **ANYPLAST.** *Marketplace* del plàstic reciclat en el qual interaccionen les indústries del sector del plàstic, ja sigui com a generadors, consumidors o recicladors de plàstic. Sol·liciten 130.000 euros per a màrqueting, comercialització i operacions.

● **DELIVEREA.** Solució tecnològica que permet a les empreses de l'*e-commerce* treballar en format multioperador logístic en una única integració. Necessiten una inversió de 100.000 euros per impulsar equip IT, duplicar el nombre d'operadors i vendes.

● **CLAQUÈ BCN.** Nou concepte de sabates de disseny transformables, a partir d'un model base; s'hi afegeixen accessoris que permeten customitzar-les per obtenir fins a dotze models en una única sabata. Demanen 150.000 euros per a màrqueting i mitjans.

● **MELLER.** New Fashion Accessories Brand, neix com a nova marca d'accessoris de moda de compra impulsiva a través de les xarxes socials i plataforma *e-commerce*. Sol·liciten 150.000 euros per a nous productes i màrqueting.

● **PARKIMETER.** Central de reserves d'aparcament *on-line*, amb localització per mòbil o web de centenars de pàrquings, ciutats, països, en temps real, preu variable i visible per poder decidir. Demanen, per a desenvolupament d'operacions i màrqueting i vendes, 300.000 euros.

● **BULLMET.** Venda *on-line* de productes d'alimentació selecta i

● **COSTALAMEL.** És una marca de moda urbana que ven roba y complements d'edició limitada *made in* Barcelona. El principal canal de venda és *on-line*, genera trànsit a partir de les xarxes socials. Busquen 150.000 euros per finançar el pla de creixement, que es basa en la inversió en publicitat a les xarxes socials.

● **MIND the BYTE.** Empresa bioinformàtica especialitzada en disseny computacional de fàrmacs mitjançant tecnologia de *big data* i intel·ligència artificial, comercialitza el seu programari a través d'una plataforma SaaS de pagament per ús. Sol·liciten 500.000 euros per invertir en R+D.

El cicle va dirigit a inversors que vulguin augmentar els coneixements sobre inversions en empreses no cotitzades i compartir experiències viscudes pels ponents

begudes premium. B2C. Gran assortit multicategoria i multipaís a un clic en una plataforma *e-commerce*. Necessiten 100.000 euros per millorar tecnologia i màrqueting.

● **JOURNALLISM.** Creació d'un lloc web/app per apujar i gestionar els drets de tots els vídeos generats pels usuaris a la xarxa. El mitjà de comunicació pot veure el *feed*/vídeo ofert i adquirir-ne els drets. Sol·liciten una inversió de 250.000 euros per desenvolupar l'app.

17è Fòrum

● **MONDEAPP.** Aplicació de la missatgeria instantània que permet la traducció simultània dels missatges a més de 90 idiomes, per comunicar-se entre particulars i donar suport al canal hotel·ler. Calen 250.000 euros per a desenvolupaments i posicionament.

● **PIDEyCOME.** Els millors restaurants a domicili, l'ús de la tecnologia facilita gestió i visibilitat de tot el procés de la comanda, millorant la qualitat del servei, optimitzant els recursos i transmetent una experiència única a l'usuari. Necessiten 500.000 euros per a publicitat i posicionament comercial.

● **BABY'n'JOY.** Líder nacional de cofres regal d'experiències per a nadons, nens i tota la família. Njoy facilita regalar temps i agrupa les millors experiències per gaudir-ne en família. Cerquen 265.000 euros per consolidar vendes i internacionalitzar-se.

● **KAMPOOS.** És el *marketplace* de les activitats esportives premium per a nens i adoles-

cents. Les marques esportives promocionen les seves activitats (campus, cursos, escoles, etcètera) i els pares poden fer la reserva a través del web. Busquen fins a 150.000 euros per internacionalitzar-se i atacar el mercat del Regne Unit.

● **BET4TALENT.** És un cercador de talent que, mitjançant un algoritme propi, troba els candidats, entre una BD de més de 700.000 perfils, que millor encaixen en una posició tècnica. Inversió de 300.000 euros per continuar el desenvolupament del *software* i penetració al mercat.

'La valoració d'empreses, les 'start-ups' i les empreses en expansió'

La doctora Roqueta va indicar que "estem davant una decisió estratègica molt rellevant per a totes les parts" i va afegir que, per a la valoració, haurem de tenir en compte quin tipus de companyia tenim (projecte *start-up* o empresa en funcionament), quin tipus d'operació voldrem fer (compravenda, entrada d'inversors, préssecs, *joint venture*, etcètera).

Va fer un repàs de les cinc fases de tot projecte i va enumerar la doctrina existent (balanç, compte de resultats, descompte de fluxos), apuntant que, per a una *start-up*, l'opció escollida seria la de fluxos futurs de guanys o per desinversió *driver expectatives* i, per a una empresa en expansió, la valoració per *free cash flow driver* generació futura de caixa.

Per últim, va introduir el concepte "interessos i poder de negociació ben diferents que tenen inversors i emprenedors davant una valoració" per finalitzar l'exposició indicant que "cal prestar molta atenció a un bon pacte de socis, ja que sempre falla allò que no havies previst".

Com a cloenda, es va mantenir l'habitual *networking*. Si esteu interessats en algun dels projectes, feu-nos-ho saber a **economistesban@coleccionomistes.cat**. ■

Les FINTECH, una oportunitat per a la direcció financera

JOSÉ LUIS ORTUÑO
 Professor d'Estudis d'Economia i Empresa UOC
 jortunoc@uoc.edu

Diverses àrees en les organitzacions empresarials han vist com els últims anys de profunda crisi econòmica han coincidit amb una creixent utilització de les noves tecnologies de la informació i la comunicació (TIC); en molts casos la necessitat de millorar l'eficiència (disminuir costos) ha estat el gran motiu per a aquest impuls però també en diverses ocasions el desenvolupament de les TIC ha creat noves oportunitats estratègiques de diferenciació a través de models de negoci disruptius que responen a necessitats reals.

Concretament i en el sector financer, s'està popularitzant el terme FINTECH, que aglutina les noves iniciatives intensives en tecnologia que tenen com a objectiu contribuir tant a la millora interna en la gestió financera de les empreses com a oferir noves possibilitats de finançament que constitueixin una veritable alternativa a l'oferta tradicional de la banca comercial.

Per descomptat, la relació entre la gestió dels departaments financers i les successives innovacions en la tecnologia no és una novetat, en les últimes dues dècades veiem com les tecnologies han augmentat exponencialment la seva presència partint d'eines que inicialment optimitzaven diversos processos com podien ser la gestió de cobrament de rebuts de clients, les conciliacions bancàries o l'elaboració d'escenaris predictius dels estats financers mitjançant fulls de càlcul, per passar posteriorment a la irrupció i l'ús majoritari de sistemes integrats de planificació de recursos (ERP o *enterprise resource planning*) i d'eines de *business intelligence*

que suposen un salt qualitatiu en la gestió de la informació i la millora de l'eficàcia per al director financer (CFO). La digitalització del CFO actual és ja detectada per diversos estudis com a factor clau d'èxit en la gestió que té com a repte continu agilitzar i millorar la productivitat, externalitzar les tasques de menys valor afegit i aconseguir que els departaments financers disminueixin radicalment les diferències entre la gestió interna que tenen les grans companyies i les de mida mitjana i petita.

Des de l'any 2007 els departaments financers han viscut la seva pròpia revolució inicialment marcada per la crisi econòmica, impactant en els comptes de resultats de les companyies i la capacitat de generació de *cash flow*. En massa casos es partia d'un nivell d'endeutament elevat que coincidia en el temps amb una important restricció en el crèdit; un cop assumida la nova situació, les alternatives que ofereixen les FINTECH focalitzades en productes de finançament s'han posicionat com un element rellevant que cal considerar per contribuir a millorar la situació.

El finançament no bancari (on inclouríem les FINTECH de finançament alternatiu) ha vist incrementat el seu volum a escala mundial creixent de manera totalment exponencial en països com Holanda i sobretot el Regne

Unit, on s'està vivint una autèntica explosió de nous productes de finançament alternatiu; a Espanya els creixements són també espectaculars però hem de considerar que partim d'una quota de mercat inicial molt inferior.

Així mateix, durant aquest mateix període les entitats financeres tradicionals per la seva banda han viscut la seva pròpia i necessària reestructuració tenint entre altres conseqüències la restricció i l'encariment en el crèdit que han dificultat encara més la gestió financera per a les empreses. Tot i que la banca tradicional a Espanya avança en la seva estratègia de digitalització no ho hem de confondre amb l'activitat de les FINTECH, ja que els primers tenen com a principal objectiu adaptar la seva xarxa de distribució (les tradicionals sucursals bancàries) a un model més eficient quant a costos i que s'adapti als nous hàbits del consumidor. Tot i que inicialment es puguin percebre les iniciatives disruptives en el sector financer com una competència directa a la gran banca, creiem que tots dos models poden perfectament conviure i donar resposta a necessitats diferents del mercat, per tant apareixen possibilitats de sinergies i col·laboració entre les dues iniciatives.

La irrupció en el mercat d'alternatives a la banca que ofereixen en molts casos menys costos i més flexibilitat s'adapta a les ne-

cessitats de la petita i mitjana empresa però al mateix temps planteja una sèrie de reptes que ens cal afrontar a curt termini.

L'Administració hauria d'avançar més en la regulació normativa que permeti augmentar les garanties i la seguretat d'aquest nou mercat; de manera paral·lela hauria d'impulsar aquest canal de finançament alternatiu que pot permetre cobrir necessitats per a les petites i mitjanes empreses i consolidar una posició financera que en permeti l'estabilització i el creixement per repercutir finalment en una creació d'ocupació més alta.

Al mateix temps, s'ha de fomentar la formació dels responsables financers per millorar el coneixement de les alternatives a la banca tradicional impulsant la màxima transparència en el sector FINTECH que potenciï diversos canals d'informació i anàlisi tot generant credibilitat i confiança.

La nova rellevància que prenen les competències en TIC per al director financer així com el seu creixent paper estratègic en les companyies configura un perfil professional amb noves competències que ha d'evolucionar mitjançant la formació acadèmica però també a partir de la flexibilitat i la capacitat d'adaptació que ha de desenvolupar qualsevol bon professional.

Benvinguda la nova evolució de les TIC en la gestió financera, benvinguda la digitalització de la banca i benvingudes les FINTECH, que permetran als responsables financers de les empreses viure moments de canvis i d'oportunitats que continuïn fent apassionant aquesta professió. ■

El finançament alternatiu a Europa i a Espanya *

Creixement del finançament alternatiu <i>on-line</i> a Europa 2014	144%
Creixement del finançament alternatiu <i>on-line</i> a Espanya 2014	152%
Volum a Europa del finançament alternatiu <i>on-line</i> 2014	2.957 milions d'euros
Volum a Espanya del finançament alternatiu <i>on-line</i> 2014	62 milions d'euros

* Font: Moving Mainstream. The Alternative Finance Benchmarking Report. Universitat de Cambridge i EY.

PUBLICACIONS DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES

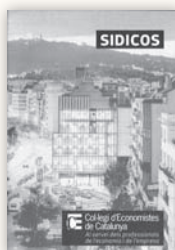
REVISTA ECONÒMICA DE CATALUNYA

INFORMATIU DE L'ECONOMISTA

DOCUMENTS TÈCNICS I ALTRES PUBLICACIONS

Col·legi d'Economistes de Catalunya
Al servei dels professionals de l'economia i de l'empresa

BARCELONA Pl. Gal·la Placidia, 32
08006 Barcelona. Tel. 93 416 16 04
cec@coleccionistes.cat

GIRONA Joan Maragall, 44, entl. 3a
17002 Girona. Tel. 972 21 45 33
girona@coleccionistes.cat

LLEIDA Pere Cabrera, 16, 1r G
25001 Lleida. Tel. 973 21 06 33
lleida@coleccionistes.cat

TARRAGONA Rambla Nova, 58-60, 5è A
43004 Tarragona. Tel. 977 21 70 42
tarragona@coleccionistes.cat